

100
LECIE
Odnowienia tradycji
POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Wykaz zmarłych Profesorów
Politechniki Warszawskiej
pochowanych na Powązkach w Warszawie

w opracowaniu Elżbiety Borysowicz, 2015

Opracowanie redakcyjne
Elżbieta Borysowicz

Projekt okładki
Danuta Czudek-Puchalska

Opracowanie graficzne
i skład komputerowy
Andrzej Kowalczyk

© Copyright by Politechnika Warszawska, Warszawa 2015

Utwór w całości ani w fragmentach nie może być powielany ani rozpowszechniany za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych, w tym nie może być umieszczany ani rozpowszechniany w Internecie bez pisemnej zgody posiadacza praw autorskich

ISBN 978-83-7814-461-8

Oficyna Wydawnicza PW, ul. Polna 50, 00-644 Warszawa. Wydanie I. Zamówienie nr 404b/2015
Druk i oprawa: Drukarnia Oficyny Wydawniczej Politechniki Warszawskiej, tel. 22 234-55-93

Wstęp

Niniejsze opracowanie zawiera wykaz Profesorów Politechniki Warszawskiej pochowanych na Cmentarzu Powązkowskim oraz na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie – zmarłych przed końcem sierpnia 2015 r.

W wykazie przedstawiono krótkie informacje o stanowiskach jakie Profesorowie piastowali na Politechnice Warszawskiej oraz ważniejsze członkostwa i odznaczenia jakimi zostali uhonorowani. Każda nota zawiera również datę urodzenia i śmierci Profesora, nazwy Wydziałów PW, w których byli zatrudnieni, jak również szczegółowe informacje o lokalizacji grobu na cmentarzu: **kwatery-rząd-groby**.

Spis treści

Wykaz Profesorów Politechniki Warszawskiej – CMENTARZ POWĄŻKOWSKI	9
Wykaz Profesorów Politechniki Warszawskiej – CMENTARZ WOJSKOWY NA POWĄŻKACH	109
Indeks Profesorów PW pochowanych na Cmentarzu Powązkow- skim	129
Indeks Profesorów PW pochowanych na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach	137
Bibliografia	141

Wykaz Profesorów Politechniki Warszawskiej

CMENTARZ POWĄŻKOWSKI

ADAMIECKI KAROL (1866–1933)

Prof. Wydziału Mechanicznego PW. Urodził się 18 marca 1866 r. w Dąbrowie Górniczej. Od 1918 r. wykładowca walcownictwa i kuźnictwa na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki PW. Od 1919 r. docent, a od 1922 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Zasad Organizacji Pracy i Przedsiębiorstw Przemysłowych na Wydziale Mechanicznym, którą kierował do końca życia. Od roku 1923/24 wykładowca na wydziałach: Chemicznym, Elektrycznym i Mechanicznym PW. Członek korespondent Akademii Nauk Technicznych, prezes Polskiego Komitetu Naukowej Organizacji, wiceprezes Międzynarodowego Komitetu Naukowej Organizacji z siedzibą w Genewie. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta, Czechosłowackim Orderem Białego Lwa, Złotą Odznaką Międzynarodowego Komitetu Naukowej Organizacji. Zmarł 16 maja 1933 r. w Warszawie.

46-II-22/23

ARASZKIEWICZ WŁADYSŁAW (1905–1984)

REKTOR PW

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 7 sierpnia 1905 r. w Radomiu. Od 1948 r. adiunkt, zastępca profesora i profesora kontraktowego na Wydziale Komunikacji PW. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny, a od 1962 r. profesor zwyczajny. W latach 1951–1970 kierownik Katedry Budowy Lotnisk. W latach 1952/53–1953/54 prorektor ds. młodzieży, w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 1954 r. p.o. Rektora PW. W latach 1954–1956 prorektor ds. młodzieży. W latach 1956–1959 Rektor PW. Od 1970 r. do 1975 r. kierownik Zakładu Dróg i Lotnisk w Instytucie Dróg i Mostów na Wydziale Inżynierii Lądowej. Członek m.in. Związku In-

A

żynierów i Techników Komunikacji, członek Rady Naukowej Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, członek Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 26 grudnia 1984 r. w Warszawie.

8-VI-31

B**BADOWSKA HALINA (1914–1995)**

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodziła się 17 lipca 1914 r. Adiunkt w Katedrze i Zakładzie Chemii i Technologii Materiałów Budowlanych Wydziału Inżynierii Budowlanej. Adiunkt w Zakładzie Izolacji Budowlanych. Profesor nadzwyczajny w Instytucie Technologii i Organizacji Produkcji Budowlanej. Profesor zwyczajny chemii i technologii materiałów budowlanych. Zmarła 28 stycznia 1995 r.

Przed 229-VI-23/24

BELLERT STANISŁAW (1924–1976)

Prof. Wydziału Elektrycznego i Elektroniki PW. Urodził się 14 maja 1924 r. w Budach Dzierżyńskich koło Tomaszowa Mazowieckiego. Od 1948 r. asystent w Katedrze Miernictwa Elektrycznego, a od 1950 r. asystent w Katedrze Teletransmisji Przewodowej. Od 1961 r. docent w Katedrze Teletransmisji Przewodowej. Od 1967 r. profesor nadzwyczajny, a od 1970 r. pracownik Zakładu Teorii Obwodów Instytutu Podstaw Elektroniki Politechniki Warszawskiej, od 1974 r. kierownik tego Zakładu. Od 1975 r. profesor zwyczajny PW. Członek korespondent Polskiej Akademii Nauk, sekretarz Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 27 marca 1976 r. w Warszawie.

259-III-18

BEŁDOWSKI TADEUSZ (1929–1998)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 7 stycznia 1929 r. w Prudach na Wileńszczyźnie. Od 1951 r. młodszy asystent w Katedrze Elektrowni i Elektroenergetyki PW. Od 1964 r. doktor nauk technicznych. Kierownik Katedry i Zakładu Elektrowni i Elektroenergetyki w latach 1967–71. Od 1971 r. profesor nadzwyczajny, od 1982 r. profesor zwyczajny elektrotechniki i elektroenergetyki PW. Od 1987 r. dyrektor Instytutu Elektroenergetyki PW. Pracownik Instytutu do 1998 r. Członek Sekcji Sieci Elektroenergetycznych Komitetu Elek-

trotechniki PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 4 marca 1998 r. w Warszawie.

149-III-13

BELZECKI STANISŁAW (1856–1932)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się w 1856 r. w Pińkowie na Podolu. Od 1921 r. wykładowca PW. Od 1922 r. profesor zwyczajny w Katedrze Zagadnień Wyższych z Nauk Inżynierskich, którą kierował przez 5 lat. Wykładowca statyki budowli na Wydziale Inżynierii Wodnej PW. Inżynier kolejnictwa i budowy mostów, wybitny statyk, specjalista w dziedzinie teorii sprężystości. Doktor honoris causa Politechniki Lwowskiej. Członek m.in. Akademii Nauk Technicznych, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Zmarł 6 lutego 1932 r. w Warszawie.

**Pochowany na Cmentarzu Powązkowskim,
miejsce grobu nieustalone.**

BENEDEK WITOLD (1931–2011)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 10 sierpnia 1931 r. w Łodzi. Od 1970 r. kierownik Zespołu Dydaktycznego Wydziału Architektury PW. Od 1975 r. doktor PW, wicedyrektor Instytutu Projektowania Architektonicznego w latach 1978–1981, dyrektor tego Instytutu w latach 1987–1991. Prodziekan ds. dydaktycznych Wydziału Architektury PW w latach 1981–1987. Główny projektant w zespołach projektowych na Wydziale Architektury PW w latach 1955–1992. Główny projektant w Biurze Projektów Szkół Wyższych w latach 1973–1992. Członek SARP, przewodniczący Kolegium Sędziów Konkursowych SARP w latach 1991–1994. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrną Odznaką SARP oraz Złotą Odznaką SARP (pośmiertnie). Zmarł 6 czerwca 2011 r. w Warszawie.

217-IV-4

BIEGAŃSKI PIOTR (1905–1986)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 8 maja 1905 r. w miejscowości Rosienie na Kowieńszczyźnie. Od 1933 r. asystent w Katedrze Historii Architektury Nowożytniej, a od 1936 r. asystent w Katedrze Architektury Polskiej. Od 1945 r. organizator i wykładowca Wydziału Architektury PW, zastępca profesora w Katedrze Historii Architektury i

B

Sztuki. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny. W latach 1948–1970 kierownik Katedry Historii Architektury i Sztuki, następnie dyrektor Instytutu Podstaw Architektury Politechniki Warszawskiej. Dziekan Wydziału Architektury PW w latach 1960–1964. Od 1973 r. do 1975 r. kierownik Zakładu Historii Architektury i Urbanistyki w Instytucie Podstaw Architektury. Laureat nagrody honorowej Stowarzyszenia Architektów Polskich. Członek m.in. Stowarzyszenia Architektów Polskich, Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Towarzystwa Urbanistów Polskich. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 12 stycznia 1986 r. w Warszawie.

114-VI-14

BIELECKI JAN (1869–1926)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 24 listopada 1869 r. w miejscowości Brzoza koło Kozienic. Od 1919 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Chemii Organicznej PW. Dziekan Wydziału Chemicznego w roku akad. 1921/22. Współzałożyciel i członek Polskiego Towarzystwa Chemicznego. W latach 1922/23 członek powołanej przez Senat Politechniki Warszawskiej Komisji Bibliotecznej. Zmarł 3 stycznia 1926 r. w Warszawie.

190-III-17

BIEŃKUŃSKI STANISŁAW (1914–1989)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 15 maja 1914 r. w Wilnie. Architekt, urbanista, od 1978 r. profesor nadzwyczajny projektowania architektonicznego. Dziekan Wydziału Architektury PW w latach 1975–1981. Członek Stowarzyszenia Architektów Polskich, wielokrotnie wyróżniany i nagradzany w konkursach architektonicznych. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 17 września 1989 r. w Warszawie.

146A-IV-24

BIERNACKI FRANCISZEK (1897–1984)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 2 kwietnia 1897 r. w Piotrkowie Trybunalskim. W latach 1930–1932 wykładowca Kartografii na Wydziale Geodezji PW. Od 1949 r. adiunkt i kontraktowy samodzielny pracownik naukowy. Od 1954 r. kierownik Redakcji i Opracowania Map w Katedrze Kartografii PW. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny. W latach 1958–1960 prodziekan ds. dydaktyki na Wy-

dziale Geodezji i Kartografii PW. Członek m.in. Polskiego Towarzystwa Geograficznego, Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Komitetu ds. Kartografii Ogólnej przy Prezesie GUGiK. Odznaczony m.in. Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918–1921, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi. Zmarł 21 sierpnia 1984 r. w Warszawie.

293-II-3

BŁOCKI FELIKS (1905–1975)

Prof. Wydziału Elektrycznego i Elektroniki PW. Urodził się 18 listopada 1905 r. w Żurawnie nad Dniestrem. Od 1945 r. adiunkt w Katedrze Techniki Przenoszenia Przewodowego, zastępca profesora urządzeń techniki przenoszenia Wydziału Elektrycznego PW. W roku akad. 1948/49 prowadzący wykłady i ćwiczenia zleczone z urządzeń liniowych i radiokomunikacji kierunkowej lotniczej. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny PW, kierownik Katedry Teletransmisyjnych Urządzeń Przewodowych PW. Od 1969 r. pracownik naukowy w Katedrze Teletransmisji Przewodowej PW, a od 1970 r. w Instytucie Teleelektroniki. Członek m.in. Polskiej Akademii Nauk. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Honorową Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Zmarł 10 kwietnia 1975 r. w Warszawie.

126-II-8

BOCHENEK BRONISŁAW (1913–1973)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 22 września 1913 r. Adiunkt w Zakładzie Budowy Płatowców na Wydziale Mechanicznym PW. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny technologii lotniczej, prorektor PW w latach 1952–1953 i 1954–1956. Zmarł 2 sierpnia 1973 r.

96-III-10

BOGUSKI JÓZEF JERZY (1853–1933)

Doktor honoris causa PW

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 7 września 1853 r. w Warszawie. Od 1895 r., przez 10 lat, wykładowca chemii w Szkole Mechaniczno-Technicznej H. Wawelberga i S. Rotwanda. W latach 1900–1905, 1908–1914 wykładowca technologii ogólnej nieorganicznej w Warszawskim Instytucie Politechnicznym im. Cara Mikołaja II. Od 1920 r. pro-

B fesor honorowy technologii chemicznej na Wydziale Chemicznym PW. W latach 1923–1930 wykładowca technologii materiałów wybuchowych i technologii proszków. Doktor honoris causa PW w 1926 r. oraz doktor honoris causa filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Członek m.in. Akademii Nauk Technicznych, członek honorowy Polskiego Towarzystwa Chemicznego, współzałożyciel Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 18 kwietnia 1933 r.

161-VI-5

BOGUSŁAWSKI JAN (1910–1982)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 12 maja 1910 r. w Warszawie. W latach 1945–1949 wykładowca na Wydziale Architektury PW. Od 1954 r. wykładowca w Katedrze Projektowania Budynków Użyteczności Publicznej na Wydziale Architektury PW. Od 1957 r. docent, od 1969 r. profesor nadzwyczajny, a od 1976 r. profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej. Wyróżniony Honorową Nagrodą SARP. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 3 maja 1982 r. w Warszawie.

39-II-17/18

BOJARSKA-DAHLIG HALINA (1923–2005)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodziła się 28 października 1923 r. w Warszawie. Starszy asystent w latach 1948–50, wykładowca technologii biochemicznej na Wydziale Chemicznym PW. Od 1951 r. doktor nauk technicznych, profesor nadzwyczajny od 1964 r., a od 1972 profesor zwyczajny PW. Specjalista w zakresie chemii leków. Członek m.in. Polskiego Towarzystwa Chemicznego, Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego. Odznaczona m.in. Warszawskim Krzyżem Powstańczym, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką za Zasługi dla Przemysłu Chemicznego. Zmarła 16 października 2005 r. w Warszawie.

32-IV-7

BOJEMSKI ALEKSANDER (1885–1944)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 17 marca 1885 r. w Kielcach. W latach 1920–1924 asystent na Wydziale Architektury PW, a następnie do 1929 r. starszy asystent w Katedrze Architektury

Monumentalnej. Od 1929 r. zastępca profesora i kierownik Katedry i Zakładu Projektowania Wiejskiego. Od 1932 r. profesor nadzwyczajny. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1934–1936. W r. 1938/39 kierownik Zakładu Projektowania Budowli Handlowych i Przemysłowych. W 1942 r. nauczyciel na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Członek m.in. Warszawskiego Oddziału Stowarzyszenia Architektów Polskich, członek Towarzystwa Urbanistów Polskich. Rozstrzelany podczas Powstania Warszawskiego w sierpniu 1944 r. w Warszawie.

**Pochowany na Cmentarzu Powązkowskim,
miejsce grobu nieustalone.**

BORETTI ZYGMUNT (1906–1984)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 1 listopada 1906 r. w Pińczowie. Od 1936 r. starszy asystent Zakładu Miernictwa PW. Od 1945 r. wykładowca zleconych wykładów z budownictwa stalowego na Wydziale Inżynierii, a od 1950 r. na Wydziale Komunikacji z konstrukcji stalowych i żelbetowych. Od 1951 r. doktor nauk technicznych, kierownik Zakładu Konstrukcji Budowlanych i Wodnych w Katedrze Budownictwa Ogólnego i Konstrukcji Budowlanych. W latach 1952–1956 dziekan Wydziału Budownictwa Wodnego. Od 1957 r. profesor nadzwyczajny budownictwa, później budownictwa ogólnego i konstrukcji budowlanych, kierownik Katedry i Zakładu Budownictwa. Od 1969 r. profesor zwyczajny. Prorektor Politechniki Warszawskiej w latach 1956–1959. Od 1970 r. kierownik Zakładu Budownictwa Wodnego w Instytucie Zaopatrzenia w Wodę i Budownictwa Wodnego. Przewodniczący Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk. Zmarł 31 maja 1984 r. w Warszawie.

43-I-17/18

BOROWSKI LEON (1884–1951)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 14 kwietnia 1884 r. w Humaniu na Podolu. W latach 1922–1934 asystent w Katedrze Budowy Dróg i Robót Ziemnych na Wydziale Inżynierii Lądowej PW. Od 1923 r. wykładowca na Wydziale Geodezji, a w roku akad. 1933/34 na Wydziale Inżynierii. Od 1934 r. docent, od 1939 r. kierownik Zakładu Budowy Dróg i Robót Ziemnych. Od 1942 r. kierownik Wydziału Budownictwa i Zakładu Budowy Dróg w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. W roku akad. 1945/46 kierownik Katedry Budowy Dróg

i Robót Ziemnych na Wydziale Inżynierii PW. Od 1946 r. profesor zwyczajny PW. Od 1950 r. dyrektor Inżynierskiego Kursu Ruchu Kolejowego przy PW. Członek m.in. Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 10 marca 1951 r. w Warszawie.

99-III-4

BRACH IGNACY (1897–1994)

Doktor honoris causa PW

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 18 września 1897 r. w Zagórzanach koło Gorlic. W latach 1926–1935 starszy asystent w Katedrze Dźwignic na Wydziale Mechanicznym Politechniki Warszawskiej. Od 1947 r. do 1967 r. kierownik Katedry Maszyn Budowlanych na Wydziale Mechanicznym PW. W latach 1951–52 dziekan Wydziału Mechaniczno-Konstrukcyjnego, od 1955 r. profesor nadzwyczajny, od 1961 r. profesor zwyczajny. W latach 1961–64 dziekan Wydziału Maszyn Roboczych i Pojazdów. Doktor honoris causa PW w 1987 r. Członek założyciel Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich w Katowicach. Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Mechanizacji Budownictwa, a od 1979 r. jego honorowy przewodniczący. Współzałożyciel Naczelnej Organizacji Technicznej, od 1968 r. przewodniczący Komitetu Nauk Technicznych NOT ds. Mechanizacji i Automatyzacji. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami. Zmarł 7 kwietnia 1994 r. w Warszawie.

132-III-10

BRETSZNAJDER STANISŁAW (1907–1967)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 19 lipca 1907 r. w miejscowości Mikołajów na Ukrainie. Od 1931 r. asystent w Katedrze Technologii Chemicznej Nieorganicznej PW. Od 1933 r. doktor nauk technicznych, a od 1936 r. doktor habilitowany, następnie docent w Katedrze Wielkiego Przemysłu Nieorganicznego, wykładowca technologii cementu i materiałów wiążących. W 1949 r. twórca Katedry Projektowania Technologicznego na PW, początkowo pod nazwą Katedry Inżynierii Chemicznej. Dziekan Wydziału Chemicznego PW w latach 1950–1952. Od 1955 r. profesor zwyczajny PW. M.in. członek i przewodniczący Komitetu Nauk Chemicznych PAN, członek rzeczywisty PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 14 kwietnia 1967 r. w Warszawie.

Aleja Zasłużonych – 46

BRONIKOWSKI MIECZYŚLAW (1860-1955)

B

Prof. Wydziału Mechanicznego PW. Urodził się 31 grudnia 1860 r. w Sulęcinie. Od 1921 r. profesor zwyczajny na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki (od czerwca 1921 r. na Wydziale Mechanicznym). Do 1927 r. kierownik Katedry i Zakładu Budownictwa Przemysłowego. Równoległe z pracą dydaktyczną współpracował z przemysłem zbrojeniowym m.in. jako kierownik techniczny w Centralnym Zarządzie Wytwórci Wojskowych. Odznaczony Orderem Świętego Stanisława. Zmarł 10 marca 1955 r. w Warszawie.

A-II-12/13

BRYŁA STEFAN (1886-1943)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 17 sierpnia 1886 r. w Krakowie. Od 1934 r. profesor zwyczajny budownictwa konstrukcyjnego na Wydziale Architektury PW. Wykładowca statyki i mechaniki budowli oraz stalowych konstrukcji budowlanych. Organizator Zakładu Badawczego Ochrony Budowli od Wody. Dziekan Wydziału Architektury w roku akad. 1938/39. Podczas okupacji kierował tajnym nauczaniem na Wydziale Architektury. Członek Stałej Międzynarodowej Komisji Mostów i Konstrukcji Inżynierskich, członek Akademii Nauk Technicznych, współzałożyciel Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych. Odznaczony Krzyżem Walecznych. Zmarł 3 grudnia 1943 r. w Warszawie (rozstrzelany w ulicznej egzekucji).

57-IV-27 – grób symboliczny

BRZOSKA ZBIGNIEW (1916–1987)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 27 września 1916 r. w Warszawie. W latach 1936–37 pracownik Laboratorium Wytrzymałości Materiałów na PW. W latach 1946–1951 profesor wytrzymałości materiałów w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1946 r. adiunkt na Wydziale Inżynierii, następnie asystent, adiunkt, wykładowca statyki lotniczej na Wydziale Mechanicznym PW. Od 1948 r. adiunkt w Katedrze Mechaniki Lotu Wydziału Mechanicznego PW. Od 1951 r. zastępca profesora, kierownik Katedry Wytrzymałości Materiałów i Konstrukcji, a od 1954 r. profesor nadzwyczajny. Od 1956 r. wykładowca wytrzymałości materiałów oraz statyki konstrukcji przestrzennych na Wydziale Mechanicznym Konstrukcyjnym. W latach 1956–1960 dziekan Wydziału Lotniczego, profesor zwyczajny od 1962 r. Kierownik Katedry Wytrzymałości Materiałów i Konstrukcji w latach 1960–70, kierownik Zakładu Wytrzymałości

B Materiałów i Konstrukcji Wydziału MEiL w latach 1970–86, a w latach 1972–1977 kierownik Studiów Doktoranckich Uczelni. Przewodniczący Komitetu Budowy Maszyn PAN, członek korespondent i rzeczywisty PAN, członek Polskiego Towarzystwa Astronautycznego, członek Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 9 maja 1987 r. w Warszawie.

78-VI-31

BUCHOWSKI HENRYK (1923–2013)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 16 stycznia 1923 r. Prodziekan Wydziału Chemicznego w latach 1978–1981. Kierownik Zakładu Chemii Fizycznej w latach 1971–1991. Specjalista w dziedzinie chemii fizycznej i teoretycznej. Pomysłodawca i pierwszy Redaktor Wiadomości Chemicznych (1947). Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 19 stycznia 2013 r.

170-IV-10/11

BUKOWSKI JERZY (1902–1982) REKTOR PW

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 23 listopada 1902 r. w Bugaju na Kielecczyźnie. W latach 1925–1935 asystent w Katedrze Aerodynamiki, później konstruktor w Instytucie Aerodynamicznym. W latach 1928–35 asystent geometrii wykreślnej na PW. W 1945 r. docent, wykładowca aerodynamiki i organizacji pracy Politechniki Warszawskiej z tymczasową siedzibą w Lublinie. Od 1949 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Hydro i Aeromechaniki Wydziału Mechanicznego PW, a od 1951 r. Katedry Aerodynamiki Wydziału Lotniczego PW i Zakładu Hydrauliki i Aerodynamiki na Wydziale Mechanicznym PW. Dziekan Wydziału Mechanicznego w latach 1949–1951, prorektor PW w latach 1951–1952, Rektor PW w latach 1952–1953 i 1959–1965. Od 1958 r. profesor zwyczajny PW. Wiceprezes i prezes Związku Polskich Inżynierów Lotniczych, przewodniczący Rady Głównej NOT. Członek m.in. Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Komitetu Budowy Maszyn, Komitetu Hydro-Termodynamiki Maszyn i Inżynierii Chemicznej. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego, Medalem im. B. Rumińskiego. Zmarł 1 czerwca 1982 r. w Warszawie.

242-III-4

BURACZEWSKI GERARD (1933-1999)

Prof. Wydziału Budownictwa, Mechaniki i Petrochemii PW w Płocku. Urodził się 24 września 1933 r. Asystent, następnie starszy asystent w Katedrze i Zakładzie Biologii Sanitarnej na Wydziale Inżynierii Sanitarnej PW. Adiunkt w Instytucie Budownictwa na Wydziale Budownictwa i Maszyn Rolniczych, profesor nadzwyczajny w Instytucie Budownictwa na Wydziale Mechaniki i Petrochemii w Ośrodku Naukowo-Dydaktycznym w Płocku. Zmarł 14 listopada 1999 r.

154B-III-30

C

CHOJNACKI ADAM (1905–1983)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 4 listopada 1905 r. Od 1949 r. adiunkt w Zakładzie Chemii Fizycznej, a od 1951 r. adiunkt, następnie kierownik Zakładu Technologii Wody i Ścieków w Katedrze Chemii i Technologii Wody i Ścieków na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Od 1967 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Zakładu Technologii Wody i Ścieków. Od 1974 r. profesor zwyczajny w Instytucie Zaopatrzenia w Wodę i Budownictwa Wodnego na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Członek Rad Naukowych IGK i IGW, członek Sekcji Inżynierii Sanitarnej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 29 stycznia 1983 r.

60-VI-19/20

CHOLEWICKI TADEUSZ (1907–1988)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 23 października 1907 r. w Warszawie. Od 1949 r. starszy asystent, adiunkt i zastępca profesora, a od 1955 r. docent. Od 1954 r. kierownik Katedry Elektrotechniki Teoretycznej PW. Dziekan Wydziału Elektrycznego w latach 1954–1956. Od 1962 r. profesor nadzwyczajny elektrotechniki teoretycznej, od 1971 r. profesor zwyczajny w Instytucie Elektrotechniki Teoretycznej i Miernictwa Elektrycznego. Pionier zastosowań rachunku macierzowego w teorii obwodów. Członek założyciel Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Członek m.in. PAN, członek Rady Towarzystw Naukowych i Upowszechniania Nauki przy Prezydium PAN. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 27 kwietnia 1988 r. w Warszawie.

28-III-17

CHRABCZYŃSKI GRZEGORZ (1930–2015)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 8 listopada 1930 r. Prodziekan Wydziału Inżynierii Lądowej w latach 1981–1996. Kierownik Studiów Doktoranckich, zastępca dyrektora Instytutu Technologii i Organizacji Produkcji Budowlanej. Specjalista w zakresie technologii i organizacji produkcji prefabrykatów, technologii betonu oraz budowlanych procesów inwestycyjnych. Członek honorowy Sekcji Inżynierii Doradców i Rzeczoznawców, członek honorowy Sekcji Inżynierii Przedsięwzięć Budowlanych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 5 sierpnia 2015 r.

333-I-1

CHRZANOWSKI WIESŁAW (1880–1940)**REKTOR PW**

Prof. Wydziału Mechanicznego PW. Urodził się 15 grudnia 1880 r. w Gruszczynie pod Poznaniem. Od 1918 r. wykładowca Politechniki Warszawskiej. W latach 1919–1939 profesor zwyczajny i kierownik Katedry Maszyn i Turbin Parowych. Organizator Wydziału Budowy Maszyn i Elektrotechniki i Wydziału Mechanicznego PW. Rektor PW w latach 1932–1933, prorektor PW w latach 1933–1935, honorowy członek Bratniej Pomocy Studentów PW. Minister Przemysłu i Handlu w 1920 r. Członek założyciel i wiceprezes Akademii Nauk Technicznych, członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Stowarzyszenia Techników Polskich, Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich. Prezes Fundacji Smoguleckiej. Odznaczony m.in. Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Krzyżem Komandorskim Polonia Restituta. Zmarł 5 grudnia 1940 r. w Warszawie.

229-III-23/24

CIBOROWSKI JANUSZ (1918–1986)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 26 stycznia 1918 r. w Warszawie. Asystent w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej w 1942 r. Od 1948 r. adiunkt w Zakładzie Inżynierii Chemicznej na Wydziale Chemicznym PW, organizator i kierownik Zakładu Inżynierii Chemicznej w Głównym Instytucie Chemii Przemysłowej. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny, a od 1962 r. profesor zwyczajny PW. W latach 1951–1954 prodziekan, a w latach 1960–1962 dziekan Wydziału Chemicznego. Twórca nowego kierunku studiów – Inżynierii Chemicznej. Dyrektor Instytutu Inżynierii Chemicznej w latach 1970–1986. Członek m.in. Polskiej Akademii Nauk, Rady Naukowej Europejskiej Federacji Inżynierii Chemicznej. Doktor honoris causa

Instytutu Technologicznego w Leningradzie. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 17 lipca 1986 r. w Warszawie.

172-II-2

CIESZYŃSKI KAZIMIERZ (1930–2015)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 23 lutego 1930 r. Dyrektor Instytutu Technologii i Organizacji Produkcji Budowlanej w latach 1975–1996, kierownik Zakładu Technologii i Organizacji Produkcji Prefabrykatów w latach 1981–1993. Specjalista w zakresie prefabrykacji technik sprężania i organizacji przedsięwzięć budowlanych. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 9 stycznia 2015 r.

133-II-29

CISZEWSKI BOHDAN (1922–1998)

Prof. Wydziału Inżynierii Materiałowej PW. Urodził się 23 grudnia 1922 r. w Grodnie. W latach 1947–68 związany z Katedrą Metaloznawstwa PW. Od 1964 r. profesor nadzwyczajny metaloznawstwa PW, a od 1970 r. profesor zwyczajny metaloznawstwa i technologii metali Wojskowej Akademii Technicznej. Członek korespondent oraz członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Doktor honoris causa Politechniki Częstochowskiej. Zmarł 14 kwietnia 1998 r. w Warszawie.

234-I-4

CZAJKOWSKI SŁAWOMIR (1932–2002)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 10 października 1932 r. w Warszawie. Od 1981 r. doktor nauk technicznych, a następnie profesor nadzwyczajny architektury krajobrazu na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Współautor adaptacji oraz rozbudowy Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej. Członek Stowarzyszenia Architektów Polskich. Zmarł 16 lipca 2002 r. w Warszawie.

244-VI-22/23

CZAPSKA ANNA (1919–2007)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodziła się 29 czerwca 1919 r. w Warszawie. Od 1948 r. młodszy asystent w Katedrze Historii Archi-

tektury i Sztuki Nowożytnej. W latach 1948–53 adiunkt na Wydziale Architektury. Od 1974 r. wicedyrektor Instytutu Podstaw Rozwoju Architektury, a następnie dyrektor do 1989 r. Od 1983 r. profesor nadzwyczajny Politechniki Warszawskiej. Członek m.in. Stowarzyszenia Architektów Polskich, członek honorowy Towarzystwa Opieki nad Zabytkami. Odznaczona m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Konserwatorską. Zmarła 19 listopada 2007 r. w Warszawie.

211-IV-26

CZARNOTA-BOJARSKI ROMAN (1909–1978)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 19 grudnia 1909 r. w Warszawie. Od 1945 r. starszy asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania na Wydziale Inżynierii (od 1951 r. Wydziale Budownictwa Lądowego, od 1960 r. Wydziale Inżynierii Budowlanej, a od 1970 r. Wydziale Inżynierii Lądowej). Od 1951 r. samodzielny wykładowca, od 1953 r. samodzielny pracownik nauki, od 1954 r. zastępca profesora, w 1956 r. docent. Od 1960 r. kierownik Katedry Mechaniki Gruntów i Fundamentowania. Od 1968 r. profesor nadzwyczajny, a od 1973 r. profesor zwyczajny w Instytucie Dróg i Mostów. Dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego w latach 1954–59, 1961–64 i 1966–71, dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego w latach 1959–61. Zastępca dyrektora Instytutu Dróg i Mostów, a od 1975 r. prodziekan ds. naukowych. Członek wielu Rad Naukowych, m.in. Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa. Zmarł 3 czerwca 1978 r.

328-III-17

CZOPOWSKI HENRYK (1863–1935)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 7 września 1863 r. w Warszawie. Od 1907 r. wykładowca mechaniki teoretycznej w Szkole Mechaniczno-Technicznej H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie. Przyczynił się do opracowania Statutu tymczasowego PW w 1915 r. Dziekan Wydziału Inżynierii Budowlanej i Inżynierii Rolnej w roku akad. 1915/16. Od 1919 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Mechaniki Teoretycznej na Wydziale Inżynierii Budowlanej, a w latach 1916/17–1920/21 dziekan tego Wydziału. Wykładowca mechaniki teoretycznej na wszystkich wydziałach. Współzałożyciel i członek Warszawskiego Towarzystwa Politechnicznego, Towarzystwa Kursów Technicznych, Akademii Nauk Technicznych, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 7 czerwca 1935 r. w Warszawie.

27-VI-12

CZUDEK HENRYK (1930–2006)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 15 grudnia 1930 r. w Rudzie Śląskiej. Od 1955 r. asystent w Katedrze i Zakładzie Budowy Mostów Stalowych na Wydziale Budownictwa Lądowego PW. Od 1968 r. docent, w latach 1969–1970 kierownik Katedry Mostów i Budowli Podziemnych. Od 1974 r. profesor nadzwyczajny, a od 1979 r. profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej. Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej PW w latach 1975–1981, kierownik Zakładu Mostów w Instytucie Dróg i Mostów w latach 1970–2001. Członek Związku Mostowców RP. Zmarł 13 sierpnia 2006 r. w Warszawie.

279-VI-23

D**DAHLIG WŁODZIMIERZ (1916–1983)**

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 21 grudnia 1916 r. w Sosnowcu. Od 1946 r. asystent w Zakładzie Technologii Organicznej I. Doktor nauk technicznych od 1950 r. Organizator Pracowni Polimerów oraz Laboratorium do prac pod wysokim ciśnieniem. Do 1956 r. docent w Katedrze Technologii Organicznej I. Od 1965 r. kierownik Zakładu Przetwórstwa Tworzyw Sztucznych przy Katedrze Technologii Tworzyw Sztucznych. Prodziekan i dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej. Od 1978 r. profesor nadzwyczajny w Instytucie Chemii i Technologii Organicznej. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Zasłużony dla Przemysłu Chemicznego. Zmarł 10 lipca 1983 r. w Warszawie.

32-IV-14

DANILECKI WŁADYSŁAW (1906-1985)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej. Urodził się 3 stycznia 1906 r. w Sorokach (Besarabia). Od 1951 r. organizator i kierownik Katedry Budownictwa. Od 1961 r. po połączeniu Wydziału Inżynierii Sanitarnej z Wydziałem Budownictwa Wodnego organizator Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej. Prodziekan i dziekan Wydziału w latach 1956–1960, dziekan w latach 1961–64. Od 1957 r. profesor nadzwyczajny budownictwa. Od 1967 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Budownictwa Ogólnego i Sanitarnego. Członek honorowy PZITB. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim, Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką NOT i PZITB. Zmarł 14 września 1985 r. w Warszawie.

10-VI-6

D **DIETRICH MAREK (1934–2009)**
REKTOR PW
Doktor honoris causa PW

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 14 listopada 1934 r. w Warszawie. Od 1956 r. asystent w Katedrze Teorii Maszyn i Mechanizmów PW, od 1962 r. adiunkt, a od 1967 r. docent w Katedrze Teorii Maszyn i Mechanizmów Wydziału MEiL. Kierownik Zakładu Podstaw Konstrukcji Maszyn w latach 1970–1981, 1987–1990, wicedyrektor Instytutu Mechaniki Stosowanej w latach 1970–1971, dyrektor Instytutu Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej w latach 1971–1981. W latach 1973–1975 dziekan Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej. Prorektor PW w latach 1981–1987, Rektor w latach 1990–1996. Doktor honoris causa PW w 2001 r. Przewodniczący Konferencji Rektorów Uczelni Warszawskich, prezes Polskiego Forum Akademicko-Gospodarczego. Członek m.in. Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek korespondent i rzeczywisty PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim, Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 31 lipca 2009 r.

15-III-27

DŁUGOWSKI GERARD (1883–1959)

Prof. Wydziału Mechanicznego PW. Urodził się 22 stycznia 1883 r. W latach 1956-58 docent na Wydziale Sprzętu Mechanicznego PW, kierownik Zakładu Specjalnej Techniki Ciepłej w Katedrze Mechaniki Stosowanej. Od 1959 r. profesor nadzwyczajny mechaniki stosowanej PW. Wykładowca balistyki wewnętrznej i zewnętrznej. Zmarł 21 listopada 1959 r.

247-III-8

DOBROWOLSKI ZYGMUNT (1891–1981)

Prof. Wydziału Mechanicznego PW. Urodził się 13 maja 1891 r. w Warszawie. Od 1951 r. profesor nadzwyczajny, organizator i kierownik Katedry i Zakładu Spawalnictwa Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW w latach 1951–1961. Współzałożyciel SIMP, kierownik Zarządu Głównego Sekcji Spawalniczej Stowarzyszenia Inżynierów i Mechaników Polskich, członek honorowy SIMP. Odznaczony pośmiertnie Medalem im. Stanisława Olszewskiego, najwyższym odznaczeniem za zasługi w dziedzinie spawalnictwa. Zmarł 24 sierpnia 1981 r.

F-IV-11

DOBRZAŃSKI LESZEK (1930–2002)

D

Prof. Wydziału Inżynierii Chemicznej i Procesowej PW. Urodził się 16 sierpnia 1930 r. Docent, kierownik Zakładu Mechaniki Technicznej w Instytucie Inżynierii Chemicznej PW. Profesor nadzwyczajny mechaniki technicznej, dynamiki maszyn i aparatury chemicznej. Kierownik Zakładu Mechaniki Technicznej na Wydziale Inżynierii Chemicznej i Procesowej PW. Zmarł 29 marca 2002 r.

177-IV-11

DOMANIEWSKI CZESŁAW (1861–1936)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 18 marca 1861 r. w Grońówku koło Sieradza. Do 1912 r. główny architekt Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej. Współorganizator Politechniki Warszawskiej w latach 1914–1915. Od 1915 r. wykładowca na Wydziale Architektury. Od 1919 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Budownictwa, wykładowca budownictwa wiejskiego na Wydziale Inżynierii Wodnej, encyklopedii budownictwa na Wydziale Chemicznym PW. Dziekan Wydziału Architektury PW w latach 1917–20. Od 1930 r. profesor honorowy PW. Członek Stowarzyszenia Techników w Warszawie. Zmarł 14 września 1936 r. w Warszawie.

19-VI-30/31

DOWKONTT JERZY (1906–1978)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych. Urodził się 26 czerwca 1906 r. w Warszawie. Od 1935 r. asystent w Katedrze Termodynamiki Politechniki Warszawskiej w Laboratorium Maszyn Ciepłych. Od 1939 r. doktor nauk technicznych PW. Od 1948 r. wykładowca silników lotniczych, sprzężarek. Od 1951 profesor kontraktowy. W latach 1953–61 kierownik Katedry Silników i Pojazdów Mechanicznych na Wydziale Samochodów i Ciągników, w latach 1961–70 na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów PW. Od 1964 r. profesor zwyczajny. Dziekan Wydziału w roku akad. 1960/61. Prodziekan Wydziału Maszyn Roboczych i Pojazdów w latach 1961–65. Członek m.in. Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, Polskiego Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 7 stycznia 1978 r. w Warszawie.

275-I-14/15

D**DUBICKI BOLESŁAW (1906–1990)**

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 18 marca 1906 r. w Busku koło Lwowa. Od 1933 r. starszy asystent w Katedrze Maszyn Elektrycznych na PW. Od 1942 wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Od 1945 r. doktor PW, od 1946 r. wykładowca maszyn elektrycznych. Od 1948 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Maszyn Elektrycznych. Od 1958 r. profesor zwyczajny PW. Kierownik Katedry Maszyn Elektrycznych Wydziału Elektrycznego PW w latach 1965–1970, dyrektor Instytutu Maszyn Elektrycznych w latach 1970–1990. Członek korespondent i rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, członek założyciel Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej i jego Honorowy Przewodniczący, członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 19 czerwca 1990 r. w Warszawie.

97-II-8/9

DULĘBA LESZEK (1907–1987)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 19 maja 1907 r. we Lwowie. W latach 1932–1939 starszy asystent w Katedrze Budowy Płatowców i Mechaniki Lotu PW. Od 1951 r. samodzielny pracownik naukowy w Katedrze Budowy Samolotów PW. Od 1955 r. docent, kierownik zespołu konstrukcyjnego w Instytucie Lotnictwa, a od 1958 r. profesor nadzwyczajny budowy samolotów. W latach 1960–1961 dziekan Wydziału Lotniczego PW, a następnie do 1969 r. prodziekan na Wydziale MEiL. Do 1970 r. kierownik Zakładu Technologii Wydziału. Wykładowca z konstrukcji samolotów, samolotów specjalnych, podstaw budowy samolotów. Kierownik Zakładu Samolotów i Śmigłowców w Instytucie Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej na Wydziale MEiL PW w latach 1971–77. Współpracownik Zakładu Samolotów i Śmigłowców PW. Dyrektor Instytutu Techniki Lotniczej i Hydroaerodynamiki w latach 1970–1973. Współtwórca samolotów RWD. Członek Aeroklubu Warszawskiego, członek Sekcji Lotniczej SIMP. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 17 lutego 1987 r. w Warszawie.

266-IV-15

DYDUSZYŃSKI JAN (1898–1970)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 27 lipca 1898 r. w Krakowie. Od 1951 r. zastępca profesora

ra, kierownik Katedry Urządzeń i Aparatury Przemysłowej na Wydziale Mechaniczno-Konstrukcyjnym Politechniki Warszawskiej. Od 1956 r. profesor nadzwyczajny urządzeń i aparatury przemysłowej. Prodzikan Wydziału w latach 1957/58. Od 1967 r. profesor zwyczajny PW. W latach 1960–68 kierownik Katedry Urządzeń i Aparatury Przemysłowej na Wydziale MEiL. Twórca specjalności konstrukcja urządzeń i procesów aparatury chemicznej. Członek Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk oraz Sekcji Aparatury Chemicznej tego Komitetu, twórca i kierownik Sekcji Aparatury Chemicznej w Stowarzyszeniu Inżynierów Mechaników Polskich. Zmarł 26 listopada 1970 r.

106-IV-21

DYŻEWSKI ALEKSANDER (1893-1970) **REKTOR PW**

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 3 maja 1893 r. w Warszawie. Od 1946 r. wykładowca organizacji i administracji budowy, a od 1949 r. doktor nauk technicznych na Wydziale Inżynierii PW. Od 1950 r. profesor nadzwyczajny i kierownik pierwszej w Polsce Katedry Organizacji i Mechanizacji Budowy. Od 1962 r. profesor zwyczajny, dziekan Wydziału Budownictwa Przemysłowego w latach 1951–1954, Rektor PW w latach 1954–1956. Od 1960 r. kierownik Katedry Organizacji, Mechanizacji i Ekonomiki Budowy na Wydziale Inżynierii Budowlanej. Twórca dyscypliny naukowej technologia i organizacja budowy. Członek założyciel Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, członek Komitetu Inżynierii Lądowej PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 17 lipca 1970 r. w Warszawie.

225-VI-18

DZIEKOŃSKI JÓZEF (1844–1927)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 19 marca 1844 r. w Płocku. Od 1914 roku współorganizator Wydziału Architektury na PW. Pierwszy dziekan Wydziału Architektury w latach 1915–1917. Profesor honorowy od 1919 r. w Katedrze Historii Architektury i Sztuki Średniowiecznej PW. W latach 1915–1927 kierownik Katedry Historii Sztuki Średniowiecznej. Wykładowca historii architektury starożytnej, średniowiecznej oraz epoki Odrodzenia, historii sztuki średniowiecznej i budowy kościołów. Prezes honorowy Nadzwyczajnego Zjazdu Techników Polskich w Warszawie w 1917 r. Doktor honoris causa Szkoły Politechnicznej we Lwowie. Członek założyciel Akademii Nauk Tech-

nicznych. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Polonia Restituta i Orderem Świętego Grzegorza Wielkiego. Zmarł 4 lutego 1927 r. w Warszawie.

25-II-4

F

FEDOROWICZ JÓZEF (1863–1943)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 10 grudnia 1863 r. w Żytomierzu na Ukrainie. Od 1919 r. profesor zwyczajny i kierownik Katedry Budownictwa Ogólnego Wydziału Inżynierii Budowlanej Politechniki Warszawskiej, od 1920 r. Inżynierii Lądowej, a od 1933 r. Inżynierii. Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej w latach 1921/22–1922/23. W latach 1923–25 przewodniczący Komisji Egzaminów Dyplomowych. Członek Komisji Gospodarczej PW. Członek Rady Technicznej przy Ministrze Komunikacji. Zmarł 22 czerwca 1943 r. w Warszawie.

229-III-2

FILIPKOWSKI STANISŁAW (1896-1964)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 13 lipca 1896 r. w Nowych Świącianach pod Wilnem. Starszy asystent w Katedrze Budowy Miast na Wydziale Architektury PW w latach 1928–1933. Profesor nadzwyczajny Katedry Budowy Miast Wydziału Architektury Politechniki Lwowskiej w latach 1938–1940. Od 1943 r. wykładowca projektowania na Tajnej Architekturze. Od 1947 r. profesor zwyczajny planowania urbanistycznego, a od 1956 planowania przestrzennego. Prodziekan Wydziału Architektury od roku akad. 1948/49. Kierownik Zakładu Planowania Regionalnego i kierownik Studium Planowania Przestrzennego. Rzecznik w Ministerstwie Komunikacji, członek Komisji Weryfikacyjnej Projektów w CBPAiB, członek SARP, TUP, ZNP. Odznaczony Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych, Krzyżem Kawalerskim Orderu Polonia Restituta, Krzyżem Zasługi. Zmarł 1 czerwca 1964 r.

88-III-13

FRELEK MARIAN (1901–1985)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 12 października 1901 r. w Parysewie w powiecie garwolińskim. Od 1956 r. etatowy pracownik Politechniki Warszawskiej. W latach 1956–70 i 1970–72 kierownik Katedry Geodezyjnego Urządzania Terenów Rolnych i Leśnych

w Instytucie Geodezji Gospodarczej. Prodzikan Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 15 grudnia 1985 r. w Warszawie.

68-II-28

G

GARLICKI STANISŁAW (1875–1935)

Prof. Wydziału Mechanicznego PW. Urodził się 16 stycznia 1875 r. w Płocku. W roku akad. 1915/1916 wykładowca geometrii wykreślnej na PW. W roku 1919/20 zastępca profesora, a od 1921 r. profesor nadzwyczajny geometrii wykreślnej na Wydziale Mechanicznym. Dziekan Wydziału Mechanicznego w latach 1924–1926. Odznaczony Krzyżem Niepodległości. Zmarł 4 listopada 1935 r. w Warszawie.

210-V-3

GINTOWT MACIEJ (1927–2003)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 10 lutego 1927 r. w Warszawie. Dyrektor Instytutu Projektowania Architektonicznego na Wydziale Architektury PW. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1987–1990. Członek Polskiej Akademii Umiejętności, SARP, członek Mazowieckiej Okręgowej Izby Architektów RP, członek Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. Laureat Honorowej Nagrody SARP. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Brązową Odznaką SARP. Zmarł 30 września 2003 r. w Warszawie.

334-I-2

GŁĘBICKI KAZIMIERZ (1906–1993)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 26 marca 1906 r. w Petersburgu. Od 1948 r. wykładowca w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1951 r. adiunkt w Katedrze Budowy Samolotów na Wydziale Lotniczym PW, wykładowca wyposażenia samolotów. Od 1953 r. samodzielny pracownik naukowy na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PW. Od 1954 r. zastępca profesora, od 1955 r. docent w Katedrze Przyrządów Precyzyjnych. W latach 1956–1970 kierownik Katedry Osprzętu Lotniczego na Wydziale Lotniczym (od 1960 r. na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa PW). Od 1962 r. profesor nadzwyczajny. W latach 1965–67 i 1969–71 prodzikan Wydziału MEiL. Od 1970 r. kierownik Zakładu Sterowania i Regulacji Maszyn w Instytucie Mechaniki Stosowanej na

Wydziale MEiL. Od 1973 r. kierownik Zakładu Osprzętu Lotniczego i Energetycznego Instytutu Techniki Lotniczej i Hydroaerodynamiki. Od 1971 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry, a po reorganizacji Wydziału kierownik Zakładu Automatyki i Osprzętu Lotniczego w Instytucie Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej. Zmarł 11 czerwca 1993 r. w Warszawie.

86-IV-12

GOSIEWSKI ANATOL (1928–2005)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych PW. Urodził się 27 lutego 1928 r. w Warszawie. Od 1959 r. doktor nauk technicznych, od 1972 r. profesor, a od 1992 r. profesor zwyczajny PW. Do 2001 r. związany z Instytutem Automatyki i Informatyki Stosowanej. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej, Złotą Odznaką Zasłużony dla Przemysłu Maszynowego. Zmarł 7 maja 2005 r. w Warszawie.

51-IV-7/8/9

GROSZKOWSKI JANUSZ (1898–1984)

Doktor honoris causa PW

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 21 marca 1898 r. w Warszawie. W latach 1915–22 asystent w Katedrze Miernictwa Elektrotechnicznego, w roku akademickim 1922/23 wykładowca z zakresu lamp katodowych, a następnie radiotechniki na PW. Od 1924 r. kierownik Laboratorium Radiotechnicznego PW. W 1928 r. kierownik Katedry Radiotechniki na Wydziale Elektrycznym PW. Od 1929 r. profesor nadzwyczajny, a od 1935 r. profesor zwyczajny PW. Dziekan Wydziału Elektrycznego w latach 1935–1937. W czasie okupacji wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Od 1945 r. wykładowca radiotechniki na Wydziale Łączności PW. Prezes Stowarzyszenia Elektryków Polskich, prezes PAN, zastępca przewodniczącego Rady Państwa, Poseł na Sejm. Członek m.in. Akademii Nauk Technicznych, Warszawskiego Towarzystwa Naukowego, członek rzeczywisty PAN, członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Doktor honoris causa PW w 1962 r., Politechniki Łódzkiej i Politechniki Gdańskiej. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Orderu Virtuti Militari, Medalem i Krzyżem Niepodległości. Zmarł 3 sierpnia 1984 r. w Warszawie.

100-II-13

GRUNWALD ZDZISŁAW (1911–1996)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 1 maja 1911 r. w Łodzi. Od 1950 r. starszy asystent, zastępca profesora od 1953 r., docent od 1955 r. w Katedrze i Zakładzie Napędów Elektrycznych. Prodzikan Wydziału Elektrycznego. Od 1964 r. kierownik Katedry Napędów Elektrycznych, a po reorganizacji Wydziału kierownik Zakładu Elementów Automatyki i Automatyki Napędów w Instytucie Sterowania i Elektroniki Przemysłowej. Od 1964 r. pełnomocnik dziekana Wydziału Elektrycznego PW ds. łączności z Wyższą Szkołą Inżynierską w Lublinie. Od 1965 r. profesor nadzwyczajny napędów elektrycznych na Wydziale Elektrycznym PW. Od 1970 r. wicedyrektor Instytutu Sterowania i Elektroniki Przemysłowej. Członek Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk, członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Zmarł 15 marca 1996 r.

136-I-20

GUTT ROMUALD (1888–1974)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 6 lutego 1888 r. w Warszawie. Organizator, wykładowca i pełniący obowiązki dziekana Wydziału Architektury w reaktywowanej po wojnie Politechnice Warszawskiej w Lublinie. Od 1945 r. profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej. Członek m.in. Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przeszłości, członek honorowy Towarzystwa Urbanistów Polskich, Stowarzyszenia Architektów Polskich, Polskiej Akademii Nauk. Laureat m.in. I Honorowej Nagrody SARP. Zmarł 3 września 1974 r. w Warszawie.

6-IV-5

GWIAZDOWSKI WŁADYSŁAW (1907–1963)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 18 kwietnia 1907 r. w Aleksandrowie Kujawskim. W okresie okupacji nauczyciel w Państwowej Szkole Budowy Maszyn im. H. Wawelberga i S. Rotwanda, od 1946 r. wykładowca, kontraktowy profesor obróbki metali. Od 1951 r. zastępca profesora w Katedrze Eksploatacji Obrabiarek PW, współorganizator Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. W roku akad. 1951/52 prodzikan Wydziału Mechanicznego Technologicznego, dziekan w latach 1952/53 do 1955/56. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny w Katedrze Eksploatacji Obrabiarek. Od 1960 r. kierownik Zakładu Badania Obrabiarek. Członek m.in. Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 18 stycznia 1963 r.

283-I-15

HABICH EDWARD (1905–1987)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 4 czerwca 1905 r. w Wielkich Łukach w Rosji. W latach 1945–1951 wykładowca mechaniki pojazdów i budowy ciągników w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda, od 1950 r. profesor kontraktowy. Od 1951 r. kierownik Katedry Ciągników i Pojazdów Specjalnych na Wydziale Mechanicznym Technologiczno-Konstrukcyjnym PW. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny ciągników i pojazdów specjalnych, organizator i kierownik Katedry Ciągników. Wykładowca ciągników, pojazdów specjalnych, układów jezdnych maszyn roboczych na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów, później na Wydziale Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Członek Rad Naukowych m.in. Instytutu Elektryfikacji i Mechanizacji Rolnictwa, Wojskowego Instytutu Techniki Pancernej i Samochodowej. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 14 listopada 1987 r.

Filar 9 Aleja Katakumbowa

HANDZELEWICZ-WACŁAWEK MAŁGORZATA (1922–1996)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodziła się 10 czerwca 1922 r. w Zalesiu. Młodszy asystent w Zakładzie Projektowania prof. Barbary Brukalskiej w latach 1946–1951. Asystent w Katedrze prof. Bohdana Pniewskiego w latach 1956–1965, adiunkt w Zakładzie Projektowania Budynków Użyteczności Publicznej w latach 1965–1969, później docent, a od 1989 r. profesor nadzwyczajny. Odznaczona m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Zasłużony dla Budownictwa. Zmarła 11 października 1996 r. w Warszawie.

52-III-26/27

HEMPEL STANISŁAW (1892–1954)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 6 listopada 1892 r. w Tucznnej k. Białej Podlaskiej. Od 1926 r. wykładowca zleconych wykładów z żelbetnictwa na Wydziale Architektury PW, a od 1927 r. p.o. kierownika II Katedry i Zakładu Budownictwa na Wydziale Architektury. Wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej w czasie okupacji. Od 1945 r. docent i kierownik Katedry Konstrukcji Drewnianych na Wydziale Architektury PW. Od 1946 r. profesor nadzwyczajny,

a od 1949 r. profesor zwyczajny konstrukcji drewnianych na Wydziale Architektury PW. Członek korespondent Polskiej Akademii Nauk, członek Polskiego Związku Inżynierów Budownictwa. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 16 czerwca 1954 r. w Warszawie.

Aleja Zasłużonych – 29

HENNEL JAN (1922–2014)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych PW. Urodził się 18 stycznia 1922 r. w Warszawie. Od 1956 r. zastępca profesora w Katedrze i Zakładzie Radiotechniki na Wydziale Łączności. W 1961 r. starszy wykładowca, a od 1970 r. docent w Katedrze Przyrządów Elektronowych na Wydziale Elektroniki PW. Prodziekan Wydziału w latach 1971–1984, zastępca dyrektora Instytutu Technologii Elektronowej w latach 1970–1975, kierownik Zakładu Lamp Elektronowych w latach 1970–1978, kierownik Zakładu Przyrządów Elektronowych na Wydziale Elektroniki PW, a w latach 1978–1982 kierownik Zakładu Przyrządów Elektronopromieniowych i Mikrofalowych. Od 1980 r. profesor nadzwyczajny w Instytucie Technologii Elektronowej PW. Kierownik Studium Doktoranckiego w latach 1984–1990. Członek m.in. Sekcji Elektroniki i Telekomunikacji, Rady Normalizacyjnej Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 20 lipca 2014 r. w Warszawie.

R-II-26

HERMANOWICZ WITOLD (1904–1984)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 29 listopada 1904 r. w Petersburgu. Od 1954 r. docent PW, organizator Zakładu Chemii Sanitarnej (od 1957 r. Katedra Chemii Sanitarnej). Od 1959 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Chemii Sanitarnej na Wydziale Inżynierii Sanitarnej, a od 1960 r. Chemii Sanitarnej i Technologii Wody i Ścieków na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej. Kierownik Zakładu Chemii Sanitarnej i Radioaktywnej Ochrony. Od 1969 r. profesor zwyczajny. W latach 1970–73 kierownik Zakładu Inżynierjno-Sanitarnej Ochrony Środowiska w Instytucie Inżynierii Środowiska. Członek Polskiego Towarzystwa Chemicznego, Rady Naukowej Państwowego Zakładu Higieny. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 11 grudnia 1984 r.

Ł-I-12

HILDEBRANDT EUGENIUSZ (1901–1971)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 21 grudnia 1901 r. w Warszawie. Od 1935 r. asystent, od 1945 r. starszy asystent w Katedrze Statyki Budowli i Wytrzymałości Materiałów na Wydziale Inżynierii PW. Doktor nauk technicznych od 1949 r. Od 1950 r. profesor nadzwyczajny konstrukcji stalowych Wydziału Inżynierii PW. Prodziekan i dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego w latach 1952–1954 i Inżynierii Budowlanej w latach 1966–69. Prorektor PW w latach 1955/56–1961/62. Kierownik Katedry i Zakładu Konstrukcji Stalowych w latach 1956–1960. Od 1960 r. profesor konstrukcji metalowych Wydziału Budownictwa Przemysłowego. Od 1961 r. profesor zwyczajny. Od 1970 r. kierownik Zakładu Konstrukcji Metalowych w Instytucie Konstrukcji Budowlanych na Wydziale Inżynierii Lądowej PW. Członek korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Zmarł 22 lipca 1971 r. w Warszawie.

199-III-22

HOJARCZYK STEFAN (1900–1971)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 10 lipca 1900 r. w Wieliczce. W latach 1937–1939 starszy asystent w gabinecie statyki i wytrzymałości materiałów na Wydziale Architektury PW. W latach 1953–70 kierownik Katedry Budownictwa Stalowego na Wydziale Budownictwa Przemysłowego do 1961 r., a następnie w Katedrze Konstrukcji Metalowych na Wydziale Inżynierii Budowlanej. Od 1964 r. profesor nadzwyczajny konstrukcji metalowych. Członek Sekcji Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii PAN. Zmarł 30 maja 1971 r. w Warszawie.

289-III-26

HRYNIAK ZDZISŁAW (1930–2008)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 30 czerwca 1930 r. w Lublinie. Wykładowca w Zakładzie Realizacji Projektów Urbanistycznych przy Katedrze Projektowania Urbanistycznego na Wydziale Architektury PW, starszy wykładowca w Instytucie Planowania Przestrzennego. Profesor nadzwyczajny, kierownik Zakładu Elementów Kompozycji Urbanistycznej. Członek Stowarzyszenia Architektów Polskich, członek TUP, członek Mazowieckiej Okręgowej Izby Architektów RP. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 13 maja 2008 r. w Warszawie.

Kwatera pod murem, 47 C

HRYNIEWIECKI JERZY (1908–1989)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 21 kwietnia 1908 r. w Dorpacie. Od 1938 r. asystent w Katedrze Projektowania Architektonicznego na Wydziale Architektury PW. Od 1945 r. wykładowca historii architektury i sztuki starożytnej oraz wstępnego projektowania architektonicznego. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny projektowania przemysłowego i gospodarczego, od 1965 r. kierownik Katedry Projektowania Zespołów Architektury Przemysłowej. Od 1968 r. profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej. Od 1970 r. dyrektor Instytutu Projektowania Architektonicznego Wydziału Architektury PW. Doktor honoris causa Politechniki Krakowskiej. M.in. członek i prezes Stowarzyszenia Architektów Polskich, członek Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN, członek Państwowej Rady Ochrony Przyrody. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 28 sierpnia 1989 r. w Warszawie.

150-VI-32

J

JABŁOŃSKI BOLESŁAW (1890–1956)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 28 kwietnia 1890 r. w Kijowie. W latach 1919–36 wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1945 r. zastępca profesora, kierownik Katedry Elektrycznych Przyrządów Pomiarowych na Politechnice Warszawskiej. Od 1948 r. docent miernictwa elektrycznego na Wydziale Elektrycznym PW, profesor kontraktowy, od 1949 r. kierownik Zakładu Budowy Elektrycznych Przyrządów Pomiarowych, a od 1950 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Zespołu Katedr Miernictwa Elektrycznego i Elektrotechniki Teoretycznej. Od 1955 r. kierownik Zespołowej Katedry Elektrycznych Przyrządów Pomiarowych. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 23 czerwca 1956 r. w Warszawie.

107-II-20

JAKUBOWSKI JANUSZ LECH (1905–2000)**Doktor honoris causa PW**

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 19 lutego 1905 r. w Warszawie. W latach 1929–1932 asystent w Zakładzie Miernictwa Elektrycznego i Wysokich Napięć Politechniki Warszawskiej. W czasie okupacji wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej.

Wykładowca w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w latach 1945–1946. Dziekan Wydziału Elektrycznego PW w latach 1946–48. Profesor nadzwyczajny techniki wysokich napięć PW w latach 1945–1949. Doktor honoris causa PW w 1986 r. Współorganizator i członek Polskiej Akademii Nauk, członek rzeczywisty Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek korespondent Polskiej Akademii Nauk Technicznych. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim, Komandorskim, Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Medalem PAN im. M. Kopernika, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 7 maja 2000 r. w Warszawie.

291-IV-15

JANKOWSKI KAROL (1868-1928)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 21 listopada 1868 r. w Zasławiu na Wołyniu. Współtwórca Wydziału Architektury PW. Od 1915 r. wykładowca zasad projektowania. Od 1919 r. profesor nadzwyczajny, a od 1921 r. profesor zwyczajny w Katedrze Projektowania Miejskiego. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1923–1925. Prezes Towarzystwa Urbanistów Polskich i Towarzystwa Popierania Przemysłu Ludowego w latach dwudziestych. Współzałożyciel w 1925 r. miesięcznika Architektura i Budownictwo. Zmarł 4 stycznia 1928 r. w Warszawie.

165-I-13

JASIEWICZ ROMUALD (1913–1989)

Prof. Wydziału Inżynierii Środowiska PW. Urodził się 19 grudnia 1913 r. w Poznaniu. W 1938 r. asystent w Katedrze Budowy Mostów PW. Pracownik naukowo-dydaktyczny PW w latach 1953–1984. Od 1959 r. doktor na Wydziale Budownictwa Wodnego PW, od 1966 r. doktor habilitowany. Od 1970 r. profesor nadzwyczajny w Instytucie Zaopatrzenia w Wodę i Budownictwa Wodnego. W latach 1969–1970 prodziekan Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej. W latach 1971–75 dyrektor Instytutu Zaopatrzenia w Wodę i Budownictwa Wodnego. Od 1976 r. profesor zwyczajny, kierownik Zakładu Budownictwa Wodnego do 1984 r. Członek Towarzystwa Naukowego Ekspertów Budownictwa, członek Rad Naukowych Instytutu Budownictwa Wodnego PAN, Instytutu Gospodarki Wodnej i innych. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką „Za zasługi dla województwa warszawskiego”. Zmarł 31 grudnia 1989 r.

255-I-20

JAŚKIEWICZ JULIUSZ (1916–1991)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 10 sierpnia 1916 r. w Radomiu. Starszy wykładowca w Zakładzie Form Architektonicznych w Katedrze Historii Architektury i Sztuki. Docent, kierownik Zakładu Podstaw Kształtowania Architektury w Instytucie Projektowania Architektonicznego Wydziału Architektury PW. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1973–1975. Profesor nadzwyczajny od 1982 r. Członek SARP. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 24 listopada 1991 r.

146A-II-24

JAWORSKI ANDRZEJ (1923–2015)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 3 kwietnia 1923 r. Zastępca dyrektora Instytutu Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej w latach 1985–1990. Członek Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej. Specjalista w dziedzinie wytrzymałości materiałów i metod komputerowych mechaniki konstrukcji. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 26 sierpnia 2015 r.

Pod Murem 18 B, C

JEZIERSKI JÓZEF (1929–2011)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 20 sierpnia 1929 r. w Kuczowie. Od 1954 r. wykładowca w Katedrze Wytwarzania Silników Lotniczych na Wydziale Lotniczym PW, asystent w latach 1956–62, adiunkt w latach 1963–75, docent w latach 1976–94, a od 1994 r. profesor tytularny PW. Wybitny specjalista z dziedziny budowy i eksploatacji maszyn, mechaniki, metrologii, technologii maszyn. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi i Honorową Odznaką „Za zasługi dla oświaty”. Zmarł 21 czerwca 2011 r. w Warszawie.

110-III-31

JĘDRZEJEWSKA-ŚCIBAK TERESA (1934–2014)

Prof. Wydziału Inżynierii Środowiska PW. Urodziła się 5 października 1934 r. Docent dr hab. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW w latach 1973–1975. Prodziekan ds. nauczania w latach 1973–75 i 1984–90 na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej. Wicedyrektor Instytutu Ogrzew-

nictwa i Wentylacji w latach 1975–83, kierownik Zakładu Wentylacji i Klimatyzacji. Profesor zwyczajny w Instytucie Ogrzewnictwa i Wentylacji na Wydziale Inżynierii Środowiska PW. Odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarła 7 sierpnia 2014 r.

K-III-27

JUDA JAN (1918–2003)

Prof. Wydziału Inżynierii Środowiska PW. Urodził się 10 lipca 1918 r. w Sosnowcu. Od 1955 r. doktor Politechniki Warszawskiej, doktor habilitowany od 1960 r. Adiunkt w latach 1955–1960, docent w latach 1960–1962. Zastępca dyrektora Instytutu Inżynierii Środowiska w latach 1970–1978, kierownik Zakładu Ochrony Atmosfery w latach 1970–1991. Profesor zwyczajny w Instytucie Systemów Inżynierii Środowiska. M.in. ekspert WHO, konsultant UNESCO, członek Państwowej Rady Ochrony Środowiska. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 1 listopada 2003 r.

281-II-6

K**KACZOROWSKI MICHAŁ (1897–1975)**

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 27 września 1897 r. w Częstochowie. Od 1948 r. profesor nadzwyczajny zagadnień ekonomicznych planowania przestrzennego, od 1965 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Ekonomiki Projektowania Architektonicznego i Urbanistycznego. Od 24 maja 1945 r. do 1 kwietnia 1949 r. minister odbudowy kraju. Inicjator utworzenia Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego, a w latach 1949–1971 jego dyrektor. Od 1955 r. do 1959 r. dyrektor Instytutu Urbanistyki i Architektury. Członek honorowy Towarzystwa Urbanistów Polskich. Odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 15 marca 1975 r. w Warszawie.

162-IV-24/25

KAMELA CZESŁAW (1910–1992)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 24 lipca 1910 r. w Dzierżkowicach koło Kraśnika. Wykładowca na Wydziale Geodezji od 1947 r. do 1980 r. W latach 1947–1951 wykładowca w Katedrze Geodezji Wyższej PW oraz w Geodezyjnym Instytucie Naukowo-Badawczym. Od 1950 r. docent w Katedrze Geodezji Wyższej. Prodzikan Wydziału Geodezji w latach 1952–1954. Od 1955 r. profesor nadzwyczaj-

ny, a od 1966 r. profesor zwyczajny. Prorektor ds. dydaktyki w latach 1955–1956. Kierownik Katedry Geodezji Wyższej PW. Doktor honoris causa Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie. Członek m.in. Komitetu Geodezji Polskiej Akademii Nauk, przewodniczący Narodowego Komitetu ds. Międzynarodowej Unii Geodezji i Geofizyki, członek honorowy Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Odznaczony Medalem Wojska. Zmarł 13 stycznia 1992 r. w Warszawie.

131-II-1

KAMIŃSKI EUGENIUSZ (1923–1995)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 3 października 1923 r. w Siennicy k. Mińska Mazowieckiego. Od 1967 r. doktor nauk technicznych na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów PW. Od 1971 r. wykładowca i starszy wykładowca PW. Od 1972 r. doktor habilitowany. Od 1973 r. docent na Wydziale Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Dyrektor Instytutu Pojazdów w latach 1973–1987, kierownik Zakładu Ciągników i Napędów Hydraulicznych w latach 1973–94. Od 1980 r. profesor nadzwyczajny mechaniki stosowanej i dynamiki pojazdów. Dziekan Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych w latach 1987–1990. Członek m.in. Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 14 lipca 1995 r.

319-III-2

KAMIŃSKI ZYGMUNT (1888-1969)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 22 listopada 1888 r. w Warszawie. W 1915 r. członek Komisji Organizacyjnej Wydziału Architektury w tworzonej Politechnice Warszawskiej. Od 1921 r. prof. nadzwyczajny w Katedrze Rysunku Odręcznego na Wydziale Architektury PW, od 1936 r. profesor zwyczajny. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1929–1931 i 1935–1937 oraz 1945–1946. W latach 1915–1960 kierownik Katedry i Zakładu Rysunku Odręcznego. Od 1934 r. członek Państwowej Rady Oświecenia Publicznego. Autor wzoru Godła Państwowego Rzeczypospolitej w 1927 r., zatwierdzonego w 1928 r. Od 1955 r. kierownik Katedry Rysunku Malarstwa i Rzeźby na Wydziale Architektury PW. Współzałożyciel i członek m.in. dwóch stowarzyszeń plastyków warszawskich: „Młoda Sztuka” i „Rytm”, członek Stowarzyszenia Polskich Artystów Grafików „Ryt”. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Rycerskim Duńskiego Orderu Danebrog. Zmarł 12 października 1969 r. w Warszawie.

Aleja Zasłużonych – 28

KAMLER WITOLD (1906–1983)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 14 grudnia 1906 r. w Warszawie. W latach 1945–51 wykładowca na Wydziale Mechanicznym Szkoły Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. W 1949 r. adiunkt, od 1952 r. zastępca profesora i kierownik Katedry Zespołowej Urządzeń Przemysłowych na Wydziale Mechanicznym Konstrukcyjnym PW. Od 1956 r. docent. Od 1958 r. kierownik Zespołowej Katedry Mechanicznych Urządzeń Sanitarnych. Od 1959 r. profesor nadzwyczajny, od 1969 r. profesor zwyczajny PW. W latach 1970–77 kierownik Zakładu Ciepłownictwa w Instytucie Ogrzewnictwa i Wentylacji. Członek m.in. Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, członek Komitetu Inżynierii Łądowej Polskiej Akademii Umiejętności oraz PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Honorową NOT. Zmarł 30 października 1983 r.

8-VIII-2 od końca

KARASIŃSKI LEON (1879–1945)

Prof. Wydziału Inżynierii Łądowej PW. Urodził się 29 sierpnia 1879 r. w Warszawie. Od 1916 r. wykładowca wytrzymałości tworzyw na Wydziale Inżynierii Budowlanej (później Inżynierii Łądowej) oraz Budowy Maszyn i Elektrotechniki Politechniki Warszawskiej. Od 1919 r. profesor nadzwyczajny, a od 1920 r. profesor zwyczajny mechaniki technicznej, kierownik Laboratorium Wytrzymałości Tworzyw. Członek Komisji Budowlanej i Podkomisji Cementowej przy Polskim Komitecie Normalizacyjnym w Warszawie. Zmarł 23 marca 1945 r. w obozie koncentracyjnym w Steyr-Münichholz w Austrii.

13-III-11/12 – grób symboliczny

KARASZKIEWICZ ARTUR (1935–2013)

Prof. Wydziału Inżynierii Produkcji PW. Urodził się 6 marca 1935 r. w Warszawie. Asystent, starszy asystent od 1964 r., adiunkt od 1970. Od 1971 r. kierownik Laboratorium Maszyn Zakładu Obróbki Plastycznej. W latach 1984–87 zastępca dyrektora ds. nauczania w Instytucie Technologii Materiałowych. Doktor habilitowany od 1996 r. w Zakładzie Obróbki Plastycznej Instytutu Technologii Materiałowych. Prodziekan ds. studiów wieczorowych i zaocznych Wydziału Inżynierii Produkcji w latach 1993–1996. Specjalista z dziedziny budowy i eksploatacji maszyn oraz technologii obróbki plastycznej metali. Profesor nadzwyczajny.

czajny w Zakładzie Spajania Instytutu Technologii Materiałowych Wydziału Inżynierii Produkcji PW. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 4 stycznia 2013 r.

K

124-V-1/2

KARPIŃSKI ZBIGNIEW (1906–1983)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 17 kwietnia 1906 r. w Sankt Petersburgu. Od 1938 r. asystent na Wydziale Architektury, wykładowca projektowania. Zastępca profesora w Zakładzie Teorii i Krytyki Architektonicznej w Katedrze Projektowania i Kompozycji Architektonicznej. Docent w Zakładzie Architektury Krajobrazu. Od 1966 r. profesor nadzwyczajny projektowania ogólnego i architektury krajobrazu, dziekan Wydziału Architektury w latach 1971–1973. Prezes Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Architektów Polskich, członek Rady SARP. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 29 marca 1983 r. w Warszawie.

170-I-15

KĘPIŃSKI FELICJAN (1885–1966)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 29 kwietnia 1885 r. w Piotrkowie Trybunalskim. Od roku akad. 1925/26 docent, wykładowca astronomii sferycznej i praktycznej na Wydziale Geodezyjnym PW. Od 1927 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Obserwatorium Astronomicznego PW. Od 1937 r. profesor zwyczajny na Wydziale Inżynierii. Do 1939 r. kierownik Katedry i Zakładu Astronomii Praktycznej. Od 1942 r. wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Od 1946 r. kierownik Katedry Astronomii, przemianowanej w 1954 r. na Katedrę Astronomii Geodezyjnej. Członek m.in. Akademii Nauk Technicznych, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Komitetu Astronomii PAN, Towarzystwa Miłośników Astronomii i Polskiego Towarzystwa Astronomicznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotą Odznaką „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii”. Zmarł 8 kwietnia 1966 r. w Warszawie.

281-III-22

KICIŃSKI ANDRZEJ (1938–2008)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 8 lipca 1938 r. w Warszawie. Kierownik Zakładu Architektury Mieszkaniowej. Urbanista, profesor nadzwyczajny na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Członek Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN, członek SARP, członek Głównego

nej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej. Laureat Honorowej Nagrody SARP w 1997 r. Odznaczony Złotym i Brązowym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Izby Architektów. Zmarł 12 września 2008 r. w Warszawie.

226-VI-12/13

KIETLIŃSKA ZOFIA (1913–1989)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodziła się 12 kwietnia 1913 r. w Moskwie. Od 1950 r. kierownik Zakładu Geodezji. Od 1965 r. profesor nadzwyczajny geodezji stosowanej. Prodziekan Wydziału Komunikacji w latach 1960–1969, zastępca prorektora w latach 1962–1969. Kierownik Zakładu Inżynierskich Pomiarów Geodezyjnych w Instytucie Dróg i Mostów Wydziału Inżynierii Lądowej. Od 1977 r. profesor zwyczajny. Członek Komisji Naukoznawstwa PAN. Odznaczona m.in. Krzyżem Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarła 27 sierpnia 1989 r. w Warszawie.

114-IV-7

KLING KAZIMIERZ (1884–1942)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 29 sierpnia 1884 r. w Przemyślu. Od 1929 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Chemii Ogólnej na Wydziale Chemicznym PW. Wykładowca chemii ogólnej na Wydziałach Inżynierii Lądowej, Inżynierii Wodnej, Mechanicznym, Elektrycznym i Geodezyjnym. Dziekan Wydziału w roku akad. 1934/35. Twórca polskiej szkoły analityków i metodyków badań ropy naftowej i gazu ziemnego. Członek m.in. Polskiego Towarzystwa Chemicznego i jego wiceprezes, członek Lwowskiego Towarzystwa Naukowego Akademii Nauk Technicznych. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 14 czerwca 1942 r. w Warszawie.

**Pochowany na Cmentarzu Powązkowskim.
Miejsce grobu nieznane.**

KLUZ TOMASZ (1897–1987)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 16 grudnia 1897 r. we wsi Handzlówka koło Łańcuta. Od 1946 r. profesor nadzwyczajny budowy lotnisk Wydziału Inżynierii PW, kierownik Katedry Budowy Lotnisk w latach 1946–1950. Od 1948 r. profesor zwyczajny, dziekan Wydziału Inżynierii w latach 1947–1951, organizator i dziekan Wydziału

łu Komunikacji w latach 1948–1949, kierownik Katedry Prefabrykacji, później Katedry Prefabrykacji i Betonu Sprężonego w latach 1950–1960. Kierownik Katedry i Technologii Prefabrykatów i Betonu Sprężonego w latach 1960–1968. Członek honorowy Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Honorową Odznaką NOT. Zmarł 9 września 1987 r.

133-II-29

KOBYLIŃSKI ANTONI (1902–1977)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 13 czerwca 1902 r. w majątku Romny (gub. połtawska). Od 1923 r. asystent w Katedrze Wytrzymałości Tworzyw PW. Od 1939 r. adiunkt w Drogowym Instytucie Badawczym. Od 1949 r. zastępca profesora, wykładowca materiałów budowlanych na PW, samodzielny pracownik naukowy, docent. Od 1957 r. profesor nadzwyczajny chemii i technologii materiałów budowlanych na Wydziale Budownictwa Przemysłowego i Inżynierii Budowlanej. Kierownik Zakładu Izolacji Budowlanych w Katedrze Chemii i Technologii Materiałów Budowlanych na Wydziale Inżynierii Budowlanej. Od 1972 profesor zwyczajny w Instytucie Technologii i Organizacji Produkcji Budowlanej. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 4 lipca 1977 r. w Warszawie.

347-II-14

KOLBIŃSKI KAZIMIERZ (1901–1989)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 21 listopada 1901 r. w Warszawie. Od 1927 r. asystent w Katedrze Miernictwa Elektrotechnicznego i Wysokich Napięć PW. Od 1954 r. kontraktowy zastępca profesora na Wydziale Elektrycznym PW. Docent od 1955 r., a od 1958 r. profesor nadzwyczajny techniki wysokich napięć Wydziału Elektrycznego PW. Kierownik Zakładu Kabli i Przewodów w Katedrze Techniki Wysokich Napięć. Od 1962 r. kierownik Katedry Materiałoznawstwa Elektrycznego. Dziekan Wydziału Elektrycznego w latach 1956–1959. Prorektor PW w latach 1959–1965. Członek honorowy Stowarzyszenia Elektryków Polskich, członek m.in. Komitetu Elektrotechnicznego PAN, członek Prezydium Polskiego Komitetu Wielkich Sieci Elektrycznych. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 10 września 1989 r. w Warszawie.

47-I-7/8

KOŃCZYKOWSKI STANISŁAW (1891–1985)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 1 kwietnia 1891 r. w Warszawie. Wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w latach 1933–1939. W czasie okupacji wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Od 1948 r. profesor zwyczajny urządzeń elektrycznych. Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek założyciel Stowarzyszenia Elektryków Polskich, członek założyciel oraz członek honorowy Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Honorową Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Złotą Odznaką Honorową Naczelnej Organizacji Technicznej. Zmarł 12 stycznia 1985 r. w Warszawie.

C-VI-11/12

KOSIEWICZ TADEUSZ (1908–1980)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 17 października 1908 r. w Warszawie. W latach 1948–51 wykładowca technologii wytwarzania samochodów w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Organizator i dziekan Wydziału Mechanicznego Technologiczno-Konstrucyjnego w latach 1951–52 oraz Samochodów i Ciągników w latach 1953–1954. Od 1963 r. profesor nadzwyczajny technologii pojazdów i maszyn roboczych, a od 1977 r. profesor zwyczajny PW. Twórca i kierownik Katedry Technologii Budowy Pojazdów Mechanicznych. Członek SIMP. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 4 kwietnia 1980 r.

54-I-8

KOWALSKI-WIERUSZ JÓZEF (1866–1927)

Prof. Instytutu Fizyki PW. Urodził się 16 marca 1866 r. w Puławach. Profesor honorowy Uniwersytetu we Fryburgu. Od 1915 r. wykładowca fizyki na Wydziale Chemicznym, Budowy Maszyn i Elektrotechniki, Inżynierii Budowlanej i Inżynierii Rolnej PW, kierownik Zakładu Fizycznego. Od 1919 r. profesor zwyczajny i kierownik Katedry Fizyki Doświadczalnej na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki PW. Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek założyciel i pierwszy prezes Towarzystwa Fizycznego w Warszawie, członek korespondent Akademii Umiejętności, członek Stowarzyszenia Techników w Warszawie. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 30 listopada 1927 r. w Ankarze.

157-VI-10/11/12

KOZIERSKI JÓZEF (1904–1987)

K

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 8 sierpnia 1904 r. Od 1956 r. profesor nadzwyczajny budownictwa ogólnego na Wydziale Architektury PW. Kierownik Zakładu Instalacji Budowlanych w Katedrze Budownictwa Ogólnego Wydziału Architektury PW. Od 1967 r. profesor zwyczajny, od 1970 r. w Instytucie Projektowania Architektonicznego Wydziału Architektury PW. Zmarł 30 kwietnia 1987 r.

171-II-19

KOZŁOWSKI HENRYK (1901–1973)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 31 lipca 1901 r. w Białej Wielkiej koło Pińczowa. W latach 1945–1951 wykładowca budowy i projektowania maszyn elektrycznych w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny, od 1962 r. profesor zwyczajny PW. Kierownik Zakładu Konstrukcji Maszyn Elektrycznych w Katedrze Maszyn Elektrycznych PW w latach 1963–1970. Kierownik Instytutu Maszyn Elektrycznych w latach 1970–1971. Członek m.in. Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek Rady Technicznej Zakładów Doświadczalno-Konstrukcyjnych Przemysłu Maszyn Elektrycznych, członek Komisji Maszyn Elektrycznych SEP. Zmarł 30 października 1973 r. we Wrocławiu.

E-III-13

KRÓL STANISŁAW (1902–1984)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 6 sierpnia 1902 r. we Lwowie. W latach 1927–39 starszy asystent w Katedrze Dźwignic PW. W latach 1934–44 wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny dźwignic na Wydziale Mechanicznym Konstrukcyjnym i Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów. Kierownik Katedry i Zakładu Dźwignic do 1970 r. Od 1962 r. profesor zwyczajny Wydziału Maszyn Roboczych i Pojazdów. Prorektor w latach 1952/3–1955/6, 1962/3–1964/5. Prodziekan Wydziału Mechanicznego Konstrukcyjnego w latach 1954–55, dziekan w latach 1959–60. Dziekan Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych w latach 1966–69. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 29 grudnia 1984 r.

515A-IV-29

KRUSZEWSKI JERZY (1937–2005)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych PW. Urodził się 31 lipca 1937 r. w Białymstoku. Od 1961 r. pracownik Instytutu Mikroelektroniki i Technik Informacyjnych PW. Od 1986 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Zakładu Układów Optoelektronicznych i Hybrydowych Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych w latach 1986–2005. Współorganizator Zespołu Optyki Zintegrowanej przy Komitecie Elektroniki i Telekomunikacji PAN. Członek Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN. Zmarł 21 czerwca 2005 r.

35H-VI-25

KRYŃSKI JERZY (1903–1989)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 16 stycznia 1903 r. w Warszawie. Od 1946 r. adiunkt w Katedrze Urządzeń Elektrycznych. Od 1951 r. kierownik Katedry Przyrządów Rozdzielczych. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny Wydziału Elektrycznego PW, a od 1962 r. kierownik Katedry Aparatów Elektrycznych na Wydziale Elektrycznym. Od 1969 r. profesor zwyczajny, od 1970 r. w Instytucie Wysokich Napięć Wydziału Elektrycznego PW. Członek Komitetu Elektryfikacji Polski przy Prezydium PAN, członek Rady Technicznej przy Ministrze Energetyki. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 21 stycznia 1989 r. w Warszawie.

95-I-11

KRZYWDA-POLKOWSKI FRANCISZEK (1881–1949)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 29 grudnia 1881 r. w Płocku. Od 1932 r. profesor nadzwyczajny w Katedrze Projektowania Wnętrz i Krajobrazu na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, a od 1945 r. w Katedrze Projektowania Ogrodów i Krajobrazu. Od 1949 r. profesor zwyczajny projektowania ogrodów i krajobrazu na Wydziale Architektury PW. Zmarł 29 listopada 1949 r. w Warszawie.

192-I-24

KUCHARZEWSKI FELIKS (1849–1935)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 16 maja 1849 r. w Warszawie. Współzałożyciel Towarzystwa Przyjaciół Politechniki Warszawskiej w 1915 r. Od 1919 r. profesor honoro-

wy mechaniki technicznej i jej historii w Politechnice Warszawskiej. Kierownik Katedry Mechaniki Teoretycznej. Członek m.in. Polskiego Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie, Akademii Umiejętności w Krakowie, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek korespondent Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu. Od 1920 r. członek rzeczywisty Akademii Nauk Technicznych. Doktor honoris causa nauk technicznych Politechniki Lwowskiej. Zmarł 12 czerwca 1935 r. w Warszawie.

75-VI-1

KUNICKI STANISŁAW (1859–1942)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 3 maja 1859 r. w Brześciu nad Bugiem. W latach 1921–24 asystent w Katedrze Budowy Mostów, wykładowca budownictwa żelaznego na Wydziale Inżynierii Lądowej oraz statyki budowli na Wydziale Architektury PW. Od 1923 r. docent, a od 1925 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Statyki Budowli. Wykładowca statyki budowli na Wydziale Inżynierii Lądowej PW do 1934 r. Członek Stowarzyszenia Techników Polskich, przewodniczący Koła Inżynierów Komunikacji byłych Wychowanków Petersburskiego Instytutu Inżynierów Dróg Komunikacji i Polsko-Francuskiego Koła Inżynierów. Odznaczony m.in. Austriackim Orderem Franciszka Józefa. Zmarł 8 grudnia 1942 r. w Warszawie.

F/G-III-9/10

KUNSTETTER JAN (1880–1973)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 2 lipca 1880 r. we wsi Ciechanki na Lubelszczyźnie. W latach 1945–51 dziekan Wydziału Mechanicznego w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Wykładowca silników spalinowych i maszynoznawstwa ogólnego. Od 1952 r. kierownik Katedry Maszynoznawstwa Ogólnego na Wydziale Agromechanicznym Politechniki Warszawskiej. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Geometrii Wykreślnej na Wydziale Maszyn i Urządzeń Rolniczych. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 20 marca 1973 r.

167-V-18

KUNSTETTER STANISŁAW (1912–1985)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 7 września 1912 r. w Kołomnie w Rosji. Od 1951 r. samodzielny pracow-

**K
L**

nik naukowy, zastępca profesora na Wydziale Mechanicznym Technologicznym w Katedrze Obróbki Metali Politechniki Warszawskiej. Prodziekan Wydziału w latach 1953–1956 i 1973–75. Od 1956 r. docent, od 1965 r. profesor nadzwyczajny, a od 1974 r. profesor zwyczajny Instytutu Technologii Mechanicznej Wydziału Mechanicznego Technologicznego. Dyrektor Instytutu Technologii Mechanicznej PW w latach 1970–73. Członek Międzynarodowych Komitetów Normalizacyjnych oraz Sekcji Komitetu Budowy Maszyn PAN. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Warszawskim Krzyżem Powstańczym, Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej. Zmarł 20 września 1985 r.

O-II-15**KUŹNICKI FRANCISZEK (1906–1993)**

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 22 lutego 1906 r. w majątku Makowiec, pow. Radomsko. Od 1965 r. kierownik Katedry i Zakładu Gleboznawstwa na Wydziale Geodezji i Kartografii PW. Profesor nadzwyczajny w Instytucie Geodezji Gospodarczej Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Członek Komitetu Gleboznawstwa i Chemii Rolnej PAN, członek Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego. Zmarł 8 stycznia 1993 r.

294-IV-28**KWIECIŃSKI MAREK (1929–2004)**

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 18 lutego 1929 r. Adiunkt w Katedrze Teorii Sprężystości i Plastyczności Wydziału Inżynierii Budowlanej. Profesor nadzwyczajny Instytutu Mechaniki Konstrukcji Inżynierskich Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Dyrektor Instytutu Mechaniki Konstrukcji Inżynierskich w latach 1981–1984. Profesor teorii sprężystości i plastyczności, mechaniki konstrukcji na Wydziale Inżynierii Lądowej PW. Zmarł 22 lipca 2004 r.

Klin-VI-2**L****LALEWICZ MARIAN (1876–1944)**

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 21 listopada 1876 r. w Wyłkowyszkach koło Mariampola. Od 1920 r. profesor zwyczajny na Wydziale Architektury PW. Do 1939 r. kierownik Katedry i Zakładu Architektury Starożytnej. Wykładowca historii architektury i sztuki

starożytnej, modelowania architektonicznego i rzeźbiarskiego. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1925–1927, prorektor PW w latach 1935–1938. W okresie międzywojennym przewodniczący Wydziału Konserwatorskiego Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przeszłości, a od 1930 r. jego prezes. W 1942 r. nauczyciel na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego Państwowej Wyższej Szkoły Technicznej. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł w sierpniu 1944 r. – rozstrzelany w masowej egzekucji przy ul. Dzielkiej 17 w Warszawie.

244-I-29 – grób symboliczny

LAMBOR JULIAN (1901–1973)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 15 stycznia 1901 r. w Krakowie. Od 1951 r. doktor habilitowany na Wydziale Inżynierii PW. Od 1953 r. samodzielny pracownik naukowy w Katedrze Budowy Dróg Wodnych i Regulacji Rzek na Wydziale Budownictwa Wodnego. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny w Katedrze Hydrauliki i Hydrologii PW. Od 1961 r. kierownik Katedry Hydrologii i Gospodarki Wodnej na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej. Od 1962 r. profesor zwyczajny. Członek korespondent Polskiej Akademii Nauk, prezes Polskiego Towarzystwa Meteorologicznego i Hydrologicznego, przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Geofizyki PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi. Zmarł 14 września 1973 r. w Warszawie.

161-IV-34

LANDO JERZY (1904–1966)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 22 listopada 1904 r. w Warszawie. Od 1948 r. pracownik naukowy PW. W latach 1951–62 kierownik Katedry Napędu Elektrycznego. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny napędów elektrycznych Wydziału Elektrycznego PW. Członek m.in. Komitetu Elektrotechniki PAN, członek Rady Normalizacyjnej przy Polskim Komitecie Normalizacyjnym, członek Zarządu Głównego SEP. Zmarł 19 stycznia 1966 r.

56-III-30

LAZZARINI TADEUSZ (1913–1986)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 29 marca 1913 r. w Warszawie. Od 1945 r. wykładowca geodezji I, a od 1951 r. wykładowca

L geodezji II i geodezyjnych pomiarów przemieszczeń. Kierownik Katedry Geodezyjnych Pomiarów Szczegółowych. Dziekan Wydziału Geodezji i Kartografii w latach 1953–1955, 1962–1964 i 1969–1971. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny, a od 1964 r. profesor zwyczajny Geodezji i Kartografii, od 1970 r. w Instytucie Geodezji Gospodarczej. Kierownik Zespołu Dydaktycznego Wydziału Geodezji i Kartografii. Członek Zarządu Stowarzyszenia Geodetów Polskich, członek Komitetu Geodezji PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Polonia Restituta, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii”, Złotą Odznaką Honorową NOT. Zmarł 30 września 1986 r. w Warszawie.

29-V-1/2/3

LENARTOWICZ JÓZEF (1870–1951)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się w 1870 r. W latach 1905–1934 naczelny inżynier budowy warszawskiej sieci tramwajów elektrycznych. Inicjator opracowania projektu linii metra w Warszawie. Kierownik prac koncepcyjnych, projektowych i wiertniczych planowanej kolei podziemnej. Od 1946 r. profesor w Katedrze Komunikacji Miejskiej Politechniki Warszawskiej. Odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł w 1951 r. w Warszawie.

203-VI-7/8

LEPPERT WŁADYSŁAW (1848–1920)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 25 grudnia 1848 r. we wsi Łązek. Członek Komitetu Budowy Warszawskiego Instytutu Politechnicznego im. Cara Mikołaja II. Członek Komisji Politechnicznej w grupie chemicznej dla opracowania programu przyszłej Politechniki, członek Towarzystwa Kursów Naukowych. Od 1920 r. profesor honorowy technologii chemicznej PW. Twórca Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Zmarł 12 czerwca 1920 r. w Warszawie.

198-VI-11/12

LEŚKIEWICZ HENRYK (1919–2009)

Prof. Wydziału Mechatroniki PW. Urodził się 3 lipca 1919 r. w Kijowie. Adiunkt na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PW. Od roku 1955/56 wykładowca automatycznej regulacji i sterowania. Od 1962 r. kierownik Katedry Automatyki Mechanicznej PW, wykładowca teorii sterowania automatycznego i elementów automatyki. Profesor zwyczajny, dyrektor Instytutu Automatyki Przemysłowej Wydziału Mechaniki

Precyzyjnej PW w latach 1970-1981. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Autorytet z dziedziny automatyki i robotyki. Zmarł 1 listopada 2009 r.

27-V-8/9

L
M

LEŚNIOK HENRYK (1914–2007)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 14 kwietnia 1914 r. w Chorzowie. Od 1949 r. doktor nauk technicznych PW. Od 1954 r. docent w Katedrze Geodezji Wyższej, od 1962 r. kierownik Katedry Podstaw Geodezji PW. Od 1968 r. profesor nadzwyczajny, a od 1970 r. profesor zwyczajny. Prorektor PW w 1969 r., dziekan Wydziału Geodezji i Kartografii, wieloletni dyrektor Instytutu Geodezji Gospodarczej. Członek Komitetu Geodezji PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 27 stycznia 2007 r.

267-II-23

LITYŃSKI ADAM (1902–1973)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 18 września 1902 r. Od 1957 r. profesor nadzwyczajny Wydziału Maszyn i Urządzeń Rolniczych, od 1964 r. profesor zwyczajny Wydziału Maszyn Roboczych i Pojazdów, od 1970 r. w Instytucie Geodezji Gospodarczej. Zmarł 4 kwietnia 1973 r.

179-IV-11/12

M

MAJCHER JANUSZ (1920–1982)

Prof. Wydziału Mechaniki Precyzyjnej PW. Urodził się 28 grudnia 1920 r. w Warszawie. Od 1947 r. młodszy asystent, starszy asystent i adiunkt w Zakładzie Radiotechniki, a następnie w Zakładzie Urządzeń Radiotechnicznych. Od 1955 r. zastępca profesora, od 1961 r. starszy wykładowca, doktor nauk technicznych na Wydziale Łączności PW. Od 1965 r. kierownik Katedry Elektroniki. Docent od 1967 r. w Instytucie Budowy Sprzętu Precyzyjnego i Elektronicznego. Od 1979 r. profesor nadzwyczajny. Prodziekan Wydziału Mechaniki Precyzyjnej w latach 1969–71 i 1978–81, dziekan w latach 1981–1984. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 21 stycznia 1982 r. w Warszawie.

168-III-5

Wykaz Profesorów Politechniki Warszawskiej – CMENTARZ POWĄŻKOWSKI

M**MAJEWSKI WITOLD (1896–1981)**

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 20 stycznia 1896 r. Od 1947 r. profesor nadzwyczajny elektroniki na Wydziale Elektrycznym PW, wykładowca fizyki elektronowej w Oddziale Prądów Silnych. Kierownik Zakładu Fizyki Elektronowej w Katedrze Fizyki Ogólnej Wydziału Łączności. Zmarł 29 kwietnia 1981 r.

51-V-19/20

MAJEWSKI WŁADYSŁAW ST. (1933–2002)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych PW. Urodził się 6 kwietnia 1933 r. w Warszawie. W latach 1954–1970 asystent, starszy asystent i adiunkt w Katedrze Teletransmisji Przewodowej, a po reorganizacji, w Instytucie Łączności na Wydziale Elektroniki PW. Od 1976 r. profesor nadzwyczajny, a od 1990 r. profesor zwyczajny PW. Od 1991 r. dyrektor Instytutu Telekomunikacji Wydziału Elektroniki i Techniki Informacyjnych PW. Minister Łączności w latach 1981–1987. Członek m.in. Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Zmarł 22 maja 2002 r.

198-V/VI-11/12

MAKOWSKI ANDRZEJ (1931–2013)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 23 października 1931 r. Pracownik w Zakładzie Reprodukcyjnym Katedry Kartografii, w Zakładzie Kartografii Instytutu Fotogrametrii i Kartografii PW: asystent w latach 1955–1965, adiunkt w latach 1965–1977, docent w latach 1977–1990, profesor nadzwyczajny w latach 1990–2000 i profesor zwyczajny. Prodziekan Wydziału Geodezji i Kartografii w latach 1978–1984, dziekan w latach 1984–1985, dyrektor Instytutu Fotogrametrii i Kartografii PW oraz kierownik Zakładu Kartografii w latach 1991–2002. Członek m.in. Komitetu Geodezji Wydziału Nauk o Ziemi i Nauk Górniczych PAN, członek Komitetu ds. Kartografii przy prezesie GUGiK, członek Krajowego Komitetu ds. Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej, członek Prezydium Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej. Odznaczony m.in. Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej, Medalem Zasłużony dla Polskiej Poligrafii. Zmarł 23 października 2013 r.

282-IV-26

MAKOWSKI JERZY (1925–1993)

M

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 21 lipca 1925 r. Adiunkt w Instytucie Dróg i Mostów, doktor, kierownik Studium Poddyplomowego Programowania i Projektowania Układów Kolejowych, docent, od 1974 r. kierownik Zakładu Dróg Żelaznych w Instytucie Dróg i Mostów Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Od 1986 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Zakładu Dróg i Mostów na Wydziale Inżynierii Lądowej PW. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej. Zmarł 28 sierpnia 1993 r.

192-II-4

MALECKI IGNACY (1912–2004)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych PW. Urodził się 18 listopada 1912 r. w Pokiewnie na Wileńszczyźnie. Od 1950 r. profesor nadzwyczajny elektroakustyki PW. W latach 1950–1969 twórca i kierownik Katedry, a następnie Zakładu Elektroakustyki w Politechnice Warszawskiej. W roku 1950/51 pierwszy dziekan Wydziału Łączności, następnie prorektor PW w roku 1951/52. Doktor honoris causa Uniwersytetu Technicznego w Budapeszcie, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie i Politechniki Gdańskiej. Członek korespondent i rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, członek Prezydium PAN, członek Polskiego Towarzystwa Akustycznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim, Komandorskim i Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką SEP i NOT. Zmarł 12 czerwca 2004 r.

274-VI-18

MALICKI MAKSYMILIAN (1904–1978)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 4 marca 1904 r. Od 1947 r. starszy asystent, następnie adiunkt w Katedrze Ogrzewania i Wietrzenia. Od 1964 r. profesor nadzwyczajny ogrzewania i wietrzenia na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Od 1974 profesor zwyczajny w Instytucie Ogrzewnictwa i Wentylacji Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Wieloletni kierownik Katedry i Zakładu Ogrzewnictwa i Wentylacji PW. Zmarł 24 września 1978 r.

217-IV-17/18

MALINOWSKI STANISŁAW (1909–2001)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 30 czerwca 1909 r. Od 1948 r. pracownik Politechniki Warszawskiej, od 1958 r. profesor nadzwyczajny technologii chemicznej organicznej Wydziału Chemicznego PW. Od 1971 r. członek rzeczywisty PAN, prowadził badania z zakresu petrochemii, technologii organicznej, katalizy związków organicznych w fazie gazowej w obecności katalizatorów stałych. Zmarł 12 października 2001 r.

Pod Temlerem -1/2-77/78

MAMAK WIKTOR (1902–1963)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 23 marca 1902 r. w Sowlinach koło Limanowej. Od 1952 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Dróg Wodnych i Regulacji Rzek. Dziekan Wydziału Budownictwa Wodnego PW w latach 1956–1961. Członek m.in. Komitetu Gospodarki Wodnej Polskiej Akademii Nauk, członek Rady Naukowej Instytutu Budownictwa Wodnego PAN w Gdańsku, członek Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych w Toruniu. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 28 kwietnia 1963 r. w Warszawie.

204-VI-9

MARZYŃSKI STANISŁAW (1904–1992)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 18 maja 1904 r. w Łodzi. Asystent w latach 1929–1945, zastępca profesora w latach 1954–1956. Od 1973 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Zakładu Podstaw Architektury i Urbanistyki w latach 1961–1974, prodziekan Wydziału Inżynierii Lądowej w latach 1958–61 i 1964–67. Członek założyciel Rady Prymasowskiej Odbudowy Kościołów Warszawy, członek SARP, TUP. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką SARP, Orderem Świętego Grzegorza Wielkiego, Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej. Zmarł 5 lutego 1992 r. w Warszawie.

125-IV-1/2

MATLA ROMAN (1929–1990)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 9 grudnia 1929 r. Adiunkt w Zakładzie Geometrii Wykreślnej w Katedrze Matematyki „D”

na Wydziale Elektrycznym, docent, kierownik Zakładu Elektrowni i Gospodarki Elektroenergetycznej w Instytucie Elektroenergetyki, w latach 1976–1990 kierownik Zakładu Konstrukcji Urządzeń Elektrycznych w Instytucie Maszyn Elektrycznych. Od 1980 r. profesor nadzwyczajny w Instytucie Maszyn Elektrycznych, kierownik Zakładu Elektrowni i Gospodarki Elektroenergetycznej w Instytucie Elektroenergetyki na Wydziale Elektrycznym PW. Zmarł 11 sierpnia 1990 r.

59-II-7/8

MATLA RYSZARD (1934–1990)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 10 lipca 1934 r. P.o. kierownika Zakładu Elektrotermii w latach 1971–1972, kierownik Zakładu Elektrowni i Gospodarki Elektroenergetycznej w latach 1971–1978 oraz 1981–1989, z-ca dyrektora ds. nauczania w Instytucie Elektroenergetyki Wydziału Elektrycznego PW w latach 1973–1978. Od 1976 r. profesor nadzwyczajny elektrotechniki i elektroenergetyki. Dyrektor Instytutu Elektroenergetyki Wydziału Elektrycznego PW w latach 1977–1981. Zmarł 18 lutego 1990 r.

59-II-5/6

MATYSIAK JAN (1904–1991)

Prof. Wydziału Mechatroniki PW. Urodził się 29 sierpnia 1904 r. w Repkach koło Sokołowa Podlaskiego. Od 1953 r. organizator i kierownik Katedry Optyki na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PW. Zastępca profesora, od 1954 r. kierownik Katedry i Zakładu Optyki i Technologii Mechanicznej Szkła. Od 1963 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Przyrządów Optycznych na Wydziale Mechaniki Precyzyjnej PW. Prodziekan w latach 1966–71, dziekan w latach 1971–73. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 3 sierpnia 1991 r.

264-II-11

MAZUREK TADEUSZ (1903–1980)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 9 lutego 1903 r. Od 1953 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Komunikacji Miejskiej na Wydziale Komunikacji PW. Dziekan Wydziału Komunikacji w latach 1953–1960. Od 1965 r. profesor zwyczajny, od 1970 r. w Instytucie Dróg i Mostów. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 6 sierpnia 1980 r.

220-II-7

MAĆCZEŃSKI ZDZISŁAW (1878–1961)**Doktor honoris causa PW**

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 14 października 1878 r. w Spytkowicach. Od 1915 r. wykładowca budownictwa ogólnego i rysunku architektonicznego na Wydziale Architektury PW. Prorektor PW w latach 1946/47–1947/48. Dziekan Wydziału Architektury PW w latach 1945–1946 oraz 1948–1950. Od 1946 r. profesor nadzwyczajny budownictwa ogólnego, a od 1948 r. profesor zwyczajny. Doktor honoris causa PW w 1950 r. Od 1954 r. kierownik Katedry Budownictwa Ogólnego. Członek korespondent Polskiej Akademii Nauk, członek i wiceprzewodniczący Prymasowskiej Rady Odbudowy Kościołów. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Wawrzynem Akademickim za zasługi dla polskiej sztuki, Złotą Odznaką Honorową Miasta Stołecznego Warszawy. Zmarł 17 czerwca 1961 r. w Grybowie.

54-IV-16**MAĆCZYŃSKI MACIEJ (1899–1987)**

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 24 sierpnia 1899 r. Od 1947 r. pracownik PW w Zakładzie Chemii i Materiałów Budowlanych PW, od 1955 r. na Wydziale Inżynierii Sanitarnej, w Katedrze Techniki Sanitarnej. Zastępca profesora na Wydziale Inżynierii Sanitarnej. Od 1959 r. profesor nadzwyczajny techniki sanitarnej. Kierownik Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów w Katedrze i Zakładzie Techniki Sanitarnej. Od 1967 r. profesor zwyczajny. Zmarł 25 sierpnia 1987 r.

154B-III-2**MICHALSKI MIECZYŚLAW (1904–1982)**

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 8 września 1904 r. Od 1954 r. prof. nadzwyczajny chemii nieorganicznej na Wydziale Chemicznym PW, kierownik Katedry i Zakładu Chemii Nieorganicznej. Dziekan Wydziału w latach 1952–1954. Zmarł 1 lutego 1982 r.

315A-II-2**MIERZEJEWSKI HENRYK (1881–1929)**

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 6 listopada 1881 r. w Warszawie. Od 1915 r. asystent w pracowni kreśleń technicznych, od 1916 r. wykładowca rysunku technicznego, a od 1917 r. wykładowca obróbki metali na Wydziale Budowy Maszyn

i Elektrotechniki. Od 1919 r. profesor zwyczajny w Katedrze Konstrukcji i Technologii Obrabiarek. Dziekan Wydziału Mechanicznego w roku akad. 1923/24. Organizator i kierownik Laboratorium Obróbki Metali i Pomiarów Warsztatowych. Prezes Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich. Założyciel miesięcznika *Mechanik*, członek Akademii Nauk Technicznych. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 28 czerwca 1929 r. w Warszawie.

23 – wprost pod murem

MIŁOBĘDZKI JERZY ADAM (1924–2003)

Prof. Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. Urodził się 17 lipca 1924 r. w Warszawie. Asystent, starszy asystent, adiunkt Politechniki Warszawskiej w latach 1947–55, doktor nauk technicznych od 1952 r., docent w Zakładzie Architektury Polskiej w latach 1955–1970. Profesor nadzwyczajny od 1974 r., profesor zwyczajny od 1982 r. Członek m.in. SARP, PAU, Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Zmarł 6 grudnia 2003 r. w Warszawie.

28-VI-22

MIŁOBĘDZKI TADEUSZ (1873–1959)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 16 czerwca 1873 r. w Kole nad Wartą. Do 1915 r. asystent i starszy asystent w Laboratorium Chemii Nieorganicznej Warszawskiego Instytutu Politechnicznego im. Cara Mikołaja II. Wykładowca chemii ogólnej i dziekan Wydziału Chemicznego w latach 1915–1917 r. Od 1929 r. kierownik Katedry Chemii Nieorganicznej. Wykładowca chemii nieorganicznej i podstaw analizy chemicznej. Dziekan Wydziału Chemicznego w roku akad. 1933/34. W latach 1942–1944 wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Od 1946 r. do 1954 r. kierownik Katedry Chemii Nieorganicznej. Członek korespondent PAU, członek tytułarny i rzeczywisty PAN. Od 1952 r. prezes Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Odznaczony m.in. Orderem Świętego Stanisława III kl., Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 13 lipca 1959 r. w Warszawie.

28-VI-22

MINCHEJMER ADAM (1907–1959)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 7 stycznia 1907 r. w Tbilisi. Od 1947 r. kierownik Zakładu Budowy Sa-

M

mochodów w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1951 r. kierownik Zakładu Badania Samochodów w Katedrze Budowy Samochodów Wydziału Mechanicznego Technologiczno-Konstrukcyjnego PW, od 1953 r. kierownik Katedry Samochodów Wydziału Samochodów i Ciągników. Prodziekan Wydziału Mechanicznego Technologiczno-Konstrukcyjnego w latach 1951–1953, a w latach 1953–1954 Wydziału Samochodów i Ciągników. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny, w roku akad. 1955/56–1956/57 prorektor ds. dydaktyki PW. Członek SIMP, członek Polskiego Komitetu do Spraw Motoryzacji NOT, członek Rady Naukowej Instytutu Transportu Samochodowego. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Naczelnej Organizacji Technicznej. Zmarł 28 grudnia 1959 r. w Warszawie.

24-I-30

MINCZEWSKI JERZY (1916–1995)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 11 grudnia 1916 r. w Zamościu. Młodszy asystent PW w latach 1937–1939. Od 1959 r. profesor nadzwyczajny chemii, kierownik Katedry i Zakładu Chemii Analitycznej na Wydziale Chemicznym PW w latach 1961–1967. Członek Polskiego Towarzystwa Chemicznego, Polskiej Akademii Nauk. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi. Zmarł 4 sierpnia 1995 r.

172-2-4

MISZTAŁ FRANCISZEK (1901–1981)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 15 marca 1901 r. w Misztalach koło Lubaczowa. W latach 1928–29 asystent w Instytucie Aerodynamicznym PW. W latach 1932–33 i 1940–44 wykładowca mechaniki w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie. Od 1947 r. zastępca profesora w Katedrze Budowy Samolotów PW. Od 1948 r. profesor nadzwyczajny budowy płatowców na Wydziale Mechanicznym, od 1951 r. budowy samolotów na Wydziale Lotniczym PW. Od 1956 r. profesor zwyczajny Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa. Dziekan Wydziału Lotniczego w latach 1954–1956. Członek korespondent i rzeczywisty PAN, członek Prezydium PAN, sekretarz Wydziału IV Nauk Technicznych. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi. Zmarł 9 czerwca 1981 r. w Warszawie.

65-IV-21

MURZA-MUCHA PAWEŁ (1921–1991)

M

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 27 września 1921 r. w Wąchocku. Od 1948 r. pracownik w Katedrze Obróbki Metali, w Zakładzie Odlewnictwa, w latach 1950–51 adiunkt, a następnie docent. Od 1954 r. asystent na Wydziale Mechanicznym Technologicznym. Od 1964 r. doktor nauk technicznych, od 1970 dyrektor Instytutu Technologii Bezwiórkowych. W latach 1973–1991 kierownik Zakładu Odlewnictwa, od 1983 r. profesor nadzwyczajny w Instytucie Technologii Bezwiórkowych, dziekan Wydziału Mechanicznego Technologicznego w latach 1981–1985. Członek m.in. Komitetu Metalurgii Polskiej Akademii Nauk, Rady Naukowej Instytutu Odlewnictwa w Krakowie, Zarządu Głównego Stowarzyszenia Odlewników Polskich w Krakowie. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 25 sierpnia 1991 r. w Warszawie.

138A-V-30

MUSZYŃSKI JERZY (1931–2008)

Prof. Wydziału Matematyki i Nauk Informacyjnych PW. Urodził się 29 grudnia 1931 r. Starszy asystent, następnie adiunkt w Katedrze Matematyki „C” na Wydziale Inżynierii Budowlanej PW. Kierownik Zakładu Jakościowej Teorii Równań Różniczkowych dla Wydziału Inżynierii Lądowej na Wydziale Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej PW. Dziekan Wydziału Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej w latach 1985–1987, dyrektor Instytutu Matematyki w latach 1987–1996. Zmarł 19 lipca 2008 r.

249-IV-14/15

MUTERMILCH JERZY (1903–1990)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 1 czerwca 1903 r. w Warszawie. Od 1930 r. starszy asystent wytrzymałości materiałów, a od 1935 r. w Zakładzie Statyki Budowli PW. Od 1945 doktor, doktor habilitowany. Od 1946 r. profesor nadzwyczajny wytrzymałości materiałów i mechaniki budowli. Od 1958 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Wytrzymałości Materiałów w latach 1946–1960, 1962–1970, Wytrzymałości Materiałów i Mechaniki Budowli w latach 1960–1962. Dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego w roku 1951/52, Inżynierii Budowlanej w latach 1960–1964, prorektor w latach 1952–1955. Członek korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Zmarł 27 maja 1990 r. w Warszawie.

68-IV-32

NECHAY JERZY (1899–1969)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 19 lipca 1899 r. w miejscowości Rudki. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny żelbetnictwa na Wydziale Budownictwa Lądowego PW, od 1964 r. konstrukcji żelbetowych na Wydziale Inżynierii Budowlanej. Od 1964 r. profesor zwyczajny Wydziału Inżynierii Budowlanej. Zmarł 12 czerwca 1969 r. w Warszawie.

196-II-4/5

NEJMAN TADEUSZ JANUSZ (1921–1996)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 1 stycznia 1921 r. w Warszawie. Od 1950 r. pracownik naukowo-dydaktyczny PW, adiunkt w Katedrze i Zakładzie Budownictwa na Wydziale Komunikacji PW. Od 1960 r. doktor nauk technicznych, od 1964 r. doktor habilitowany, następnie docent, a od 1971 r. profesor nadzwyczajny w Międzyresortowym Instytucie Przemysłu Budowlanego na Wydziale Inżynierii Lądowej PW. Od 1970 r. kierownik Zakładu Budownictwa Ogólnego w Instytucie Konstrukcji Budowlanych na Wydziale Inżynierii Lądowej PW. W latach 1972–74 prorektor PW. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem „Za udział w wojnie obronnej 1939”, Krzyżem AK, Srebrną i Złotą Odznaką PZITB, Srebrną Odznaką NOT. Zmarł 2 października 1996 r.

211-V-28

NESTOROWICZ MELCHIOR (1880-1939)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 13 stycznia 1880 r. Od 1919 r. docent, wykładowca budowy dróg i robót ziemnych, od 1927 r. zastępca profesora, kierownik Katedry Dróg i Robót Ziemnych na Wydziale Inżynierii Lądowej. Od 1929 r. kierownik Drogowego Instytutu Badawczego. Od 1934 r. profesor tytularny, a od 1936 r. profesor zwyczajny budowy dróg i robót ziemnych na Wydziale Inżynierii. Dziekan Wydziału Inżynierii w latach 1935–1937. Członek m.in. Państwowej Rady Komunikacyjnej. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 1 września 1939 r. w Krynicy.

32-II-9/10

NIEMOJEWSKI LECH (1894–1952)

N

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 26 sierpnia 1894 r. Od 1922 r. asystent, a od 1924 r. starszy asystent w Katedrze Projektowania Wiejskiego na Wydziale Architektury PW. Od 1928 r. kierownik Katedry Historii Sztuki. Od 1933 r. profesor nadzwyczajny historii nowożytnej architektury i sztuki. Od 1945 r. kierownik Katedry Historii Architektury i Sztuki Średniowiecznej na Wydziale Architektury PW. Prorektor PW w roku akad. 1945/46. Dziekan Wydziału Architektury w roku akad. 1947/48. Od 1948 r. profesor zwyczajny PW. W latach 1930–1931 prezes Rady Stowarzyszenia Architektów Polskich. Członek Komisji Nauk Technicznych Polskiej Akademii Umiejętności. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Francuskiej Legii Honorowej. Zmarł 11 października 1952 r. w Warszawie.

T-IV-4/5

NIEROJEWSKI MIECZYŚLAW (1899–1956)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 1 stycznia 1899 r. w Żbikowie koło Warszawy. Od 1928 r. asystent, następnie starszy asystent w Katedrze Mechaniki Teoretycznej. Od 1945 r. wykładowca zleconych wykładów z ogrzewnictwa, wentylacji na Wydziale Inżynierii Lądowej PW, a w latach 1947–51 na Wydziale Mechanicznym. Od 1949 r. profesor nadzwyczajny PW. Współorganizator Oddziału Budownictwa Sanitarnego przy Wydziale Inżynierii Lądowej PW, przekształconego w 1950 r. w Wydział Inżynierii Sanitarnej. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 12 maja 1956 r.

154B-II-25

NIEWIADOMSKI STANISŁAW (1895–1966)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 31 marca 1895 r. Od 1949 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Maszynoznawstwa Ogólnego i Chemicznego na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej. Zmarł 9 czerwca 1966 r.

18-II-23

NIEWIADOMSKI STANISŁAW (1928–2008)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 2 października 1928 r. w miejscowości Małe na Wileńszczyźnie. W latach 1954–1976 pracownik Zakładu Podstaw Architektury, od 1976 r. asystent, wykładowca na Wydziale Architektury, docent od 1990 r., profesor nadzwyczajny od 1993 r.

Kierownik Pracowni Projektowania Architektonicznego Politechniki Warszawskiej w latach 1991–2002. Członek Stowarzyszenia Architektów Polskich i Towarzystwa Urbanistów Polskich, Mazowieckiej Okręgowej Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 23 lutego 2008 r. w Warszawie.

27-II-26

NOAKOWSKI STANISŁAW (1867–1928)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 21 marca 1867 r. w Nieaszawie. Od 1918 r. wykładowca historii sztuki, a od 1919 r. profesor zwyczajny, wykładowca historii architektury i sztuki nowożytnej na Wydziale Architektury PW. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1920–1923. Członek Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”, członek Polskiego Instytutu Sztuk Pięknych w Krakowie. Odznaczony Orderem Świętego Stanisława II klasy, Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 1 października 1928 r. w Warszawie.

233-I-1

NOWACKI WITOLD (1911–1986)

Doktor honoris causa PW

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 20 lipca 1911 r. w Zakrzewie w powiecie gnieźnieńskim. Od 1945 r. doktor, wykładowca wytrzymałości materiałów, statyki budowli i żelbetnictwa na Politechnice Warszawskiej z tymczasową siedzibą w Lublinie. Od 1947 r. profesor nadzwyczajny, a od 1957 r. profesor zwyczajny. Kierownik Katedry Mechaniki Budowli na Wydziale Budownictwa Przemysłowego PW w latach 1952–1955. Członek korespondent Polskiej Akademii Nauk, członek rzeczywisty PAN, wiceprezes i prezes PAN. Doktor honoris causa Politechniki Poznańskiej, Politechniki Gdańskiej, Politechniki Łódzkiej, Politechniki Warszawskiej w 1981 r., WAT oraz uczelni zagranicznych. Członek wielu polskich i zagranicznych towarzystw naukowych. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim oraz Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 23 sierpnia 1986 r. w Warszawie.

26-VI-27

NOWAK WACŁAW (1888–1956)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 9 listopada 1888 r. Od 1951 r. profesor nadzwyczajny urządzeń rolnych Wydziału

Geodezji i Kartografii PW. W latach 1946–1956 Kierownik Geodezyjnego Urządzenia Terenów Rolnych i Leśnych. Dziekan Wydziału Geodezji i Kartografii w latach 1950–1953. Zmarł 1 kwietnia 1956 r.

124-III-31

NOWICKI WITOLD (1903–1994)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych PW. Urodził się 11 stycznia 1903 r. w Wilnie. Od 1945 r. doktor nauk technicznych. W latach 1945–1970 organizator i kierownik Katedry Przenoszenia Przewodowego Politechniki Warszawskiej, przemianowanej na Katedrę Teletransmisji Przewodowej. Od 1947 r. profesor nadzwyczajny Wydziału Elektrycznego PW. Od 1956 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Teletransmisji Przewodowej na Wydziale Łączności. Członek korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich, członek Komitetów Naukowych PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim, Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem Polskiej Akademii Nauk im. Mikołaja Kopernika. Zmarł 17 grudnia 1994 r.

153-2-9

O

OLESZYŃSKI TADEUSZ (1907–1979)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 16 listopada 1907 r. w Warszawie. W czasie okupacji wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Od 1945 r. zastępca profesora PW. Od 1948 r. organizator Laboratorium Fotometrycznego w Instytucie Elektrotechniki PW. Od 1955 r. docent, a od 1959 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Techniki Światłowej na Wydziale Elektrycznym PW, od 1971 r. profesor zwyczajny PW. Członek SEP, członek Międzynarodowych Komitetów Technicznych. Odznaczony Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrną i Złotą Odznaką Honorową SEP. Zmarł 1 czerwca 1979 r.

27-VI-14/15

OSIŃSKI ZBIGNIEW (1926–2001)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 1 stycznia 1926 r. Adiunkt w Katedrze i Zakładzie Maszynoznawstwa

o i Elementów Maszyn na Wydziale Komunikacji PW. Kierownik Katedry Maszynoznawstwa i Elementów Maszyn w latach 1965–69. Organizator i dyrektor Instytutu Podstaw Budowy Maszyn PW w latach 1970–96. Prodziekan Wydziału Maszyn Roboczych i Pojazdów w latach 1969–71, prorektor ds. nauki w latach 1973–78. Doktor honoris causa Politechniki Łódzkiej i Akademii Górniczo-Hutniczej. Zmarł 12 czerwca 2001 r.

187-V-27

OSIOWSKI JERZY (1927–2013)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych PW. Urodził się 23 października 1927 r. w Warszawie. Od 1948 r. pracownik w Katedrze Matematyki, adiunkt, od 1959 r. docent w Katedrze i Zakładzie Matematyki Stosowanej na Wydziale Elektrycznym PW. W latach 1963–1967 prodziekan Wydziału Łączności PW. Od 1967 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Zakładu Teorii Obwodów w Katedrze Elektrotechniki Teoretycznej „A” na Wydziale Elektroniki. Od 1978 r. profesor zwyczajny PW. Doktor honoris causa Politechniki Łódzkiej. Dyrektor Instytutu Podstaw Elektroniki w latach 1970–1978, dziekan Wydziału Elektroniki w latach 1978–1984. Przewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego w latach 1993–1996. Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek Honorowy Stowarzyszenia Absolwentów WEiTI. Zmarł 3 września 2013 r. w Warszawie.

125-VI-14

OSKA EDMUND (1890–1954)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 1 maja 1890 r. w Łodzi. Od 1921 r. asystent, starszy asystent w Zakładzie Obróbki Metali na Wydziale Mechanicznym PW. Od 1923 r. adiunkt w Zakładzie i w Laboratorium Obróbki Metali. Zastępca profesora i kierownika Zakładu w latach 1928–1930. W latach 1930–1939 kierownik Laboratorium oraz wykładowca z zakresu obróbki metali i metrologii warsztatowej. Od 1947 r. profesor kontraktowy, kierownik Katedry Obróbki Metali II. Od 1948 r. profesor nadzwyczajny tej katedry, przemianowanej w 1951 r. na Katedrę Skrawania Metali i Pomiarów Warsztatowych na Wydziale Mechanicznym Technologicznym. Od 1953 r. kierownik Katedry Metrologii Technicznej. Członek założyciel Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, członek Komitetu Budowy Maszyn PAN. Zmarł 31 października 1954 r. w Warszawie.

150-VI-4

OWCZAREK JERZY (1926–1993)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 17 stycznia 1926 r. Adiunkt w Katedrze i Zakładzie Maszyn Elektrycznych na Wydziale Elektrycznym PW, później w Zakładzie Teorii Maszyn Elektrycznych. Docent, kierownik Zakładu Elektrycznych Maszynowych Elementów Automatyki w Instytucie Maszyn Elektrycznych na Wydziale Elektrycznym PW. Od 1975 r. profesor nadzwyczajny, od 1986 r. profesor zwyczajny w Instytucie Maszyn Elektrycznych. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 27 kwietnia 1993 r.

210-III-12

P

PARCZEWSKI WŁADYSŁAW (1907–1981)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 3 czerwca 1907 r. w Łomży. Wykładowca w Szkole Inżynierskiej H. Wawelberga i S. Rotwanda w latach 1946–1950. Od 1966 r. profesor nadzwyczajny meteorologii, od 1969 r. profesor zwyczajny w Instytucie Inżynierii Środowiska. Kierownik Katedry, a następnie Zakładu Meteorologii na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW w latach 1966–1987. Członek wielu towarzystw naukowych krajowych i zagranicznych. Zmarł 16 sierpnia 1981 r. w Warszawie.

235-IV-3

PASZKOWSKI BOHDAN (1916–2000)

Prof. Wydziału Fizyki PW. Urodził się 28 marca 1916 r. w Lublinie. Od 1945 r. wykładowca fal ultradźwiękowych, kierownik Laboratorium Radiotechnicznego w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Asystent, adiunkt, docent, a od 1960 r. profesor nadzwyczajny PW. Organizator prac badawczych z zakresu elektroniki w latach 1958–1963. W latach 1963–1970 kierownik Katedry Przyrządów Elektronowych PW. Od 1969 r. profesor zwyczajny PW. W latach 1978–86 dyrektor Instytutu Fizyki na Wydziale Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej PW. Współorganizator Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN. Doktor honoris causa WAT. Prezes i honorowy członek m.in. Stowarzyszenia Elektryków Polskich, członek korespondent i członek rzeczywisty PAN, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Polskiego Towarzystwa Fizycznego, Naczelnej Organizacji Technicznej. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej. Zmarł 13 sierpnia 2000 r.

45-III-20

PASZKOWSKI WACŁAW (1881–1950)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 14 marca 1881 r. w Warszawie. Od 1915 r. członek Komisji Politechnicznej do opracowania programu i organizowania Politechniki Warszawskiej. Od 1917 r. wykładowca PW na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechnicznym, a od 1918 r. na Wydziale Inżynierii Budowlanej i na Wydziale Architektury. Od 1919 r. profesor nadzwyczajny, do 1939 r. kierownik Katedry Żelbetnictwa. Od 1937 r. profesor zwyczajny PW. Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej w latach 1929–1932. W latach 1942–1944 wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Współorganizator Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych, członek Akademii Nauk Technicznych, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Zmarł 6 lipca 1950 r. w Warszawie.

22-II-12/13

PATSCHKE STANISŁAW (1871–1917)**REKTOR PW**

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 4 października 1871 r. w Niechcicach k. Piotrkowa. Od 1906 r. wykładowca ogrzewania centralnego i przewietrzania w Szkole Mechaniczno-Technicznej H. Wawelberga i S. Rotwanda. W latach 1915–1916 dziekan Wydziału Budowy Maszyn i Elektrotechniki. W latach 1916–1918 Rektor Politechniki Warszawskiej. Członek m.in. Towarzystwa Kursów Naukowych, członek Rady Stowarzyszenia Techników w Warszawie. Zmarł 8 grudnia 1917 r. w Warszawie.

J-III-12

PĄCZKOWSKI ZBIGNIEW (1912–1993)

Prof. Wydziału Inżynierii Produkcji PW. Urodził się 4 października 1912 r. w Warszawie. W latach 1934–37 asystent w Katedrze Balistyki, a w latach 1938–39 starszy asystent w tej Katedrze. Od 1947 r. asystent w Katedrze Balistyki na Wydziale Mechanicznym PW. Od 1951 r. kierownik Zakładu Konstrukcji Specjalnych. Dziekan Wydziału Mechanicznego Technologiczno-Konstrukcyjnego w latach 1952–1953, a po przemianowaniu Zakładu w Wydział Sprzętu Mechanicznego dziekan do 1956 r. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny, od 1972 r. profesor zwyczajny. Dyrektor Instytutu Budowy Sprzętu Mechanicznego w latach 1975–78 i w 1981 r. Członek Rady Naukowo-Technicznej przy Ministerstwie Obrony Narodowej, organizator, członek honorowy Polskiego Towarzystwa Astronautycznego. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim,

Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”. Zmarł 13 września 1993 r.

115-II-9/10

PEŁCZYŃSKI TADEUSZ (1906–1983)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 29 marca 1906 r. w Cycowie, powiat Chełm. W latach 1933–34 starszy asystent w Katedrze Obróbki Metali PW, w latach 1934–35 w Instytucie Metalurgii i Metaloznawstwa. Założyciel i kierownik od 1951 r. Katedry i Zakładu Podstaw Przeróbki Plastycznej. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny, od 1960 r. kierownik Katedry i Zakładu Przeróbki Plastycznej. Od 1962 r. profesor zwyczajny. Dziekan wydziału Mechanicznego Technologicznego w latach 1956–1958. Od 1970 r. profesor w Instytucie Budowy Sprzętu Mechanicznego. Członek korespondent i rzeczywisty PAN, członek honorowy SIMP. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Komandorskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 28 kwietnia 1983 r. w Warszawie.

43-I-15/16

PIĄTKIEWICZ BRONISŁAW (1878–1966)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 14 września 1878 r. we wsi Babica nad Wisłokiem. W latach 1926–39 wykładowca fotogrametrii na PW, organizator pracowni fotogrametrycznej. Od 1945 r. adiunkt na Wydziale Geodezyjnym. Od 1946 r. profesor zwyczajny fotogrametrii, kierownik Katedry Fotogrametrii w latach 1946–1960. Dziekan Wydziału Geodezyjnego w latach 1945–1950. Zastępca dyrektora Geodezyjnego Instytutu Naukowo-Badawczego. Członek założyciel Polskiego Towarzystwa Fotogrametrycznego. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 4 grudnia 1966 r.

155B-I-24

PIEROŻYŃSKI TADEUSZ (1903–1983)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 10 kwietnia 1903 r. Od 1947 r. pracownik Szkoły Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Docent, kierownik Zakładu Pojazdów Specjalnych w Katedrze Ciągników i Pojazdów Specjalnych na Wydziale Samochodów i Ciągników PW. Docent w Katedrze Silników Pojazdów Mechanicznych na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów,

od 1966 r. profesor nadzwyczajny silników pojazdów mechanicznych. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 21 listopada 1983 r.

194-II-9/10

PIĘTKOWSKI RADZIMIR (1888–1970)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 9 września 1888 r. Od 1945 r. wykładowca na Wydziale Inżynierii, od 1951 r. na Wydziale Budownictwa Lądowego. Profesor nadzwyczajny Wydziału Inżynierii i Budownictwa Lądowego PW od 1946 r. Kierownik Katedry i Zakładu Mechaniki Gruntów i Fundamentowania na Wydziale Budownictwa Lądowego PW. Od 1959 r. profesor zwyczajny Budownictwa Lądowego. Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 9 października 1970 r. w Warszawie.

274-II-13

PIOTROWSKI IGNACY (1879–1971)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 20 kwietnia 1879 r. w miejscowości Połud, pow. Włodawski. Od 1947 r. zastępca profesora, kierownik Katedry Wodociągów i Kanalizacji na Wydziale Inżynierii PW. Od 1949 r. profesor nadzwyczajny Wydziału Inżynierii i Wydziału Inżynierii Sanitarnej. Kierownik Katedry i Zakładu Wodociągów i Kanalizacji. Od 1950 r. prodziekan Wydziału Inżynierii Sanitarnej. Od 1956 r. profesor zwyczajny Inżynierii Sanitarnej. Członek honorowy Polskiego Zrzeszenia Gazowników, Wodociągowców i Techników Sanitarnych oraz Polskiego Towarzystwa Higienicznego. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi (dwukrotnie), Krzyżem Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Honorową NOT. Zmarł 26 maja 1971 r. w Warszawie.

96-IV-3

PIOTROWSKI JAN (1885–1962)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 26 listopada 1885 r. w Jędrzejowie. Od 1922 r. starszy asystent Katedry Miernictwa II na Wydziale Mierniczym, od 1923 r. kierownik Zakładu Miernictwa II. Od 1922 r. zastępca profesora na Wydziale Mierniczym. Od 1925 r. profesor nadzwyczajny w Katedrze Geodezji II, przemianowanej w 1931 r.

na Katedrę Geodezji Niższej. Wykładowca i kierownik Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego w 1942 r. w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Od 1945 r. p.o. dziekana Wydziału Geodezyjnego PW z tymczasową siedzibą w Lublinie. Od 1948 r. profesor zwyczajny. Do 1954 r. kierownik Katedry Geodezji Niższej na Wydziale Geodezyjnym, a od 1954 r. do 1960 r. Katedry Podstaw Geodezji na Wydziale Geodezji i Kartografii. Dziekan Wydziału Geodezji i Kartografii w latach 1956/57–1959/60. Członek Akademii Nauk Technicznych, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Komitetu Geodezji PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Naczelnej Organizacji Technicznej. Zmarł 13 stycznia 1962 r. w Warszawie.

Aleja Zasłużonych – 70

PLAPIS WITOLD (1905–1968)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 5 marca 1905 r. we wsi Uzin w gub. Kijowskiej. Od 1929 r. pracownik działu Inwentaryzacji i Analizy Historycznej Zabytków w Zakładzie Architektury Polskiej PW. Od 1935 r. starszy asystent w Katedrze Projektowania Hal Przestrzennych Wydziału Architektury PW. Od 1951 r. profesor w Katedrze Projektowania Ogrodów i Krajobrazu, a od 1954 r. kierownik Katedry Projektowania Ogólnego i Architektury Krajobrazu PW. W latach 1951–1957 organizator i kierownik Zakładu Naukowego Architektury Krajobrazu w Instytucie Urbanistyki i Architektury Politechniki Warszawskiej. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny projektowania i kompozycji architektonicznej. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1954–1957. Kierownik Zakładu Architektury Krajobrazu, kierownik Zakładu Środowiska Naturalnego i Kultury Krajobrazu w Instytucie Podstawowych Problemów Planowania Przestrzennego. Prezes ZG SARP. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Odbudowy Warszawy. Zmarł 1 grudnia 1968 r. w Warszawie.

203-V-9

PEŁŻAŃSKI STANISŁAW (1879–1951)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 26 lipca 1879 r. w Radomiu. Od 1906 r. wykładowca technologii mechanicznej metali, maszynoznawstwa, silników spalinowych i organizacji przedsiębiorstw przemysłowych w Szkole Mechaniczno-Technicznej H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1929 r. wykładowca na Wydziale Mechanicznym PW. W roku akad. 1929/30 zastępca profesora w Ka-

P

tetrze Obróbki Metali. Od 1931 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Obróbki Metali. Dziekan Wydziału Mechanicznego PW w latach 1935/36 i 1936/37. Od 1946 r. ponownie kierownik Katedry Obróbki Metali na Wydziale Mechanicznym PW. Dziekan Wydziału w latach 1946–1948. Członek zwyczajny Akademii Nauk Technicznych, członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, przewodniczący Komitetu Mechaniki Wydziału IV Nauk Technicznych. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 9 grudnia 1951 r. w Warszawie.

299A-I-27

PNIEWSKI BOHDAN (1897–1965)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 26 sierpnia 1897 r. w Warszawie. Od 1922 r. asystent na Wydziale Architektury PW, a od 1924 r. starszy asystent u prof. T. Tołwińskiego w Katedrze Budowy Miast. W latach 1929–1939 wykładowca rysunku perspektywicznego na Wydziale Architektury, kierownik Gabinetu Szkiców Perspektywicznych. Od 1945 r. wykładowca na Wydziale Architektury PW. Od 1946 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Projektowania Gmachów Użyteczności Publicznej (od 1955 r. Katedry Projektowania i Kompozycji Architektonicznej). Członek współzałożyciel Stowarzyszenia Architektów Polskich, członek korespondent i rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Niepodległości, Złotym Krzyżem Zasługi (trzykrotnie), Francuską Oficerską Legią Honorową, Komandorią Duńską. Zmarł 5 września 1965 r. w Warszawie.

Aleja Zasłużonych – 44

PODAREWSKI RYSZARD (1908–1972)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 11 lutego 1908 r. w Kijowie. W latach 1945–46 wykładowca podwozia i części maszyn samochodowych w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1954 r. kierownik Katedry i Zakładu Technologii Napraw Maszyn Rolniczych na Wydziale Samochodów i Ciągników PW. Od 1957 r. profesor nadzwyczajny Wydziału Samochodów i Ciągników, profesor nadzwyczajny w Katedrze i Zakładzie Silników Pojazdów Mechanicznych na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów, od 1970 r. w Instytucie Pojazdów na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów. Zmarł 10 marca 1972 r. w Warszawie.

331A-III-5

PODOSKI JAN (1904–1998)**Doktor honoris causa PW**

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 2 stycznia 1904 r. w Kijowie. Od 1926 r. młodszy asystent w Laboratorium Katedry Miernictwa Elektrycznego na Wydziale Elektrycznym PW. W latach 1936–1939 starszy asystent w Katedrze Urządzeń Elektrycznych. Od 1947 r. wykładowca Politechniki Warszawskiej i w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1956 r. profesor nadzwyczajny kolejnictwa elektrycznego na Wydziale Elektrycznym PW, a od 1962 r. profesor zwyczajny trakcji elektrycznej. Dziekan Wydziału Elektrycznego PW w latach 1958–1962, 1964–1969. Doktor honoris causa PW w 1986 r. Członek m.in. Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Towarzystwa Urbanistów Polskich, członek założyciel i przewodniczący Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, przewodniczący Techniczno-Ekonomicznej Rady Naukowej, przewodniczący Rady Naukowo-Konsultacyjnej w Generalnej Dyrekcji Budowy Metra. Odznaczony m.in. Krzyżem Walecznych, Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim, Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Armii Krajowej, Orderem Brytyjskiego Imperium OBE, Orderem Holenderskim Oranje Nassau. Zmarł 22 listopada 1998 r. w Warszawie.

284-V-9/10**POGONOWSKI ZDZISŁAW (1904–1981)**

Prof. Wydziału Komunikacji PW. Urodził się 28 lutego 1904 r. Od 1957 r. profesor nadzwyczajny budownictwa, kierownik Katedry i Zakładu Mechaniki Technicznej, kierownik Katedry i Zakładu Budownictwa na Wydziale Komunikacji PW. Prorektor w latach 1954–1959. Dziekan Wydziału Komunikacji w latach 1960–1965. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim i Oficerskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 27 października 1981 r.

108-I-22**POGORZELSKI WITOLD (1895–1963)**

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 13 października 1895 r. w Warszawie. Od 1920 r. wykładowca matematyki stosowanej na Wydziale Chemicznym PW. Od 1922 r. profesor nadzwyczajny matematyki na Wydziale Chemicznym, od 1923 r. kierownik Katedry Matematyki na Wydziale Mechanicznym PW. Od 1937 r. profesor zwyczajny PW. Dziekan Wydziału Mechanicznego PW w latach 1937–1939 oraz w roku akad. 1948/49. W latach 1942–1944 wykładowca matematyki w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Po wyzwoleniu kierownik Katedry Matematyki

P

ki na Wydziale Mechanicznym PW (od 1951 r. po reorganizacji uczelni, na Wydziale Mechanicznym Konstrukcyjnym, a od 1960 r. na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa). Członek założyciel Polskiego Towarzystwa Fizycznego, członek Akademii Nauk Technicznych, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Doktor honoris causa Politechniki Łódzkiej. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim i Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 13 stycznia 1963 r.

Aleja Zasłużonych – 75

POLACZKOWA WANDA (1901–1985)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodziła się 4 kwietnia 1901 r. w Drohobyczu. W latach 1929–39 starszy asystent w Zakładzie Chemii Organicznej PW. Od 1945 r. zastępca profesora, kierownik Katedry Chemii Organicznej do 1971 r. Od 1948 r. profesor nadzwyczajny chemii organicznej, a od 1957 r. profesor zwyczajny, od 1970 r. w Instytucie Chemii i Technologii Organicznej. Członek korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarła 3 marca 1985 r. w Warszawie.

62-I-1

PONIKOWSKI ANTONI (1878–949)**REKTOR PW**

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 29 maja 1878 r. w Siedlcach. Organizator Politechniki Warszawskiej w 1915 r. Od 1916 r. wykładowca i kierownik Katedry i Zakładu Miernictwa PW. Dziekan Wydziału Inżynierii Rolnej PW. Od 1919 r. profesor zwyczajny PW. Rektor PW w roku akad. 1921/22, złożył rezygnację w związku z wyborem na stanowisko prezesa Rady Ministrów. Rektor PW w roku akad. 1923/24, prorektor PW w latach 1924–1926. Dziekan Wydziału Inżynierii w latach 1937–1939. Wykładowca na tajnych kompletach dla studentów Wydziału Architektury. W 1945 r. p.o. Rektora PW z tymczasową siedzibą w Lublinie. Po przeniesieniu do Warszawy kierownik Katedry Miernictwa na Wydziale Inżynierii. Odznaczony m.in. Krzyżem Niepodległości, Wielką Wstęgą Orderu I klasy Polonia Restituta. Zmarł 27 grudnia 1949 r. w Warszawie.

155-VI-23

PONIŻ WENCZEŚŁAW (1900–1967)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 25 września 1900 r. w Vipavie na Słowenii. W latach 1936–39 starszy asystent, wykładowca statyki

budowli na Wydziale Architektury PW. Od 1945 r. wykładowca statyki budowli na Wydziale Architektury PW z tymczasową siedzibą w Lublinie. Od 1946 r. profesor nadzwyczajny konstrukcji żelbetowych i stalowych na Wydziale Architektury PW, a od 1955 r. konstrukcji budowlanych. Od 1958 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Konstrukcji Budowlanych i Zakładu Budownictwa. Członek korespondent PAN. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 20 listopada 1967 r. w Warszawie.

168-VI-9

POREJKO STANISŁAW (1911–1985)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 11 stycznia 1911 r. Docent, kierownik Katedry Technologii Tworzyw Sztucznych na Wydziale Chemicznym PW. Od 1971 r. profesor nadzwyczajny w Instytucie Chemii i Technologii Organicznej na Wydziale Chemicznym PW. Członek Rad Naukowych Instytutu Chemii Przemysłowej i Instytutu Przemysłu Gumowego. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej. Zmarł 2 maja 1985 r.

219-I-10/11

PORĘBOWICZ STEFAN (1904–1984)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 14 grudnia 1904 r. we Lwowie. Od 1968 r. profesor nadzwyczajny projektowania budynków użyteczności publicznej. Od 1974 r. profesor zwyczajny. Kierownik Studium Poddyplomowego Projektowania Zakładów Służby Zdrowia w Instytucie Projektowania Architektonicznego na Wydziale Architektury PW. Członek SARP, członek Polskiego Towarzystwa Szpitalnictwa. Zmarł 27 marca 1984 r. w Warszawie.

233-II-3

POŻARYSKI MIECZYŚLAW (1875–1945)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 1 października 1875 r. w Warszawie. W latach 1900–1914 wykładowca elektrotechniki w Szkole Mechaniczno-Technicznej H. Wawelberga i S. Rotwanda i w Warszawskim Instytucie Politechnicznym im. Cara Mikołaja II jako laborant i asystent w Katedrze Elektrotechniki. W 1915 r. ewakuowany do Rosji. Od 1918 r. wykładowca na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki PW. Od 1919 r. profesor nadzwyczajny, a od 1920 r. profesor zwyczajny

P

elektrotechniki ogólnej. Od 1921 r. kierownik Katedry i Zakładu Elektrotechniki Ogólnej oraz Zakładu Urządzeń Elektrycznych. Dziekan Wydziału Elektrycznego w latach 1921/22–1924/25, 1934/35–1935/36 i 1937/38–1938/39. Od 1942 r. wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej, pozostając dziekanem Wydziału Elektrycznego PW. Współzałożyciel Stowarzyszenia Elektryków Polskich, jego prezes i członek honorowy. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 22 kwietnia 1945 r. w Grodzisku Mazowieckim.

142-V-28

PRZYBYLSKI CZESŁAW (1880–1936)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 19 maja 1880 r. w Warszawie. Od 1918 r. wykładowca projektowania monumentalnego na Wydziale Architektury PW. Od 1919 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Architektury Monumentalnej, a od 1921 r. profesor zwyczajny PW. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1927–1929. Członek Akademii Nauk Technicznych, Polskiego Instytutu Sztuk Pięknych, członek założyciel SARP. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 14 stycznia 1936 r. w Warszawie.

198-VI-4

PRZYŁUSKI JAN (1930–1998)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 20 października 1930 r. w Poznaniu. Adiunkt w Katedrze Chemii Nieorganicznej w latach 1952–1970, docent w latach 1970–1979. Profesor nadzwyczajny od 1979 r. Dyrektor Instytutu Chemii Ogólnej i Technologii Nieorganicznej Wydziału Chemicznego w latach 1974–1981. Profesor zwyczajny, twórca i wieloletni kierownik Zakładu Technologii Ciała Stałego na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej. Prezes Polskiego Towarzystwa Galwanotechnicznego, członek Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 23 lipca 1998 r. w Warszawie.

32-III-26

PSZENICKI ANDRZEJ (1869–1941)**REKTOR PW****Doktor honoris causa PW**

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 29 listopada 1869 r. w Pabianicach. Od 1921 r. profesor zwyczajny budowy mostów PW.

Do 1939 r. kierownik Katedry Budowy Mostów na Wydziale Inżynierii Budowlanej (od 1921 r. Inżynierii Lądowej, od 1933 r. Inżynierii). Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej w latach 1923–1929, Rektor PW w latach 1929–1932, prorektor PW w roku akad. 1932/1933. Doktor honoris causa PW w 1938 r. Członek m.in. Akademii Nauk Technicznych, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, prezes Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta oraz Orderem Korony Belgijskiej III kl. Zmarł 5 sierpnia 1941 r. w Warszawie.

198-IV-24

R

RADZISZEWSKI IGNACY (1869–1944)
REKTOR PW

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 19 stycznia 1869 r. we wsi Nowosolna koło Łodzi. Od 1906 r. wykładowca hydrauliki, budowy machin wodnych, mechaniki teoretycznej i statyki wykreślnej w Szkole Mechaniczno-Technicznej H. Wawelberga i S. Rottwanda, dyrektor tej szkoły w latach 1916–1919. W 1914 r. sekretarz Komisji Politechnicznej, powołanej do opracowania programu Politechniki Warszawskiej. Od 1919 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Wodociągów i Kanalizacji na Wydziale Inżynierii Wodnej (od 1933 r. na Wydziale Inżynierii), do przejścia na emeryturę w 1939 r. wykładowca statyki wykreślnej, wodociągów i kanalizacji oraz hydrauliki dla wydziałów: Inżynierii Budowlanej, Inżynierii Wodnej, Architektury, Elektrotechnicznego i Mechanicznego. Rektor PW w latach 1919–1921, prorektor w latach 1921–1923. Prezes i członek Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie, wiceprezes Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Polonia Restituta. Zmarł 5 lipca 1944 r. w Warszawie.

143-IV-30

RAJSKI CZESŁAW (1905–1992)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych PW. Urodził się 30 kwietnia 1905 r. w Kijowie na Ukrainie. Od 1949 r. wykładowca materiałoznawstwa telekomunikacyjnego na Wydziale Elektrycznym PW. Od 1952 r. doktor nauk technicznych na Wydziale Łączności PW. W 1954 r. organizator Zakładu Podstaw Teleelektryki przy Katedrze Podstaw Telekomunikacji. Od 1956 r. profesor nadzwyczajny podstaw telekomunikacji na Wydziale Łączności PW, od 1963 r. elektrotechniki teoretycznej. Dziekan Wydziału Łączności w latach 1960–1964. Od 1964 r. profesor zwyczaj-

R

ny i kierownik Katedry i Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej na Wydziale Elektroniki PW. Członek założyciel i członek honorowy PTETiS oraz Polskiego Towarzystwa Cybernetycznego, członek Polskiego Towarzystwa Matematycznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 26 listopada 1992 r. w Warszawie.

222-VI-18

RAKOWSKI GUSTAW (1929–2006)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 24 kwietnia 1929 r. w Szczekocinach. Od 1953 r. asystent na Wydziale Budownictwa Wodnego w Katedrze Mechaniki Budowli, od 1959 r. na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej. Od 1970 r. profesor nadzwyczajny, organizator Instytutu Mechaniki Konstrukcji Inżynierskich na Wydziale Inżynierii Lądowej, dyrektor tego Instytutu w latach 1970–91. Od 1987 r. profesor zwyczajny PW. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej. Zmarł 14 grudnia 2006 r.

315-V-16

RODOWICZ KAZIMIERZ (1885–1951)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 14 stycznia 1885 r. w Warszawie. Od 1921 r. do 1928 r. adiunkt w Katedrze Budownictwa Wodnego II. Wykładowca encyklopedii budownictwa wodnego i eksploatacji dróg wodnych na wydziałach: Inżynierii Wodnej i Inżynierii Lądowej. Od 1946 r. profesor kontraktowy PW, kierownik Zakładu Wodnego na Wydziale Inżynierii, następnie profesor zwyczajny w Katedrze Budownictwa Wodnego II na Wydziale Inżynierii. Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Państwowego Komitetu Hydrologiczno-Meteorologicznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 19 kwietnia 1951 r. w Warszawie.

228-I-12

ROGUSKI ANTONI TEOFIL (1927–2015)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 30 grudnia 1927 r. Kierownik Instytutu Elektrotechniki w latach 1949-1967. Od 1967 r. kierownik Katedry Wysokich Napięć. Od 1973 r. profesor, specjalista z zakresu elektrotechniki. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 25 sierpnia 2015 r.

Filar 26 grób 1/2

ROLIŃSKI JÓZEF (1889–1962)

R

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 18 marca 1889 r. w Białymstoku. Starszy asystent, adiunkt w Zakładzie Fizyki I na Wydziale Elektrycznym PW w latach 1925–1939. Od 1928 r. doktor nauk technicznych PW. Wykładowca Fizyki Ogólnej na Wydziale Inżynierii Lądowej, Inżynierii Wodnej i Geodezji. Od 1946 r. wykładowca fizyki ogólnej na Wydziale Elektrycznym PW. Od 1947 r. kierownik Katedry Fizyki na Wydziale Chemicznym PW. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny. W latach 1957–1960 kierownik Katedry C dla Wydziałów Chemicznego i Inżynierii. Zastępca przewodniczącego Rady Naukowej Głównego Urzędu Miar, przewodniczący Warszawskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Fizycznego, członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich i Stowarzyszenia Mechaników Polskich. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 24 marca 1962 r.

54-V-2

ROMAN MAREK (1931–2003) **REKTOR PW**

Prof. Wydziału Inżynierii Środowiska PW. Urodził się 4 października 1931 r. w Warszawie. Od 1953 r. asystent w Katedrze Chemii i Technologii Materiałów Budowlanych PW. W latach 1954–1957 asystent w Katedrze Chemii Sanitarnej. Od 1957 r. starszy asystent, adiunkt w Katedrze i Zakładzie Wodociągów i Kanalizacji na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Profesor nadzwyczajny od 1978 r., dyrektor Instytutu Zaopatrzenia w Wodę i Budownictwa Wodnego w latach 1975–1981 oraz 1990–1993. Dziekan Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej w latach 1981–1987. Prorektor ds. nauki w latach 1987–1988. Rektor PW w latach 1988–1990. Prezes i członek honorowy Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, członek Rady Naukowej i Technicznej w Międzynarodowym Stowarzyszeniu Wodnym. Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony Medalem im. prof. Zygmunta Rudolfa. Zmarł 20 września 2003 r. w Warszawie.

17-V-22/24

RYBCZYŃSKI MIECZYŚLAW (1873–1937)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 20 listopada 1873 r. w Stanisławowie. Od 1919 r. docent w Katedrze Budownictwa Wodnego na Wydziale Inżynierii Wodnej PW. Od 1920 r.

R

profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Budownictwa Wodnego II. Od roku 1926 profesor zwyczajny i kierownik II Katedry Budownictwa Wodnego PW. Twórca Laboratorium Wodnego w Politechnice Warszawskiej. Wykładowca m.in. hydrologii, regulacji rzek, budowy kanałów żeglugowych, portów, przystani i bulwarów. Inicjator i prezes Stowarzyszenia Członków Kongresu Gospodarki Wodnej, prezes Polskiego Towarzystwa Geofizycznego, członek rzeczywisty Akademii Nauk Technicznych. Odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Polonia Restituta, Krzyżem i Medalem Niepodległości. Zmarł 23 stycznia 1937 r. w Warszawie.

68-V-10

RYBICKI ZYGMUNT (1902–1989)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 10 maja 1902 r. w Dłutowie. Od 1945 r. starszy asystent w Katedrze Maszyn Elektrycznych PW. Od 1946 r. adiunkt, a od 1950 r. zastępca profesora na Wydziale Agromechanicznym, w Katedrze Elektryfikacji Rolnictwa. Dziekan Wydziału Maszyn i Urządzeń Rolniczych w latach 1953–1954. Docent od 1955 r., a od 1957 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Elektryfikacji Rolnictwa na Wydziale Mechanizacji Rolnictwa. Od 1968 r. profesor zwyczajny, od 1970 r. kierownik w Instytucie Maszyn Roboczych Ciężkich Zakładu Napędów Elektrycznych i Sterowania. Członek korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi. Zmarł 2 lutego 1989 r.

21-I-28/29

RYCHTER TADEUSZ (1939–2005)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 10 lipca 1939 r. w Warszawie. Od 1978 r. pracownik w Zakładzie Silników Lotniczych Instytutu Techniki Ciepłej na Wydziale MEiL. Od 1986 r. doktor habilitowany na Wydziale MEiL PW, a od 1993 r. profesor nadzwyczajny. Prodziekan Wydziału MEiL w latach 1991–1996. Dziekan Wydziału MEiL w latach 1996–2002. Od 2001 r. profesor zwyczajny PW. Z-ca przewodniczącego Wydziału IV Nauk Technicznych PAN. Członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, prezes Stowarzyszenia Rzeczoznawców Techniki Samochodowej i Ruchu Drogowego, członek Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, Polskiego Towarzystwa Naukowego Motoryzacji i wielu innych. Zmarł 1 października 2005 r. w Warszawie.

175-II-1

RYDEL MIECZYŚŁAW (1930–2005)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych PW. Urodził się 27 listopada 1930 r. w Woli Mieleskiej. Od 1955 r. nauczyciel akademicki w Katedrze Teletransmisji Wydziału Łączności, a po reformach organizacyjnych w Instytucie Telekomunikacji Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych. Od 1965 r. doktor nauk technicznych na Wydziale Łączności PW, kierownik Zakładu Podstaw Telekomunikacji w latach 1972–1974; 1980–1984; 1987–1990. Od 1991 r. profesor nauk technicznych. Członek Sekcji Telekomunikacji Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN, członek Rady Sympozjum i Komitetu Programowego Krajowego Sympozjum Telekomunikacji. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Zasłużony dla Krajowego Sympozjum Telekomunikacji. Zmarł 2 grudnia 2005 r. w Warszawie.

140-I-5, grób Orłowiczów

S

SERAFIN BARBARA JADWIGA (1924–2011)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodziła się 12 marca 1924 r. Prodziekan Wydziału Chemicznego PW w latach 1958–1960, z-ca dyrektora Instytutu Chemii i Technologii Organicznej w latach 1970–1973, kierownik Zakładu Technologii Środków Biologicznie Czynnych w latach 1972–1973, specjalista z dziedziny chemii leków, syntezy organicznej. Zmarła 11 lipca 2011 r.

133-VI-28

SIENICKI STEFAN (1897–1970)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 4 grudnia 1897 r. w Warszawie. Od 1930 r. starszy asystent w Zakładzie Rysunku na Wydziale Architektury PW. W latach 1935–1939 kierownik Studium Wnętrz i Sprzętu przy Wydziale Architektury PW. Od 1945 r. docent, od 1947 r. kierownik Katedry Projektowania Zespołów Przemysłowych, przemianowaną w 1951 r. na Katedrę Architektury Przemysłowej, a następnie Projektowania Zakładów Przemysłowych. Od 1949 r. profesor nadzwyczajny, a od 1962 r. profesor zwyczajny PW. W roku 1960 dziekan Wydziału Budownictwa Przemysłowego. Członek SARP, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, z-ca przewodniczącego Rady Głównej Naczelnej Organizacji Technicznej. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 28 listopada 1970 r. w Warszawie.

4-VI-3

SKARBIŃSKI MICHAŁ (1903–1997)

Prof. Wydziału Inżynierii Produkcji PW. Urodził się 10 kwietnia 1903 r. w Grodźcu. Od 1948 r. wykładowca Politechniki Warszawskiej. W 1957 r. twórca i kierownik Katedry Odlewnictwa. Od 1961 r. profesor PW na Wydziale Mechanicznym Technologicznym. Kierownik Katedry Odlewnictwa i Zakładu Technologii Odlewnictwa i Maszyn Odlewniczych. Prorektor ds. nauki PW w latach 1965–1969. Prezes Związku Polskich Inżynierów Lotniczych. Członek Komitetu Budowy Maszyn i Komitetu Metalurgii Polskiej Akademii Nauk. Doktor honoris causa Politechniki Łódzkiej. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką NOT. Zmarł 5 lutego 1997 r. w Warszawie.

94-VI-2/3

SKAWIŃSKI STANISŁAW (1880–1968)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 27 marca 1880 r. w Petersburgu. Od 1919 r. starszy asystent w Katedrze Budowy Dróg Żelaznych PW. W roku akad. 1922/1923 wykładowca podstaw kolejnictwa na Wydziale Mechanicznym PW. Do 1934 r. wykładowca budowy i eksploatacji dróg żelaznych. Od 1945 r. profesor kontraktowy PW, a od 1946 r. profesor zwyczajny Wydziału Inżynierii, od 1949 r. Wydziału Ruchu Kolejowego, kierownik Katedry Dróg Żelaznych, przemianowanej w 1951 r. na Katedrę Budowy Kolei. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 26 grudnia 1968 r. w Warszawie.

214-IV-2

SKIBNIEWSKA HALINA (1921–2011)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodziła się 10 stycznia 1921 r. w Warszawie. Asystentka na Wydziale Architektury PW. W latach 1975–1985 profesor PW. Wieloletni kierownik Zakładu Mieszkalnictwa Wydziału Architektury PW, twórca Podyplomowego Studium Mieszkalnictwa PW, autorytet z urbanistyki i ekologii miasta. Członek m.in. Stowarzyszenia Architektów Polskich, Towarzystwa Urbanistów Polskich, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN, Stowarzyszenia Wspólnota Polska. Odznaczona m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem Politechniki Warszawskiej ALMA MATER BENE MERENTIBUS, Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Zmarła 20 kwietnia 2011 r. w Warszawie.

76-I-21

SKIBNIEWSKI ZYGMUNT (1905–1994)

S

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 13 lipca 1905 r. w majątku Korczunek-Rososze na Podolu. W latach 1948–53 adiunkt w Zakładzie Urbanistyki Wydziału Architektury PW. Od 1966 r. profesor nadzwyczajny w Katedrze Podstaw Budowy Miast. W latach 1971–74 kierownik Zakładu w Instytucie Planowania Przestrzennego. Prezes Towarzystwa Urbanistów Polskich. Członek ZG Stowarzyszenia Architektów RP, członek Międzynarodowej Unii Architektów. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Francuskiej Legii Honorowej, Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 28 października 1994 r. w Warszawie.

76-I-21

SKOTNICKI CZESŁAW (1871–1945) REKTOR PW

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 20 kwietnia 1871 r. we wsi Moszczanka. W 1915 r. organizator Politechniki Warszawskiej. Od 1918 r. wykładowca melioracji rolnych na Wydziale Inżynierii Wodnej PW. Od 1919 r. profesor zwyczajny, dziekan wydziałów: Inżynierii Wodnej w latach 1917–1924 i Mierniczego w latach 1921–1924. Rektor PW w latach 1924–1926, prorektor PW w latach 1926–1928. W okresie międzywojennym kierownik Katedry Melioracji Rolnej. Wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 1 września 1945 r. w Łodzi.

91-I-26

SŁAWIŃSKI KAZIMIERZ (1870–1941)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 21 stycznia 1870 r. Od 1918 r. starszy asystent, wykładowca technologii środków spożywczych na PW. Od 1919 r. kierownik Katedry Chemii Organicznej PW, profesor nadzwyczajny PW. Od 1920 r. profesor zwyczajny Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, kierownik Katedry Chemii Organicznej Uniwersytetu Stefana Batorego w latach 1920–1936. Prezes Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Doktor honoris causa Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Zmarł 14 października 1941 r.

315-III-30

SMOLEŃSKI KAZIMIERZ (1876–1943)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził 4 marca 1876 r. w Mławie. Od 1919 r. profesor zwyczajny PW, kierownik Katedry Technologii Chemicznej Ogólnej Organicznej i Technologii Węglowodanów do 1939 r. Dziekan Wydziału Chemicznego PW w roku akad. 1928/29. Wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej w okresie okupacji. Członek m.in. Akademii Nauk Technicznych, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek Polskiej Akademii Umiejętności. Prezes Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta i Orderem Korony Belgijskiej. Zmarł 7 maja 1943 r., rozstrzelany przy ul. Dzielnej w Warszawie.

221-I-21 grób symboliczny

SMOLIŃSKI ADAM KAROL (1910–1996)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych PW. Urodził się 10 października 1910 r. w Radziechowie. Od 1945 r. doktor nauk technicznych, wykładowca na Wydziale Elektrycznym PW. W latach 1947–1950 kierownik Oddziału Telekomunikacji na Wydziale Elektrycznym. Od 1949 r. profesor nadzwyczajny, dziekan Wydziału Łączności w latach 1951–1952. Od 1956 r. profesor zwyczajny. Organizator i kierownik Katedry Podstaw Telekomunikacji Układów Elektronicznych, organizator Katedry Magnetyków i Dielektryków, kierownik Zakładu Układów Elektronicznych, później Zakładu Układów i Aparatury Mikrofalowej w Instytucie Podstaw Elektroniki. Doktor honoris causa Wojskowej Akademii Technicznej. Członek rzeczywisty PAN, członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek honorowy Stowarzyszenia Elektryków Polskich, członek założyciel Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, członek założyciel Polskiego Towarzystwa Astronautycznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim, Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej. Zmarł 29 lutego 1996 r.

87-V-1

SOSNOWSKI OSKAR (1880–1939)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 6 listopada 1880 r. w Petersburgu. Od 1919 r. profesor nadzwyczajny, twórca i kierownik Katedry oraz w 1923 r. Zakładu Architektury Polskiej i Historii Sztuki na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Od 1925 r. profesor zwyczajny PW. Członek honorowy Towarzystwa Urbanistów Polskich,

członek korespondent i członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 24 września 1939 r.

88-VI-20/21

STACHURSKI WIESŁAW (1926–2009)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 26 czerwca 1926 r. Docent w Katedrze Konstrukcji Żelbetowych na Wydziale Inżynierii Budowlanej, specjalista inżynierskich konstrukcji budowlanych i konstrukcji betonowych. Profesor nadzwyczajny w Międzyresortowym Instytucie Przemysłu Budowlanego na Wydziale Inżynierii Lądowej. Kierownik Zakładu Konstrukcji Betonowych na Wydziale Inżynierii Lądowej. Dziekan i prodziekan Wydziału Inżynierii Lądowej w latach 1981–1984. Zmarł 6 lutego 2009 r.

155-I-31

STAMATELLO HENRYK (1901–1997)

Prof. Wydziału Inżynierii Środowiska PW. Urodził się 29 listopada 1901 r. w Siedlcach. Od 1949 r. starszy asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania na Wydziale Inżynierii PW, następnie samodzielny pracownik nauki, docent. Pracownik naukowo-dydaktyczny Politechniki Warszawskiej w latach 1950–1972. Od 1953 r. kierownik Katedry Budowli Podziemnych. Prodziekan i dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego, uprzednio Inżynierii Budowlanej, w latach 1953–1958. Od 1957 r. profesor nadzwyczajny budowli podziemnych na Wydziale Budownictwa Lądowego PW, a w latach 1961–72 Wodociągów i Kanalizacji na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej. Od 1970 r. kierownik Zakładu Urządzeń do Oczyszczania Wody i Ścieków. Członek m.in. Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Towarzystwa Urbanistów Polskich. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Odbudowy Warszawy, Złotą Odznaką Honorową NOT. Zmarł 8 lipca 1997 r.

284B-IV-11

STANIEWICZ LEON (1871–1951) **REKTOR PW**

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 21 grudnia 1871 r. w Petersburgu. Od 1920 r. profesor zwyczajny PW, kierownik Katedry Elektrotechniki Politechniki Warszawskiej. Rektor PW w latach 1921–1923,

prorektor PW w roku akad. 1923/24, dziekan Wydziału Budowy Maszyn i Elektrotechniki w roku 1920/21, pierwszy dziekan Wydziału Elektrotechnicznego w 1921 r., dziekan Wydziału Elektrycznego w latach 1929–1933. W latach 1934–1939 wykładowca z zakresu instalacji elektrycznych na Wydziale Architektury PW. Członek m.in. Akademii Nauk Technicznych, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek honorowy Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 22 stycznia 1951 r. w Gdańsku.

236-VI-28/29

STANIEWICZ LEON (1900–1953)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 24 maja 1900 r. Docent, wykładowca gleboznawstwa. Od 1950 r. profesor nadzwyczajny gleboznawstwa na Wydziale Geodezyjnym PW. Zmarł 14 grudnia 1953 r.

236-VI-28/29

STATKIEWICZ JERZY (1907–1976)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych PW. Urodził się 26 maja 1907 r. w Warszawie. Od 1951 r. wykładowca na Wydziale Łączności i Wydziale Komunikacji. Od 1955 r. docent, samodzielny pracownik naukowy Instytutu Kolejnictwa w Zakładzie Zabezpieczenia Ruchu Kolejowego. Od 1968 r. profesor nadzwyczajny. Prodziekan Wydziału Łączności w latach 1956–1960, 1968–1969. Dziekan Wydziału w latach 1970–1975. Członek Rady Techniczno-Ekonomicznej przy Ministrze Komunikacji, członek Rady Naukowej Centralnego Ośrodka Badań i Rozwoju Kolejnictwa. Odznaczony m.in. Francuskim Krzyżem Wojennym z Brązową Gwiazdą, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 19 grudnia 1976 r.

136-VI-21/22

STEFANOWSKI BOHDAN (1883–1976)

Doktor honoris causa PW

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 17 czerwca 1883 r. w Lublinie. Od 1919 r. profesor nadzwyczajny, wykładowca termodynamiki technicznej na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki. Do 1939 r. kierownik Katedry Termodynamiki Tech-

nicznej, przemianowanej w 1938 r. na Katedrę Teorii Maszyn Ciepłych. Od 1923 r. profesor zwyczajny PW. Dziekan Wydziału Mechanicznego PW w roku akad. 1928/29. Od 1942 r. wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. W latach 1948–1960 kierownik Katedry Teorii Maszyn Ciepłych i Zakładu Techniki Ciepłej na Wydziale Mechanicznym Konstrukcyjnym. Członek m.in. Akademii Nauk Technicznych, Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, Warszawskiego Towarzystwa Naukowego. Doktor honoris causa Politechniki Łódzkiej, Politechniki Warszawskiej w 1960 r. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Polonia Restituta, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 1 stycznia 1976 r. w Warszawie.

185-III-16

STETKIEWICZ WACŁAW (1904–1954)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 9 października 1904 r. w Warszawie. Od 1930 r. asystent wykładowcy konstrukcji dział w Studium Uzbrojenia na Politechnice Warszawskiej. W latach 1932–1938 starszy asystent Gabinetu Konstrukcji Dział Artyleryjskich Wydziału Mechanicznego Politechniki Warszawskiej, a w roku akad. 1938/39 p.o. kierownika Gabinetu, wykładowca konstrukcji dział. Od roku akad. 1947/48 zastępca profesora w Katedrze Konstrukcji Broni Palnej na Wydziale Mechanicznym PW. Od 1948 r. doktor nauk technicznych PW, a od 1950 r. profesor nadzwyczajny konstrukcji broni palnej na Wydziale Mechanicznym, później Mechanicznym Technologiczno-Konstrukcyjnym PW. Członek Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich. Zmarł 20 czerwca 1954 r. w Gnieźnie.

176-II-6/7

STRASZEWICZ ZYGMUNT (1860–1927) REKTOR PW

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się w 1860 r. w Tykocinie. Organizator Politechniki Warszawskiej w 1915 r., jej pierwszy Rektor. Współorganizator Towarzystwa Bratniej Pomocy i Koła Elektryków Polskich. Współzałożyciel Towarzystwa Przyjaciół Politechniki Warszawskiej. Wykładowca geometrii wykreślnej, a po 1916 r. wykładowca mechaniki teoretycznej na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki. W latach 1917/18–1918/19 prorektor PW. Od 1919 r. profesor zwyczajny PW, kierownik Katedry Mechaniki Teoretycznej na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki, później na Wydziale Mechanicznym. W roku akad. 1925/26 wykładowca ekonomii

politycznej dla studentów Wydziału Mechanicznego. Od 1926 r. profesor honorowy PW. Zmarł 15 sierpnia 1927 r. w Warszawie.

237-IV-24

STRUSZYŃSKI MARCELI (1880–1959)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 16 stycznia 1880 r. w Winnicy na Podolu. Od 1919 r. starszy asystent w Katedrze Technologii Chemicznej na Wydziale Chemicznym PW, w latach 1920–1928 adiunkt w Katedrze Technologii Organicznej i Węglowodanów. W roku akad. 1922/23 wykładowca chemii analitycznej na Wydziale Chemicznym. Od 1938 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Analizy Technicznej i Towaroznawstwa na Wydziale Chemicznym. W czasie okupacji wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Od 1945 r. Kierownik Katedry Chemii Analitycznej. Od 1948 r. profesor zwyczajny PW. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Niepodległości i Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 1 września 1959 r. w Warszawie.

239-III-6

STUDZIŃSKI KAZIMIERZ (1903–1979)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 3 stycznia 1903 r. w Warszawie. Od 1947 r. profesor kontraktowy, a od 1948 r. zastępca profesora na Wydziale Mechanicznym PW. Wykładowca budowy samochodów. Kierownik Katedry Budowy Samochodów na Wydziale Mechanicznym PW. Od 1953 r. kierownik Katedry Samochodów i Zakładu Konstrukcji Samochodów na Wydziale Samochodów i Ciągników. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny, prodziekan w latach 1952–54, dziekan Wydziału Samochodów i Ciągników w latach 1954/55–1955/56. Od 1959 r. doktor nauk technicznych. W latach 1961–63 prodziekan Wydziału Maszyn Roboczych i Pojazdów. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 16 lipca 1979 r.

92-II-29

SUDRA WIKTOR (1907–1987)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 23 grudnia 1907 r. w Saratowie. Od 1945 r. wykładowca, profesor kontraktowy, od 1949 r. profesor tymczasowy w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwada. Od 1955 r. docent, kierownik Katedry i Zakładu

Technologii Napraw i Obsługi Technicznej Pojazdów Mechanicznych w latach 1953–60. Od 1959 r. profesor nadzwyczajny Wydziału Samochodów i Ciągników, od 1960 r. Wydziału Maszyn Roboczych i Pojazdów. W latach 60. kierownik Zakładu Utrzymania Pojazdów Mechanicznych w Katedrze Samochodów oraz kierownik Studiów Magisterskich Eksternistycznych na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów. W latach 1970–78 kierownik Zakładu Eksploatacji i Utrzymania Pojazdów Samochodowych w Instytucie Transportu. Członek m.in. Rady Motoryzacyjnej przy Radzie Ministrów, Rady Instytutu Techniki Pancernej i Samochodowej, Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 4 lutego 1987 r.

30-VI-36/37

SUKIENNICKI ANDRZEJ (1936–2005)

Prof. Wydziału Fizyki PW. Urodził się 8 kwietnia 1936 r. Starszy asystent na Wydziale Łączności, adiunkt w Zakładzie Fizyki Ogólnej w Katedrze Fizyki Ogólnej „B” na Wydziale Łączności, później Elektroniki PW. Profesor nadzwyczajny w Instytucie Fizyki na Wydziale Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej PW, kierownik Studium Fizyki Ciała Stałego w Studium Doktoranckim. Profesor zwyczajny Wydziału Fizyki PW. Prodziekan Wydziału Fizyki i Matematyki Stosowanej. Zmarł 31 lipca 2005 r.

317-VI-19

SZCZENIOWSKI SZCZEPAN (1898–1979)

Prof. Instytutu Fizyki PW. Urodził się 26 grudnia 1898 r. w Warszawie. Od 1957 r. profesor zwyczajny fizyki ogólnej, kierownik Katedry i Zakładu Fizyki Ogólnej „B” na Wydziale Łączności, dyrektor Instytutu Fizyki w latach 1965–1969. Doktor honoris causa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Członek Akademii Nauk Technicznych, członek Polskiej Akademii Umiejętności, członek PAN, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Komandorskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 18 lutego 1979 r. w Warszawie.

95-VI-21

SZELAĞOWSKI FRANCISZEK (1898–1973)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 2 grudnia 1898 r. W latach 1925–26 asystent w Katedrze Statyki Budowli, a od 1926 r.

w Katedrze Budowy Mostów. Od 1927 r. doktor nauk technicznych, starszy asystent i adiunkt. W latach 1931–34 wykładowca encyklopedii budowy mostów na Wydziale Inżynierii Lądowej. Od 1934 r. docent, do 1939 r. wykładowca podstaw mostownictwa i mostów drewnianych. W okresie okupacji wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Od 1946 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Budowy Mostów. W latach 1966–69 kierownik Zakładu Mostów Stalowych w Katedrze Budowy Mostów i Budowli Podziemnych. Członek m.in. Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek korespondent i rzeczywisty PAN. Zmarł 14 lipca 1973 r.

1-IX-15/16

SZPERL LUDWIK (1879–1944)
REKTOR PW

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 21 czerwca 1879 r. w Kielcach. Od 1915 r. wykładowca chemii ogólnej na PW. W latach 1916–1918 sekretarz Senatu Akademickiego PW. Dziekan Wydziału Chemicznego PW w latach 1917–1919, 1920–21 i 1925/26, prodziekan w latach 1919/1920. Od 1919 r. profesor nadzwyczajny, a od 1920 r. profesor zwyczajny PW. W latach 1919–1925 kierownik Katedry i Zakładu Chemii Ogólnej, w latach 1926–1939 kierownik Katedry i Zakładu Chemii Organicznej. Dziekan Wydziału Chemicznego. Rektor PW w latach 1926/27–1927/28, prorektor w roku akad. 1928/29. Wykładowca Chemii Technicznej w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Członek założyciel Polskiego Towarzystwa Chemicznego, członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zmarł 29 kwietnia 1944 r.

139-V-3

SZPIGLER ZENON (1906–1985)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych PW. Urodził się 1 stycznia 1906 r. w Częstochowie. Od 1970 r. pracownik naukowy w Instytucie Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej. Od 1973 r. profesor nadzwyczajny w Instytucie Teleelektroniki. Członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich, członek Polskiej Akademii Nauk, członek Rady Naukowo-Technicznej przy Ministrze Łączności. Odznaczony Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Honorową Stowarzyszenia Elektryków Polskich i Naczelnej Organizacji Technicznej. Zmarł 7 marca 1985 r.

B-III-4/7

SZUMILIN WŁODZIMIERZ (1901–1977)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 6 czerwca 1901 r. w Warszawie. Wykładowca z dziedziny sieci i urządzeń elektrycznych. Od 1946 r. profesor nadzwyczajny, organizator i kierownik Katedry Sieci Elektrycznych na Wydziale Elektrycznym PW, od 1958 r. profesor układów elektroenergetycznych, a od 1962 r. sieci i układów elektroenergetycznych. Od 1963 r. profesor zwyczajny, od 1970 r. w Instytucie Elektroenergetyki. Współorganizator i dyrektor naukowy Instytutu Elektrotechniki. Prezes Stowarzyszenia Elektryków Polskich, członek Międzynarodowego Związku Wytwórców i Rozdzielców Energii Elektrycznej, Sekcji Grupy Energetyki PAN, ekspert Komitetu Elektrotechniki PAN. Zmarł 27 stycznia 1977 r.

140-V-10/11**SZYMAŃSKI ANDRZEJ MARIA (1934–2000)**

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 13 maja 1934 r. Profesor nadzwyczajny technologii nieorganicznej i ceramiki Wydziału Chemicznego PW. Zmarł 10 września 2000 r.

134-IV-11**SZYMAŃSKI PIOTR (1900–1965)**

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 26 czerwca 1900 r. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Geometrii Wyższej na Wydziale Geodezji i Kartografii PW. Zmarł 13 stycznia 1965 r.

163-V-26**Ś****ŚMIGIELSKI HENRYK (1911–1993)**

Prof. Wydziału Transportu PW. Urodził się 7 grudnia 1911 r. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Teletechniki Komunikacyjnej na Wydziale Komunikacji PW, prorektor PW, prodziekan Wydziału Komunikacji, kierownik Katedry Teletechniki Komunikacyjnej, profesor w Instytucie Transportu. Redaktor Naczelny Zeszytów Naukowych PW. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 4 stycznia 1993 r.

182-VI-26/27

ŚWIDEREK MARIAN (1897–1949)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 25 sierpnia 1897 r. w Łodzi. W czasie studiów pracownik w Zakładzie Chemii Fizycznej. Starszy asystent do 1926 r. Od 1926 r. doktor, a od 1935 r. doktor habilitowany, docent PW. W latach 1929–1939 wykładowca technologii mas chłonnych na Wydziale Chemicznym PW. Od 1945 r. profesor kontraktowy, a od 1946 r. profesor nadzwyczajny i kierownik Katedry Technologii Chemicznej Ogólnej Organicznej I na Wydziale Chemicznym PW. Zmarł 18 października 1949 r. w Warszawie.

242-IV-13

ŚWIERCZYŃSKI RUDOLF (1887–1943)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 23 kwietnia 1887 r. w Rudniku koło Łowicza. Członek Komisji Organizacyjnej Wydziału Architektury w 1915 r. W latach 1915–1919 wykładowca projektowania architektonicznego. Od 1919 r. profesor nadzwyczajny na Wydziale Architektury PW, a od 1921 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Projektowania Wiejskiego. W latach 1928–1939 kierownik Katedry Projektowania Miejskiego, a w latach 1937–1939 Kierownik Zakładu Projektowania Monumentalnego. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1931/32–1933/34. Członek m. in. Towarzystwa Urbanistów Polskich, Stowarzyszenia Architektów Polskich. Odznaczony Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Złotym Wawrzynem Akademickim Polskiej Akademii Literatury. Zmarł 14 maja 1943 r. w Warszawie.

85-VI-1

ŚWIĘTOSŁAWSKI WOJCIECH (1881–1968)**REKTOR PW****Doktor honoris causa PW**

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 21 czerwca 1881 r. we wsi Kiryjówka na Wołyniu. Od 1918 r. wykładowca PW, od 1919 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Chemii Fizycznej na Wydziale Chemicznym PW. Dziekan Wydziału Chemicznego w latach 1919/1920 i 1924/1925. Rektor Politechniki Warszawskiej w roku akad. 1928/1929. Prorektor PW w latach 1929/1930–1931/1932. Od 1946 r. kierownik Zakładu Chemii Fizycznej Stosowanej PW. W latach 1948–1951 wykładowca chemii fizycznej stosowanej na Wydziale Chemicznym. Doktor honoris causa Politechniki Warszawskiej w 1961 r., Uniwersytetu Jagiellońskiego, Politechniki Łódzkiej, Politechniki w Dreźnie, Uniwersytetu

Humboldta w Berlinie. Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Akademii Nauk Technicznych, Polskiej Akademii Umiejętności, PAN, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Senator RP. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Polonia Restituta, po wojnie ponownie Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką NOT, oraz wieloma odznaczeniami zagranicznymi. Zmarł 29 kwietnia 1968 r.

Aleja Zasłużonych 44

T

THIEL KAZIMIERZ (1924–2015)

Doktor honoris causa PW

Kazimierz Thiel urodził się 25 stycznia 1924 r. Starszy asystent na Wydziale Budownictwa Przemysłowego PW w latach 1956–1958 w katedrze i Zakładzie Organizacji i Mechanizacji Budowy. Doktor habilitowany w 1964 r., profesor nadzwyczajny od 1973 r., profesor zwyczajny od 1982 r. Doktor honoris causa PW w 2008 r. Wybitny polski geotechnik. Członek korespondent i członek rzeczywisty PAN. Zastępca sekretarza i sekretarz Wydziału Nauk Technicznych Polskiej Akademii Nauk. Przewodniczący Sekcji Mechaniki Gruntów i Skał oraz Fundamentowania Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk. Twórca Polskiej Szkoły Mechaniki Skał. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 24 kwietnia 2015 r.

Wprost 284D-I-29

TOKARZEWSKI JERZY (1946–2014)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 20 maja 1946 r. Profesor i kierownik Zakładu Konstrukcji Urządzeń Elektrycznych w Instytucie Maszyn Elektrycznych, specjalista w dziedzinie automatyki i elektromechatroniki pojazdów samochodowych. Zmarł 6 lutego 2014 r.

110-VI-7

TOŁŁOCZKO BOLESŁAW (1882–1954)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 13 stycznia 1882 r. w miejscowości Świadość koło Kowna. Od 1918 r. docent w Katedrze Kotłów Parowych i Maszynoznawstwa PW, wykładowca na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki. Od 1919 r.

T

profesor nadzwyczajny PW, kierownik Katedry Maszynoznawstwa, Kotłów i Kreślenia Technicznego. W latach 1921–1952 związany z Wydziałem Mechanicznym. Od 1936 r. profesor zwyczajny PW. Dziekan Wydziału Mechanicznego w latach 1929–1931 i 1939/40 oraz przez cały okres okupacji. Wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Dziekan Wydziału Mechanicznego w roku akad. 1946/47. W latach 1951–54 kierownik Katedry Kotłów i Encyklopedii Maszyn Parowych na Wydziale Mechanicznym Konstrukcyjnym PW. Wykładowca budowy kotłów parowych i palenisk kotłowych, maszynoznawstwa ogólnego, obróbki metali, podstaw technologii i budowy maszyn. Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Zmarł 26 listopada 1954 r. w Warszawie.

218-III-11**TOŁWIŃSKI TADEUSZ (1887–1951)****Doktor honoris causa PW**

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 18 stycznia 1887 r. w Odessie. W 1915 r. organizator Wydziału Architektury PW, zastępca profesora, wykładowca kompozycji i projektowania architektonicznego. Od 1919 r. zastępca profesora w Katedrze Budowy Miast. Od 1920 r. profesor nadzwyczajny, a od 1935 r. profesor zwyczajny w Katedrze Urbanistyki. Dziekan Wydziału Architektury PW w roku akad. 1937/38 oraz p.o. dziekana Wydziału w latach 1943–1945. Wykładowca PW do 1951 r. Współorganizator Towarzystwa Urbanistów Polskich, członek m.in. Stowarzyszenia Architektów RP, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Towarzystwa Urbanistów Polskich. Doktor honoris causa PW w 1947 r. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 13 stycznia 1951 r. w Warszawie.

217-VI-1/2/3**TREBERT HENRYK (1906–1990)**

Prof. Wydziału Mechaniki Precyzyjnej PW. Urodził się 2 grudnia 1906 r. w Warszawie. Od 1953 r. docent, kierownik Katedry Przyrządów Precyzyjnych, następnie Katedry Technologii Przyrządów Precyzyjnych. Dziekan Wydziału Mechaniki Precyzyjnej w latach 1962–1969, 1975–1977. Od 1970 r. dyrektor Instytutu Budowy Sprzętu Precyzyjnego i Elektronicznego na Wydziale Mechaniki Precyzyjnej. Od 1973 r. profesor nadzwyczajny technologii sprzętu precyzyjnego w Instytucie Budowy Sprzętu Precyzyjnego i Elektronicznego. Członek m.in. Delegacji Polskiej w stałej Komisji Koordynacji Badań Naukowych i Techniki RWPG, współorganizator Międzynarodowej Federacji Metrologii

i Przyrządów Precyzyjnych, Przewodniczący Zarządu Głównego SIMP. Odznaczony m.in. Złotą Odznaką Honorową NOT, Złotą Odznaką SIMP. Zmarł 12 marca 1990 r. w Warszawie.

44-III-5/6

TRECHCIŃSKI ROMAN (1882–1944)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 3 lipca 1882 r. w Warszawie. Od 1920 r. wykładowca z zakresu techniki prądów słabych na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki PW. Od 1923 r. kierownik Katedry Teletechniki na Wydziale Elektrycznym. Od 1924 r. profesor nadzwyczajny i kierownik Katedry Prądów Słabych na Wydziale Elektrycznym. Wykładowca podstaw teletechniki, telefonii, telegrafii i sygnalizacji na Wydziale Elektrycznym i Inżynierii Lądowej. Od 1929 r. profesor zwyczajny PW. Dziekan Wydziału Elektrycznego PW w latach 1925–1928. W latach 1940–1942 kierownik Zakładu Badawczego Prądów Słabych. Od 1942 r. wykładowca i kierownik Zakładu Teletechniki w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Członek Stowarzyszenia Teletechników Polskich, Akademii Nauk Technicznych i Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Rozstrzelany 19 sierpnia 1944 r. przed swoim domem przy ul. Koszykowej 75.

72-IV-25

TRYLIŃSKI WŁADYSŁAW (1907–2000)

Prof. Wydziału Mechaniki Precyzyjnej PW. Urodził się 31 stycznia 1907 r. w Wilnie. W latach 1950–51 wykładowca w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Docent i wykładowca od 1953 r. w Katedrze Przyrządów Precyzyjnych na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PW. Kierownik Katedry Konstrukcji Przyrządów Precyzyjnych na Wydziale Mechaniki Precyzyjnej w latach 1962–1970. Prodzikan Wydziału Mechaniki Precyzyjnej w latach 1962–1966. Współtwórca Wydziału Mechaniki Precyzyjnej PW. Zmarł 13 kwietnia 2000 r.

141-II-23/25

TRZCIŃSKI GUSTAW (1876–1959)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 8 września 1876 r. Od 1945 r. zastępca profesora technologii materiałów budowlanych na Wydziale Architektury PW. Od 1949 r. profesor nadzwyczajny, kie-

ownik Zakładu Materiałów Budowlanych na Wydziale Architektury PW, a od 1955 r. w Katedrze Budownictwa Ogólnego. Zmarł 23 grudnia 1959 r.

87-VI-6

TURSKI JÓZEF (1883–1955)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 25 listopada 1883 r. w Jeżowicach. Od 1921 wykładowca technologii barwników na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej. Od 1924 r. profesor nadzwyczajny w Katedrze Technologii Wielkiego Przemysłu Organicznego i Barwników PW. Od 1936 r. profesor zwyczajny PW. W roku akad. 1947/48 wznowił działalność dydaktyczną w Politechnice Warszawskiej. Organizator Katedry Wielkiego Przemysłu Organicznego i Farbiarstwa, od 1951 r. przemianowanej na Katedrę Technologii Chemicznej Węgla i Włókna. Wyróżniony nagrodą państwową I stopnia. Zmarł 24 lipca 1955 r. w Otwocku.

97-IV-2

TYMOWSKI JANUSZ (1902–1992)

Doktor honoris causa PW

Prof. Wydziału Inżynierii Produkcji PW. Urodził się 1 września 1902 r. w Lublinie. Pracownik naukowy Politechniki Warszawskiej w latach 1952–1972. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Technologii Budowy Maszyn na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PW. Od 1964 r. profesor zwyczajny, od 1970 r. w Instytucie Technologii Mechanicznej. Prorektor PW w latach 1960–1963. Doktor honoris causa PW w 1990 r. Prezes Naczelnej Organizacji Technicznej, członek Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa, członek i wiceprezes ZG Towarzystwa Wiedzy Technicznej. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 23 maja 1992 r. w Warszawie.

41-I-19

U

URBANIAK-BIERNACKA URSZULA (1932–1997)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodziła się 29 września 1932 r. Starszy asystent, prowadząca ćwiczenia w Zakładzie Geografii

w Katedrze Kartografii na Wydziale Geodezji i Kartografii PW. Docent w Instytucie Fotogrametrii i Kartografii. Prodzikan Wydziału Geodezji i Kartografii w latach 1984–85. Zmarła 15 listopada 1997 r.

293-II-3

URBAŃSKI TADEUSZ (1901–1985)

Doktor honoris causa PW

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 14 października 1901 r. w Jekaterynodarze na Kaukazie. Od 1929 r. asystent w Zakładzie Materiałów Wybuchowych na Wydziale Chemicznym PW. Od 1932 r. doktor nauk technicznych, a od 1933 r. docent w Katedrze Technologii Chemicznej Ogólnej Organicznej i Technologii Węglowodanów PW. Od 1935 r. kierownik Katedry Technologii Materiałów Wybuchowych, od 1936 r. profesor nadzwyczajny. Dziekan Wydziału Chemicznego PW w roku akad. 1938/39. Od 1948 r. profesor zwyczajny PW. W latach 1946–1971 kierownik Katedry Technologii Organicznej II na Wydziale Chemicznym PW. Doktor honoris causa PW w 1981 r. Członek korespondent Akademii Nauk Technicznych, Polskiej Akademii Umiejętności i Polskiej Akademii Nauk, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek honorowy Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 29 maja 1985 r. w Warszawie.

207-V-20

UZAROWICZ LUDWIK (1886–1975)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 18 lipca 1886 r. w Sadłowie koło Rypina. Od 1919 r. kierownik warsztatów w Państwowej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1947 r. profesor nadzwyczajny, a od 1949 r. profesor zwyczajny tej Szkoły. Od 1945 r. Rektor Szkoły Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda do chwili połączenia jej z Politechniką Warszawską w roku akad. 1950/51. W latach 1951–1960 kierownik Katedry Eksploatacji Obrabiarek na Wydziale Mechanicznym Konstrukcyjnym PW. Przewodniczący Zarządu Głównego oraz członek honorowy Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich. Współzałożyciel Naczelnej Organizacji Technicznej. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 10 maja 1975 r. w Warszawie.

130-I-26

WARCHAŁOWSKI EDWARD (1885–1953)
REKTOR PW

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 4 października 1885 r. w Piestrzcu (województwo świętokrzyskie). Od 1921 r. współorganizator Wydziału Mierniczego (później Geodezyjnego) Politechniki Warszawskiej. Od 1922 r. profesor zwyczajny i kierownik Katedry Geodezji Wyższej. Dziekan Wydziałów: Inżynierii Wodnej i Geodezyjnego w latach 1924/25–1932/33. Rektor PW w latach 1933–1936. Prorektor w latach 1936–38. Wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej (1942 r.). Ponownie Rektor PW w latach 1945/1946–1951/52. Kierownik Katedry Geodezji Wyższej na Wydziale Geodezyjnym PW do 1953 r. Doktor honoris causa Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Członek m.in. Akademii Nauk Technicznych, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 6 marca 1953 r. w Warszawie.

114-IV-7

WASIUTYŃSKI ALEKSANDER (1859–1944)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 13 grudnia 1859 r. w Lisowicach. Profesor nadzwyczajny Warszawskiego Instytutu Politechnicznego od 1901 r., a od 1909 r. profesor zwyczajny. Od 1915 r. wykładowca Politechniki Warszawskiej. Od 1919 r. profesor zwyczajny na Wydziale Inżynierii Budowlanej, kierownik Katedry Dróg Żelaznych. Od roku 1923/24 wykładowca z zakresu sygnalizacji urządzeń zabezpieczających ruch kolejowy. Doktor honoris causa Politechniki Lwowskiej. Członek założyciel i prezes Akademii Nauk Technicznych, członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek honorowy Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych oraz Koła Inżynierów Dróg i Mostów przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 17 października 1944 r. w Wodzisławiu.

183-II-12/13

WASIUTYŃSKI ZBIGNIEW (1902–1974)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 7 października 1902 r. w Warszawie. W roku akad. 1925/26 młodszy asystent, w latach 1930–32 asystent w Laboratorium Wytrzymałości Tworzyw. Od 1933 r.

doktor nauk technicznych. Wykładowca budowy mostów betonowych w latach 1931–39 w Katedrze Budowy Mostów. Od 1943 r. doktor habilitowany z dziedziny mechaniki technicznej. Od 1946 r. profesor nadzwyczajny mechaniki technicznej (później budowy mostów kamiennych i żelbetowych). Kierownik Katedry Budowy Mostów na Wydziale Inżynierii. W latach 1945–49 wykładowca mechaniki technicznej na Wydziale Architektury PW. Od 1949 r. kierownik II Katedry Budowy Mostów. Od 1958 r. profesor zwyczajny PW. M. in. członek korespondent i członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, przewodniczący Komitetu Inżynierii PAN, członek Komitetu Urbanistyki i Architektury PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 27 stycznia 1974 r. w Warszawie.

183-II-12/13

WESOŁOWSKI KORNEL (1903–1976)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 20 lipca 1903 r. w Boryslawicach koło Kalisza. Od 1930 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Laboratorium Metalurgicznym na Wydziale Mechanicznym PW, asystent, a od 1934 r. adiunkt. W latach 1933–1939, 1945–1951 wykładowca w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1939 r. p.o. kierownika Zakładu Metalurgicznego PW. W okresie okupacji wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Od 1945 r. organizator laboratorium metalograficznego i chemicznego, wykładowca z technologii metali, chemii technicznej i metaloznawstwa. Od 1947 r. doktor nauk technicznych. Od 1949 r. profesor nadzwyczajny metaloznawstwa na wydziale Mechanicznym Technologicznym PW, kierownik Katedry i Zakładu Metaloznawstwa do 1969 r. Od 1952 r. profesor zwyczajny WAT. Założyciel i prezes Polskiego Towarzystwa Metaloznawczego. Członek Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 8 maja 1976 r. w Warszawie.

78-V-15/16

WIERZBICKI WITOLD (1890–1965)

Doktor honoris causa PW

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 26 stycznia 1890 r. w Warszawie. Od 1925 r. doktor nauk technicznych, wykładowca wytrzymałości materiałów i statyki budowli w Politechnice Warszawskiej. Od 1936 r. profesor zwyczajny, do 1960 r. kierownik Katedry Statyki Budowli na Wydziale Inżynierii PW. W latach 1942–1944 wykładowca

w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Dziekan i organizator od podstaw Wydziału Inżynierii w latach 1945–1947. Członek m.in. Akademii Nauk Technicznych, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, współorganizator Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, prezes Naczelnej Organizacji Technicznej. Doktor honoris causa Politechniki Warszawskiej w 1960 r. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 30 stycznia 1965 r. w Warszawie.

131-III-14/15

WITOSZYŃSKI CZESŁAW (1875–1948)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 24 lutego 1875 r. w Horoszkach na Podlasiu. W latach 1907–15 wykładowca w Szkole Mechaniczno-Technicznej H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1915 r. współorganizator Politechniki Warszawskiej, wykładowca hydrauliki i części maszyn na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki PW. Dziekan Wydziału Budowy Maszyn i Elektrotechniki PW w latach 1916/17–1919/20. Od 1919 r. profesor zwyczajny PW. Od 1921 r. kierownik Katedry Maszyn Wodnych na Wydziale Mechanicznym, a w latach 1924–1939 kierownik Katedry Hydrauliki i Aerodynamiki na tym Wydziale. Po wojnie tytułarny profesor Katedry Aerodynamiki Politechniki Warszawskiej. Doktor honoris causa Politechniki Gdańskiej. Współzałożyciel Koła Inżynierów przy PW. Organizator studiów lotniczych i wykładowca aerodynamiki na Wydziale Mechanicznym. Członek i sekretarz generalny Akademii Nauk Technicznych, członek m.in. Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Polskiej Akademii Umiejętności. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 13 września 1948 r. w Łodzi.

222-I-18/19

WOJCIECHOWSKI STEFAN MACIEJ (1925–2010)

Prof. Wydziału Inżynierii Materiałowej PW. Urodził się 28 sierpnia 1925 r. Od 1950 r. starszy asystent, adiunkt w Katedrze Metaloznawstwa, wykładowca metaloznawstwa oraz obróbki cieplnej i urządzeń do obróbki cieplnej. Doktor nauk technicznych PW od 1956 r., doktor habilitowany od 1967 r., docent od 1968 r., profesor nadzwyczajny od 1973 r. Dziekan Wydziału Mechanicznego Technologicznego w latach 1971–1973, dyrektor Instytutu Inżynierii Materiałowej w latach 1975–1981, prorektor Politechniki Warszawskiej w latach 1981–1987. Profesor zwyczajny od 1988 r. Członek Komitetu Metalurgii PAN, Komitetu Nauki o Materiałach PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim,

Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Politechniki Warszawskiej ALMA MATER BENE MERENTIBUS, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 2 października 2010 r.

W

48-I-10/11

WOJNO TADEUSZ (1884–1971)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 20 marca 1884 r. w Warszawie. Od 1920 r. profesor nadzwyczajny mineralogii i petrografii na Wydziale Chemicznym PW, a od 1928 r. profesor zwyczajny PW, kierownik Zakładu Mineralogii i Geologii. Dziekan Wydziału Chemicznego PW w latach 1922–1924 oraz 1935–1938 i 1939–1946. Wykładowca mineralogii, krystalografii, petrografii i geologii na Wydziale Chemicznym. Kierownik Wydziału Chemii Technicznej w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej w okresie okupacji. Od 1945 r. twórca od podstaw Katedry Mineralogii i Petrografii na Wydziale Chemicznym PW. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 2 listopada 1971 r. w Warszawie.

N-IV-25

WOLNIEWICZ EUGENIUSZ (1904–1991)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 25 października 1904 r. w Łodzi. Od 1951 r. adiunkt w Katedrze Skrawania i Pomiarów Warsztatowych na Wydziale Mechanicznym PW. Od 1953 r. zastępca profesora w Katedrze Metrologii, od 1954 r. docent, w latach 1955–1970 kierownik Katedry i Zakładu Metrologii Technicznej na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PW, później na Wydziale Mechaniki Precyzyjnej PW. Dziekan Wydziału Mechanicznego w latach 1958–60. Współtwórca Wydziału Mechaniki Precyzyjnej. Od 1965 r. profesor nadzwyczajny metrologii technicznej, od 1970 r. dyrektor Instytutu Metrologii i Budowy Przyrządów Pomiarowych. Od 1974 r. profesor zwyczajny PW. Członek zarządu i sekretarz Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką 1000-lecia Państwa Polskiego. Zmarł 29 stycznia 1991 r. w Warszawie.

217-II-2

WOLSKA-BOCHENEK JANINA (1921–2010)

Prof. Wydziału Matematyki i Nauk Informacyjnych PW. Urodziła się 13 stycznia 1921 r. Docent w Katedrze i Zakładzie Matematyki na Wy-

dziale Mechanicznym Konstrukcyjnym PW. Profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Matematyki „A” na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa. Kierownik Zakładu Równań Różniczkowych i Równań Całkowych dla Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa w Instytucie Matematyki na Wydziale Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej. Współtwórca szkoły równań całkowych w PW. Odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarła 17 kwietnia 2010 r.

96-III-10

WOLSKI KAZIMIERZ (1887–1978)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 2 września 1887 r. w Mińsku Mazowieckim. Od 1947 r. inżynier, doktor, zastępca profesora Mechaniki Ogólnej na Wydziale Mechanicznym PW. Od 1951 r. kierownik Katedry Mechaniki Ogólnej na Wydziale Mechaniczno-Konstrukcyjnym PW. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny mechaniki ogólnej. Odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 2 lutego 1978 r.

33-IV-16/17

WÓJCIK ZDZISŁAW (1928–2006)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 15 czerwca 1928 r. Profesor z zakresu technologii przekładni zębatych stożkowych. Prodziekan ds. nauczania w latach 1983–1984. Dyrektor Instytutu Podstaw Budowy Maszyn w latach 1984–1987. Kierownik Zespołu Dydaktycznego Technologii i Metrologii Mechanicznej w latach 1987–1990; 1993–1996. Zmarł 21 stycznia 2006 r.

8-I-5

WÓYCICKI KAZIMIERZ (1898–1944)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 14 października 1898 r. w Warszawie. Od 1921 r. asystent w Katedrze Budownictwa Wodnego II na Wydziale Inżynierii Wodnej, a od 1928 r. adiunkt w Katedrze Budownictwa Wodnego I. W roku akad. 1931/32 wykładowca hydrologii na Wydziale Inżynierii Wodnej PW, następnie hydrauliki i zakładów o sile wodnej na Wydziale Elektrycznym PW. Od 1937 r. kierownik Katedry Budownictwa Wodnego II oraz Laboratorium Wodnego, profesor nadzwyczajny budownictwa wodnego na Wy-

dziale Inżynierii PW. W okresie okupacji wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Członek Rady Technicznej przy Ministrze Komunikacji. Zmarł 9 września 1944 r. w Warszawie.

75-VI-8/9

WYRZYKOWSKI WŁADYSŁAW (1906–1983)

Prof. Wydziału Komunikacji PW. Urodził się 4 maja 1906 r. Prowadzący wykłady i ćwiczenia zleczone z eksploatacji kolei na Wydziale Inżynierii. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry i Zakładu Eksploatacji Kolei na Wydziale Komunikacji PW, a od 1962 r. profesor zwyczajny, od 1970 r. w Instytucie Transportu. Prodziekan Wydziału Komunikacji PW. Członek Prezydium Rady Techniczno-Ekonomicznej przy Ministrze Komunikacji. Zmarł 25 maja 1983 r.

82-I-23

WYSOCKI ODROWĄŻ STANISŁAW (1876–1931)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 11 maja 1876 r. w Warszawie. Od 1918 r. wykładowca urządzeń elektrycznych na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki. Od 1919 r. profesor zwyczajny PW, kierownik Katedry Urządzeń Elektrycznych. Wykładowca elektroenergetyki, instalacji elektrycznych, przyrządów rozdzielczych i zabezpieczających oraz oświetlenia elektrycznego. Członek m.in. Polskiego Komitetu Elektrotechnicznego, Państwowej Rady Elektrycznej, członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 31 grudnia 1931 r. w Warszawie.

43-IV-10

XIEŻOPOLSKI ANTONI (1861–1951)

Prof. Wydziału Mechanicznego PW. Urodził się 6 września 1861 r. w Wieliszewie koło Warszawy. Od 1921 r. zastępca profesora, od 1922 r. profesor zwyczajny i kierownik Katedry Budowy Lokomotyw Wydziału Mechanicznego PW. Członek Rady Technicznej przy Ministerstwie Komunikacji, członek Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Brązowym Medalem za długoletnią pracę w PW. Zmarł 21 maja 1951 r. w Warszawie.

140-VI-5

ZACHWATOWICZ JAN (1900–1983)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 4 marca 1900 r. w Gątczynie. Od 1930 r. asystent, a następnie adiunkt w Zakładzie Architektury Polskiej, a od 1939 r. kierownik tego Zakładu. Od 1946 r. profesor zwyczajny architektury polskiej. Członek m.in. Polskiej Akademii Nauk, Stowarzyszenia Architektów Polskich, Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Towarzystwa Urbanistów Polskich, Towarzystwa Opieki nad Zabytkami. Doktor honoris causa Uniwersytetu w Hanowerze. Odznaczony m.in. Krzyżem Walecznych, Krzyżem Komandorskim i Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 18 sierpnia 1983 r. w Warszawie.

166-VI-25

ZAKASZEWSKI CZESŁAW (1886–1959)

Prof. Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Urodził się 19 lipca 1886 r. w Warszawie. W latach 1930–39 prowadzący ćwiczenia i wykłady zleczone z encyklopedii melioracji rolnych na Wydziale Inżynierii Wodnej i Geodezji Politechniki Warszawskiej, od 1933 r. na Wydziale Inżynierii. W 1945 r. wykładowca melioracji rolnych na Wydziale Inżynierii PW. Od 1946 r. zastępca profesora, kierownik Katedry Melioracji Rolnych, od 1948 r. profesor nadzwyczajny. Kierownik Katedry Gleboznawstwa, a od 1957 r. profesor zwyczajny PW. Członek m.in. Państwowej Rady Ochrony Przyrody, członek Komitetu Gospodarki Wodnej przy Polskiej Akademii Nauk, członek korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek honorowy Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 2 lutego 1959 r. w Warszawie.

248-II-1/2

ZARANKIEWICZ KAZIMIERZ (1902–1959)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 2 maja 1902 r. w Częstochowie. Od 1937 r. zastępca profesora w Katedrze Matematyki PW. Od 1946 r. profesor nadzwyczajny mechaniki teoretycznej, a od 1948 r. profesor zwyczajny. Kierownik Katedry i Zakładu Mechaniki Teoretycznej w latach 1948–1959. Dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego PW w latach 1958–1959. Współzałożyciel i prezes Polskiego Towarzystwa Astronautycznego. Organizator i kierownik Pracowni

Astronautycznej Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN.
Zmarł 5 września 1959 r. w Londynie.

Z

Aleja Zasłużonych – 54

ZAWADZKA ZOFIA (1950–2005)

Prof. Kolegium Nauk Społecznych i Administracji PW. Urodziła się 4 maja 1950 r. w Bytomiu, asystent w latach 1973–78, doktor nauk ekonomicznych PW od 1984 r. Adiunkt w latach 1985–87, 1996–98. Adiunkt w Ośrodku Nauk Ekonomicznych. Profesor zwyczajny Kolegium Nauk Społecznych i Administracji. Ekonomistka o specjalności bankowość i finanse. Zmarła 12 lipca 2005 r.

G-IV-7 (wejście bramą IV)

ZAWADZKI JÓZEF (1886–1951)

REKTOR PW

Doktor honoris causa PW

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 14 lipca 1886 r. w Warszawie. W latach 1915–1918 asystent w Katedrze Chemii Ogólnej PW. Od 1918 r. kierownik Katedry i Zakładu Technologii Chemii Nieorganicznej. Od 1919 r. zastępca profesora. Od 1923 r. profesor nadzwyczajny, a od 1929 r. profesor zwyczajny technologii chemicznej nieorganicznej. Dziekan Wydziału Chemicznego w latach 1926–1927 i 1929–1930. Rektor PW w latach 1936–1939. Od 1940 r. zastępca zarządcy PW. W okresie okupacji wykładowca na tajnych kompletach Wydziału Chemicznego PW, wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Doktor honoris causa PW w 1947 r. Współzałożyciel i członek Polskiego Towarzystwa Chemicznego, członek m.in. Polskiej Akademii Umiejętności, Akademii Nauk Technicznych, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 22 lutego 1951 r. w Zalesiu k. Warszawy.

K-I-23/24

ZAWIDZKI JAN (1866–1928)

REKTOR PW

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 20 grudnia 1866 r. we Włukach koło Płocka. Rektor Politechniki Warszawskiej w latach 1917/18–1918/1919, prorektor PW w latach 1919–1921. Od 1919 r. profesor zwyczajny i kierownik Katedry Chemii Nieorganicznej na Wydziale Chemicznym PW. Od 1918 r. członek Rady Stanu Królestwa

Z Polskiego. Od 1924 r. dyrektor Departamentu Szkolnictwa Wyższego w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w latach 1924–1925. Twórca, wiceprezes i prezes Polskiego Towarzystwa Chemicznego, członek Akademii Nauk Technicznych, członek Polskiej Akademii Umiejętności, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 14 września 1928 r. w Warszawie.

217-III-14

ZEMBRZUSKI KAZIMIERZ (1905–1981)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 18 kwietnia 1905 r. w miejscowości Głębokie w powiecie włodawskim. Od 1936 r. profesor kontraktowy w Politechnice Warszawskiej. Od 1948 r. profesor zwyczajny kontraktowy, kierownik Katedry Budowy Lokomotyw na Wydziale Mechanicznym Konstrukcyjnym PW. Od 1951 r. profesor nadzwyczajny PW budowy lokomotyw, a od 1956 r. profesor zwyczajny Wydziału Mechanicznego Konstrukcyjnego PW, kierownik Katedry i Zakładu Budowy Lokomotyw. Prodziekan na Wydziale Mechanicznym Konstrukcyjnym PW w latach 1951–1953, prorektor do spraw organizacji studiów kolejowych w roku akad. 1954/1955, prodziekan Wydziału Maszyn Roboczych i Pojazdów w latach 1966–1968. Członek m.in. Polskiej Akademii Nauk, członek korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Ministra Komunikacji „Przodujący Kolejarz”. Zmarł 26 sierpnia 1981 r. w Warszawie.

199-III-2/3

ZIELIŃSKI JERZY LUDWIK (1921–1991)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 9 października 1921 r. w Warszawie. W latach 1952–62 aspirant, starszy asystent, adiunkt, docent w Katedrze Prefabrykacji Betonu Sprężonego na Wydziale Budownictwa PW. Od 1965 r. kierownik Katedry Konstrukcji Żelbetowych na Wydziale Inżynierii Budowlanej PW. Prodziekan Wydziału Inżynierii Budowlanej w latach 1967–69. Od 1969 r. profesor nadzwyczajny, a od 1970 r. w Instytucie Konstrukcji Budowlanych, od 1973 r. w Instytucie Przemysłu Budowlanego. Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej w latach 1969–1973. Od 1976 r. profesor zwyczajny PW. Kierownik Zakładu Konstrukcji Betonowych na Wydziale Inżynierii Lądowej w latach 1975–81, Kierownik Studium Doktoranckiego PW w latach 1977–81. Członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Konstrukcji Sprężonych,

Członek Sekcji Budownictwa i Materiałów Budowlanych Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką „Zasłużony dla Budownictwa”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 21 grudnia 1991 r.

171-II-9

ZIENKOWSKI FRANCISZEK (1880–1957)

Prof. Wydziału Łączności PW. Urodził się 12 lutego 1880 r. w Pęko-
wie koło Pułtuska. W latach 1939–45 wykładowca na tajnych komple-
tach oraz w Państwowej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im.
H. Wawelberga i S. Rotwanda. Od 1945 r. profesor kontraktowy fizyki
w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie.
W 1946 r. docent, od 1948 r. pracownik Wydziału Łączności PW. Po po-
łączeniu Szkoły Inżynierskiej z PW profesor kontraktowy, organizator
i kierownik Katedry Fizyki Ogólnej i Pracowni Fizycznej na Wydziale
Łączności PW w latach 1951–1952. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasłu-
gi. Zmarł 30 stycznia 1957 r.

4-II-10

ZMIGRODZKI ZBIGNIEW (1906–1963)

Prof. Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Urodził się 15 lipca
1906 r. w Wilnie. Od 1928 r. asystent w Katedrze Mechaniki Budow-
li. W latach 1935–39 adiunkt w Katedrze Budownictwa Wodnego. Od
1945 r. wykładowca budowli piętrzących na Wydziale Inżynierii PW,
później Budownictwa Wodnego. Od 1954 r. profesor nadzwyczajny bu-
dowy zbiorników i siłowni wodnych na Wydziale Budownictwa Wod-
nego PW, a od 1960 r. zbiorników i siłowni wodnych na Wydziale In-
żynierii Sanitarnej i Wodnej. Członek Rad Techniczno-Ekonomicznych
oraz Rad Naukowych Instytutu Budownictwa Wodnego PAN, Instytu-
tu Gospodarki Wodnej. Zmarł 16 kwietnia 1963 r.

275-V-6

Ż

ŻAKOWSKI WOJCIECH (1929–1993)

Prof. Wydziału Matematyki i Nauk Informacyjnych PW. Urodził się
9 kwietnia 1929 r. Od 1967 r. profesor nadzwyczajny PW, od 1977 r.
profesor zwyczajny. Kierownik Studium Podstawowych Problemów
Techniki. Kierownik Katedry Matematyki na Wydziale Elektroniki, za-
łożyciel i dziekan Wydziału Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowa-

nej w latach 1975–1981. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 29 maja 1993 r.

94-I-23/30

ŻENCZYKOWSKI WACŁAW (1897–1957)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 26 listopada 1897 r. w Kielcach. W latach 1921–34 asystent, starszy asystent w Katedrze Wyttrzymałości Tworzyw. Od 1935 r. docent, profesor nadzwyczajny Politechniki Warszawskiej, kierownik Katedry Budownictwa Ogólnego do wybuchu II wojny światowej. W czasie okupacji wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Od 1945 r. ponownie kierownik Katedry Budownictwa Ogólnego na Wydziale Inżynierii PW. Od 1946 r. profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej. Członek korespondent Polskiej Akademii Nauk, przewodniczący Komitetu Inżynierii Lądowej PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Walecznych, Krzyżem Oficerskim, Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 18 lutego 1957 r. w Zurychu.

Aleja Zasłużonych – 41

ŻORAWSKI KAZIMIERZ (1866–1953)

Prof. Instytutu Matematyki PW. Urodził się 22 czerwca 1866 r. w Szczurynie k. Częstochowy. Od 1919 r. profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej. W latach 1919–1926 wykładowca geometrii różniczkowej i analitycznej, teorii form i równań różniczkowych, teorii odwzorowań podobnych. Kierownik Katedry Matematyki na Wydziale Inżynierii Budowlanej PW. Członek założyciel Akademii Nauk Technicznych, członek Polskiej Akademii Umiejętności, członek i Prezes Towarzystwa Naukowego Warszawskiego oraz Polskiej Akademii Nauk. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta. Zmarł 23 stycznia 1953 r. w Warszawie.

196-III-4

ŻÓŁTOWSKI WOJCIECH (1936–2015)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 3 września 1936 r. Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej w latach 1996–2002, prodziekan ds. studiów zaocznych i nauczania w latach 1987–1993, dyrektor Instytutu Konstrukcji Budowlanych w latach 2002–2008, wieloletni kierownik Zakładu Konstrukcji Metalowych. Specjalista w dziedzinie budow-

nictwa, konstrukcji budowlanych i metalowych. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 2 marca 2015 r.

H-III-10/11

Ż

ŻÓRAWSKI KONSTANTY (1874-1956)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 15 listopada 1874 r. w Surchowie. Od 1919 r. profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej, kierownik Katedry Budowy Maszyn Elektrycznych na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki. Po wyzwoleniu do 1948 r. brał czynny udział w odbudowie laboratoriów Katedry Maszyn Elektrycznych. Członek m.in. Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, współzałożyciel i członek Akademii Nauk Technicznych, członek Komisji Maszyn Elektrycznych oraz Komisji Definicji i Symboli Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 1 kwietnia 1956 r. w Warszawie.

41-II-19

ŻYDANOWICZ JÓZEF (1909–2000)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 12 stycznia 1909 r. w Łagiewnikach k. Łodzi. Od 1938 r. starszy asystent w Katedrze Urządzeń Elektrycznych na Wydziale Elektrycznym PW. W okresie okupacji wykładowca w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. W latach 1945–48 adiunkt, wykładowca na Wydziale Inżynierii PW i w Szkole Inżynierskiej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda (1945–1951). Od 1955 r. docent, od 1963 r. profesor nadzwyczajny, a od 1975 r. profesor zwyczajny PW. Prodziekan Wydziału Elektrycznego w latach 1966–1969, kierownik Zakładu Zabezpieczeń i Automatyki Elektroenergetycznej w Katedrze Sieci i Systemów Elektroenergetycznych w latach 1963–1970. Kierownik Zespołu Elektroenergetycznej Automatyki Zabezpieceniowej w Zakładzie Sieci i Systemów Elektroenergetycznych. Członek m.in. Centralnej Komisji Słownictwa Elektrotechnicznego, członek PTETiS. Zmarł w Warszawie 7 grudnia 2000 r.

109-V-7

Wykaz Profesorów Politechniki Warszawskiej CMENTARZ WOJSKOWY NA POWĄZKACH

ANDRZEJEWSKI STANISŁAW (1908–1979)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 9 listopada 1908 r. w Opatówku k. Kalisza. W latach 1933–35 asystent w Katedrze Miernictwa Elektrycznego i Wysokich Napięć na Wydziale Elektrycznym PW. Od 1955 r. docent, a od 1962 r. profesor nadzwyczajny PW, współorganizator Instytutu Techniki Ciepłej na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa, dyrektor tego Instytutu i kierownik Zakładu Siłowni i Gospodarki Energetycznej, później Zakładu Układów Energetycznych. W latach 70. kierownik Zakładu Układów i Gospodarki Energetycznej oraz kierownik Studium Podyplomowego Techniki Jądrowej. Wiceprzewodniczący Rady Zarządzającej Międzynarodowej Agencji Energetyki Atomowej w Wiedniu. Odznaczony m.in. Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 9 lutego 1979 r. w Warszawie.

B32-tuje-2

B

BONDER JULIAN (1900–1975)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 9 grudnia 1900 r. w Warszawie. Młodszy, następnie starszy asystent w Instytucie Aerodynamicznym PW w latach 1924–1936. Od 1931 r. doktor nauk technicznych, docent w Katedrze Hydrauliki i Aerodynamiki w latach 1936–46, wykładowca aerodynamiki w latach 1936–1939 i 1952–1955. Od 1952 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Aerodynamiki w latach 1952–55. Od 1955 r. profesor zwyczajny. M.in. członek korespondent i rzeczywisty PAN. Odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 7 grudnia 1975 r. w Warszawie.

B32-6-31

BORGOŃ JAN (1935–2011)

Prof. Wydziału Transportu PW. Urodził się 20 stycznia 1935 r. Profesor nadzwyczajny, kierownik Zakładu Sterowania Ruchem Lotniczym na Wydziale Transportu w latach 1996–2003, komendant Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych w latach 1990–1996. Członek Rady Naukowej ITWL, specjalista z dziedziny transportu, budowy i eksploatacji maszyn. Zmarł 14 kwietnia 2011 r.

F2-8-7

C

CHMIELEWSKI JAN (1895–1974)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 8 lutego 1895 r. w Niżnym Nowogrodzie. Od 1924 r. asystent w Katedrze Architektury Polskiej, a następnie adiunkt w Katedrze Budowy Miast. Od 1946 r. profesor kontraktowy, wykładowca planowania wielkoprzestrzennego. Od 1949 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Katedry Planowania Przestrzennego na Wydziale Architektury PW. Od 1952 r. doktor nauk technicznych na Wydziale Architektury. Kierownik Biura Planowania Przestrzennego Warszawy. Wiceprezes Głównego Urzędu Planowania Przestrzennego Kraju. Członek Towarzystwa Urbanistów Polskich, członek Polskiego Towarzystwa Geograficznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 1 grudnia 1974 r.

B29-1-6

CHODKIEWICZ LEON (1913–1988)

Prof. Wydziału Inżynierii Produkcji PW. Urodził się w 1913 r. w Kijowie. Od 1954 r. kierownik Zakładu Konstrukcji Urządzeń Mechanicznych na Wydziale Sprzętu Mechanicznego. W latach 1958-61 zastępca profesora i prodziekan ds. dydaktyki Wydziału Sprzętu Mechanicznego, w latach 1966–69 prodziekan ds. dydaktyki Wydziału Mechanicznego Technologicznego. Od 1969 r. dziekan Wydziału Mechanicznego Technologicznego, a od 1970 r. jednocześnie dyrektor Instytutu Budowy Sprzętu Mechanicznego. Od 1971 r. profesor nadzwyczajny. Członek Komisji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego ds. Reformy Wyższych Studiów Technicznych. Odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Virtuti Militari, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej. Zmarł 4 stycznia 1988 r.

K-1-63

CHODKOWSKI ANTONI (1926–1997)

Prof. Wydziału Transportu PW. Urodził się 4 stycznia 1926 r. w Zawichoście. Od 1987 r. profesor nadzwyczajny budowy i eksploatacji maszyn oraz transportu na Wydziale Transportu PW. Członek Polskiej Akademii Nauk, Rady Naukowo-Technicznej MON, ITWL. Odznaczony m.in. Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 9 lipca 1997 r.

FIII – I dodatek – grób 8

CHODOROWSKI JAN (1918–2007)

Prof. Wydziału Inżynierii Materiałowej PW. Urodził się 2 listopada 1918 r. w Kościejowie. Dyrektor Instytutu Lotnictwa i Instytutu Mechaniki Precyzyjnej w latach 1960–1967. W latach 1971–89 profesor nadzwyczajny w Instytucie Inżynierii Materiałowej, następnie profesor zwyczajny Wydziału Inżynierii Materiałowej specjalności metaloznawstwo i obróbka cieplna. Członek Komitetu Hutnictwa PAN, członek NOT. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 25 lipca 2007 r. w Warszawie.

AIII KOL-3-30

CIBOROWSKI ADOLF (1919–1987)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 25 maja 1919 r. w Warszawie. Od 1975 r. profesor kontraktowy na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Profesor nadzwyczajny, dyrektor Instytutu Urbanistyki i Planowania Przestrzennego od 1978 r., kierownik Zakładu Planowania Przestrzennego Wydziału Architektury PW. Członek Tymczasowej Rady Krajowej i Komitetu Wykonawczego Rady Krajowej PRON, poseł na Sejm, członek Rady Państwa. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Krzyżem Oficerskim Orderu Korony Belgijskiej. Zmarł 26 stycznia 1987 r. w Warszawie.

B31-tuje-6

F**FIOK ADAM (1933–2000)**

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych PW. Urodził się 24 czerwca 1933 r. w Warszawie. Od 1954 r. zastępca asystenta, następnie asystent, starszy asystent w latach 1959–64, adiunkt w latach 1964–74,

docent w latach 1974–91. Kierownik Zakładu Elektroakustyki w latach 1978–82 i Zakładu Miernictwa Piezoelektrycznego w latach 1985–1997. Profesor nadzwyczajny w latach 1991–99, a po przejściu na emeryturę na etacie profesora zwyczajnego na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych. Zastępca dyrektora Instytutu Radioelektroniki ds. dydaktycznych w latach 1975–78 i ds. nauki w latach 1981–84. Sekretarz naukowy i wiceprzewodniczący Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej PAN, wiceprzewodniczący Polskiego Stowarzyszenia Pomiarów Automatyki i Robotyki i przewodniczący Komitetu Pomiarów. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej. Zmarł 4 września 2000 r. w Warszawie.

AII-6-21

G

GODLEWSKI MICHAŁ (1917–1995)

Prof. Kolegium Nauk Społecznych i Administracji PW. Urodził się 18 maja 1917 r. Profesor zwyczajny w Instytucie Nauk Ekonomiczno-Społecznych PW, kierownik Zakładu Pedagogiki w latach 1968–1983. Prorektor PW w latach 1970–1973. Członek Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN, członek Krajowej Rady Związku Zakładów Doskonalenia Zawodowego. Zmarł 30 sierpnia 1995 r.

AII-12-14

GRUBECKI JAN (1904–1987)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 7 września 1904 r. w Wieliczce. Od 1949 r. profesor zwyczajny dróg żelaznych na Wydziale Inżynierii, kierownik Katedry i Zakładu Dróg Żelaznych na Wydziale Komunikacji PW. Odznaczony Orderem Krzyża Grunwaldu III klasy. Zmarł 26 stycznia 1987 r. w Warszawie.

B31-tuje-10

GUZICKI STANISŁAW (1892–1976)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 1 lutego 1892 r. w Mławie. Profesor nadzwyczajny, kierownik Zakładu Normowania Technicznego w Katedrze Organizacji Ekonomiki i Planowania w Przemśle Budowy Maszyn na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PW. Członek honorowy i prezes Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa, członek honorowy Towarzystwa Wolnej Wszech-

nicy. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Honorową NOT. Zmarł 26 czerwca 1976 r. w Warszawie.

D35-3-11

H
J
K

H

HACKEL JULIUSZ (1902–1974)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 12 marca 1902 r. Od 1956 r. profesor nadzwyczajny technologii chemicznej organicznej II, kierownik Zakładu Technologii Związków Azotowych II na Wydziale Chemicznym PW. Prorektor PW w latach 1956/7–1958/9. Zmarł 18 października 1974 r.

A35-4-10

J

JAWORSKI ZBIGNIEW (1921–1981)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 10 lutego 1921 r. w Sokolnikach koło Lwowa. Adiunkt w Katedrze i Zakładzie Technologii Budowy Maszyn na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PW. Prodziekan ds. dydaktyki w latach 1971–73 i 1975–78. Od 1977 r. profesor nadzwyczajny w Instytucie Technologii Mechanicznej. Członek Sekcji Podstaw Technologii Komitetu Budowy Maszyn PAN, członek Komisji ds. Programów i Podręczników Szkół Mechanicznych Ministerstwa Oświaty. Zmarł 22 stycznia 1981 r.

B37-2-20

K

KALABIŃSKA MARIA (1925–2003)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodziła się 7 marca 1925 r. Starszy asystent w Zakładzie Chemii Materiałów Budowlanych w Katedrze Chemii i Technologii Materiałów Budowlanych na Wydziale Budownictwa Przemysłowego PW, później adiunkt tego Zakładu na Wydziale Inżynierii Budowlanej. Od 1963 r. doktor nauk technicznych, od 1974 r. doktor habilitowany, docent w Zakładzie Technologii i Organizacji Produkcji Budowlanej. Od 1991 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Zakładu Technologii i Organizacji Produkcji Materiałów Budowlanych w latach 1991–93. Członek Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Drogownictwa. Odznaczona m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Zasłużony dla PW. Zmarła 3 stycznia 2003 r. w Warszawie.

B39-1-4/5

Wykaz Profesorów Politechniki Warszawskiej – CMĘNTARZ WOJSKOWY NA POWĄŻKACH

KALABIŃSKI BOLESŁAW (1927–1982)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 19 sierpnia 1927 r. Adiunkt w Katedrze i Zakładzie Organizacji i Mechanizacji Budowy na Wydziale Budownictwa Przemysłowego PW. Doktor, adiunkt w Zakładzie Wytwórni Pomocniczych Budownictwa w Katedrze Organizacji, Mechanizacji i Ekonomii Budowy na Wydziale Inżynierii Budowlanej PW. Docent, kierownik Katedry Organizacji, Mechanizacji i Ekonomiki Budowy i Zakładu Organizacji i Planowania Budowy. Od 1971 r. profesor nadzwyczajny Instytutu Technologii i Organizacji Produkcji Budowlanej. Dyrektor tego Instytutu w latach 1970-1975, kierownik Zakładu Technologii i Organizacji Budownictwa na Wydziale Inżynierii Lądowej PW. Zmarł 8 maja 1982 r.

B39-1-4/5

KANAFOJSKI CZESŁAW (1898–1981)

Prof. Wydziału Samochodów i Maszyn Roboczych PW. Urodził się 22 marca 1898 r. w Kozłówece na Podolu. W 1951 r. organizator Wydziału Agromechanicznego na PW, przemianowanego w 1953 r. na Wydział Mechanizacji Rolnictwa, a w 1958 r. na Wydział Maszyn i Urządzeń Rolniczych. Dziekan Wydziału w latach 1951–1953 i 1956–1960. Kierownik Katedry Maszynoznawstwa Rolniczego w latach 1951–55, kierownik Katedry Maszyn Rolniczych w latach 1955–68. Od 1954 r. doktor nauk technicznych i profesor zwyczajny PW. Członek m.in. Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek korespondent i rzeczywisty PAN. Twórca i przewodniczący Komitetu Techniki Rolniczej PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Walecznych, Krzyżem Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 5 lutego 1981 r. w Warszawie.

A34-6-6

KARŁOWICZ RYSZARD (1919–2007)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 5 lutego 1919 r. w Warszawie. Docent, kierownik Studium Specjalnego w zakresie Urbanistyki na Wydziale Architektury PW, profesor i prodziekan Wydziału Architektury w latach 1963–1965. Członek Stowarzyszenia Architektów Polskich, członek Towarzystwa Urbanistów Polskich. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Orderem Krzyża Grunwaldu, Brązową Odznaką SARP. Zmarł 27 lipca 2007 r.

C19-8-3

KILIŃSKI ANTONI (1909–1989)
REKTOR PW

K

Prof. Wydziału Elektroniki i Techniki Informatycznych PW. Urodził się 20 października 1909 r. w majątku Antonowo na Litwie. Od 1936 r. asystent, starszy asystent w Katedrze Elektrotechniki Teoretycznej PW. W latach 1943–1944 wykładowca elektrotechniki w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej w Warszawie. Od 1949 r. wykładowca PW, organizator Zakładu Konstrukcji Telekomunikacji i Radiofonii. Od 1950 r. kontraktowy zastępca profesora w Katedrze Przenoszenia Przewodowego na Wydziale Łączności. Od 1953 r. samodzielny pracownik nauki w Katedrze Konstrukcji Telekomunikacyjnych i Radiofonii, przemianowanej na Katedrę Technologii Sprzętu Elektronicznego, a od 1955 r. docent, kierownik Katedry. Od 1959 r. profesor nadzwyczajny, od 1963 r. kierownik Katedry Budowy Maszyn Matematycznych. Od 1965 r. profesor zwyczajny. W latach 1963–68 kierownik Katedry Magnetyków i Dielektryków. Prodziekan w latach 1951/52–53/54, dziekan Wydziału Łączności w latach 1956/57–1959/60. Rektor PW w roku akad. 1969/1970. Kierownik Zakładu Maszyn Matematycznych w latach 1970–1975, kierownik Zakładu Dydaktycznego Podstaw Informatyki w latach 1975–1978. Członek m.in. Rady Naukowej Polskiego Towarzystwa Cybernetycznego, Rady Naukowej ds. Automatyzacji MON. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Brązowym i Srebrnym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 6 maja 1989 r.

IIC 28-5-5

KOWALCZYK EDWARD (1924–2000)

Prof. Wydziału Elektroniki i Techniki Informatycznych PW. Urodził się 25 maja 1924 r. w Warszawie. Doktor, adiunkt w Katedrze i Zakładzie Teletransmisji Przewodowej na Wydziale Łączności PW. Kierownik Filii PW w Płocku w latach 1967–1969. Od 1979 r. profesor PW. Minister Łączności w latach 1969–1980, poseł na Sejm, wicepremier w latach 1981–1985. Przewodniczący Stronnictwa Demokratycznego w latach 1981–1985. Członek Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk, Prezes Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Cybernetycznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Warszawskim Krzyżem Powstańczym. Zmarł 7 lipca 2000 r. w Warszawie.

A3-tuje-3, 11

KOZIEJ EUGENIUSZ (1926–2015)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 15 listopada 1926 r. Dyrektor Instytutu Maszyn Elektrycznych, kierownik Zakładu Maszyn Elektrycznych, kierownik Zakładu Elektrotechniki Ogólnej. Członek honorowy Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej, założyciel Polskiego Towarzystwa Pojazdów Ekologicznych. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 12 stycznia 2015 r.

D-4-40

KURYŁOWICZ STEFAN (1949-2011)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 26 marca 1949 r. w Warszawie. Od 1990 r. doktor, adiunkt na Wydziale Architektury, a od 2002 r. doktor habilitowany. Kierownik Samodzielnej Pracowni Projektowania i Teorii Architektury. Profesor nadzwyczajny Wydziału Architektury PW. Kierownik Zakładu Architektury Przemysłowej i Wielko-przestrzennej. Członek władz Stowarzyszenia Architektów Polskich, Rzecznik Praw Architekta przy oddziale SARP, sekretarz Sekcji Architektury Komitetu Urbanistyki i Architektury Polskiej Akademii Nauk. Członek Komitetu Doradczego Sekretarza Generalnego ONZ ds. Przebudowy i Modernizacji Siedziby ONZ w Nowym Jorku. Laureat Honorowej Nagrody SARP. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 6 czerwca 2011 r. w Asturii w Hiszpanii.

D29-tuje-6

L

LACHERT BOHDAN (1900–1987)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 13 czerwca 1900 r. w Moskwie. Inżynier architekt, od 1948 r. profesor nadzwyczajny projektowania przemysłowego i gospodarczego na Wydziale Architektury PW. Kierownik Katedry i Zakładu Projektowania Architektury Przemysłowej, kierownik Katedry Projektowania Zespołów Mieszkaniowych na Wydziale Architektury PW. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1950–1954. Od 1966 r. profesor zwyczajny PW. Laureat Honorowej Nagrody SARP. Odznaczony m.in. Złotą Odznaką Odbudowy Warszawy, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Legii Honorowej. Zmarł 8 stycznia 1987 r. w Warszawie.

B23-X-12

LATEK WŁADYSŁAW (1916–1991)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 28 lutego 1916 r. w Skromowicach pow. Lubartów. Od 1948 r. starszy asystent w Katedrze Maszyn Elektrycznych, doktor nauk technicznych od 1951 r., od 1955 r. docent w Katedrze i Zakładzie Maszyn Elektrycznych. Przez trzy kadencje, od 1956 r. prodziekan Wydziału Elektrycznego. Od 1962 r. kierownik Zakładu Maszyn Elektrycznych Dużych Mocy w Katedrze Maszyn Elektrycznych, od 1964 r. profesor nadzwyczajny, kierownik Zakładu Maszyn Elektrycznych Wielkich Mocy przy Katedrze Maszyn Elektrycznych. Prodziekan w latach 1964/65–1968/69. Dziekan Wydziału Elektrycznego w roku 1970/71. Od 1971 r. profesor zwyczajny PW. W latach 1970–1976 kierownik Zakładu Maszyn Elektrycznych, zastępca dyrektora ds. nauczania w Instytucie Maszyn Elektrycznych. Dyrektor Instytutu w latach 1976–1984. Członek Prezydium Komitetu Elektrotechniki PAN, członek Rad Naukowych Instytutu Elektrotechniki, Komitetu Nagród Państwowych. Członek honorowy Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Zmarł 18 października 1991 r.

AII-7-10

Ł

ŁOPATEK ZDZISŁAW (1922–1981)

Prof. Wydziału Inżynierii Lądowej PW. Urodził się 15 września 1922 r. Adiunkt w Katedrze i Zakładzie Budowy Lotnisk na Wydziale Komunikacji PW. Docent w Katedrze Budowy Lotnisk. Od 1971 r. profesor nadzwyczajny w Instytucie Dróg i Mostów na Wydziale Inżynierii Lądowej PW, zastępca dyrektora ds. nauczania, kierownik Zakładu Dróg i Lotnisk. Zmarł 9 grudnia 1981 r.

D12-3-26

M

MEJRO CZESŁAW (1908–1986)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 31 stycznia 1908 r. w Warszawie. Od grudnia 1945 r. starszy asystent, adiunkt w Zakładzie Sieci Elektrycznych PW. W latach 1946–1951 wykładowca encyklopedii urządzeń elektrycznych na Oddziale Telekomunikacji, później Wydziale Łączności. Od 1949 r. wykładowca sieci elektrycznych I i II na Wydziale Elektrycznym. W latach 1951–1952 prodziekan, a w latach 1952–54 dziekan Wydziału Elektrycznego. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny sieci elektrycznych na Wydziale Elektrycznym PW. Kierownik Katedry i Zakładu Elektrowni, następnie kierownik Zakładu Sieci Elek-

trycznych. Od 1962 r. profesor nadzwyczajny w Katedrze Energetyki Jądrowej, później w Katedrze Siłowni i Gospodarki Energetycznej na Wydziale MEiL. Od 1965 r. kierownik Zakładu Gospodarki Energetycznej na Wydziale MEiL oraz kierownik Studium Podyplomowego w Zakresie Energetyki Przemysłowej. Przewodniczący Komitetu Energetyki NOT, członek Prezydium Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Honorową NOT i SEP. Zmarł 24 marca 1986 r.

C-A-44

MUSTER HENRYK (1908–1976)

Prof. Wydziału Mechaniki Precyzyjnej PW. Urodził się 16 listopada 1908 r. we wsi Łany na Kielecczyźnie. Od 1949 r. starszy asystent w Zakładzie Obróbki Metali II PW oraz wykładowca zleconych wykładów na Wydziale Chemicznym PW. Od 1952 r. kierownik Katedry Sprzętu Precyzyjnego na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PW. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny i kierownik Katedry Sprzętu Precyzyjnego. W latach 1958/59–1959/60 dziekan Wydziału Sprzętu Mechanicznego. Od 1960 r. profesor w Katedrze i Zakładzie Technologii Przyrządów Precyzyjnych, kierownik Zakładu Produkcji Masowej Drobnych Mechanizmów, a od 1962 r. na Wydziale Mechaniki Precyzyjnej. Od 1970 r. zastępca dyrektora Instytutu Sprzętu Precyzyjnego i Elektrotechnicznego na Wydziale Mechaniki Precyzyjnej. Członek m.in. Polskiego Towarzystwa Astronautycznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 25 lipca 1976 r.

C32-5-4

N

NOWACKI PAWEŁ JAN (1905–1979)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 25 czerwca 1905 r. w Berlinie. Od 1947 r. profesor nadzwyczajny. Od 1951 r. pracownik naukowo-dydaktyczny PW. Od 1955 r. profesor zwyczajny miernictwa elektrycznego na Wydziale Elektrycznym PW, od 1959 r. energetyki jądrowej na Wydziale Elektrycznym. Kierownik Katedry i Zakładu Miernictwa Elektrycznego. Kierownik Katedry Techniki Jądrowej i Zakładu Miernictwa Radioaktywnego i Zastosowania Izotopów na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa PW. Kierownik Studium Podyplomowego w zakresie Energii Jądrowej. Członek korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek korespondent i rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, Stowarzyszenia

Elektryków Polskich. Odznaczony m.in. Medalem Wojska Polskiego Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Honorową SEP. Zmarł 23 maja 1979 r. w Warszawie.

B37-3-16

O

OBALSKI JAN (1898–1968)

Prof. Wydziału Mechanicznego Technologicznego PW. Urodził się 3 maja 1898 r. w Warszawie. W latach 1919–1927 r. asystent, starszy asystent w Katedrze Geometrii Wykreślnej Wydziału Mechanicznego PW. Od 1953 r. zastępca profesora, wykładowca podstaw metrologii, metrologii przemysłowej oraz statystycznej kontroli jakości na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PW. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny w Katedrze Metrologii Technicznej. Twórca Zakładu Metrologii Przemysłowej w 1961 r. Od 1962 r. kierownik Katedry Metrologii Energetycznej na Wydziale Mechaniki Precyzyjnej. Członek Stowarzyszenia Techników Polskich i Stowarzyszenia Urzędników Państwowych. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 13 września 1968 r. w Warszawie.

A27-1-16

OLSZEWSKI EUGENIUSZ (1911–1994)

Prof. Kolegium Nauk Społecznych i Administracji. Urodził się 4 grudnia 1911 r. w Saratowie. Od 1937 r. starszy asystent w Zakładzie Mechaniki Teoretycznej na Wydziale Inżynierii. Starszy asystent w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej w latach 1942–44. W roku akad. 1950/51 dziekan Wydziału Ruchu Kolejowego. Od 1951 r. profesor nadzwyczajny, od 1952 r. kierownik Katedry Mechaniki Technicznej na Wydziale Komunikacji. W roku 1956 inicjator utworzenia na PW Katedry Historii Techniki. Wykładowca historii techniki w Międzywydziałowej Katedrze Historii Techniki. Od 1966 r. profesor zwyczajny historii techniki. Od roku 1970 kierownik Zespołu Naukoznawstwa i Technoznawstwa w Zakładzie Podstaw Filozofii Marksistowskiej Instytutu Nauk Ekonomiczno-Społecznych Politechniki Warszawskiej, od 1975 r. przekształconego w Zakład Naukoznawstwa i Technoznawstwa. W latach 1982–1989 wykładowca filozofii w Studium Kształcenia Nauczycieli Przedmiotów Technicznych na PW. Współzałożyciel, wiceprezes i członek honorowy Polskiego Towarzystwa Historii Techniki, członek Komitetu Historii Nauki PAN, członek korespondent Międzynarodowej Akademii Historii Nauki. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Za-

sługi, Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego i wieloma innymi odznaczeniami. Zmarł 1 czerwca 1994 r. w Warszawie.

A14-6-4

OSTROWSKI WACŁAW (1907–1990)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 21 sierpnia 1907 r. w Warszawie. W roku 1945 p.o. kierownika Katedry Urbanistyki Politechniki Warszawskiej z tymczasową siedzibą w Lublinie. W latach 1952–55 zastępca profesora na PW, od 1955 r. profesor nadzwyczajny urbanistyki Wydziału Architektury PW, kierownik Katedry Urbanistyki i Zakładu Historii Budowy Miast. Od 1967 r. profesor zwyczajny, kierownik Katedry Podstaw Budowy Miast i Zakładu Teorii Miast, a od 1970 r. profesor w Instytucie Planowania Przestrzennego. Członek TUP, SARP. Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Odbudowy Warszawy. Zmarł 16 maja 1990 r. w Aix-en-Provence we Francji.

K-3-51

R**RUDOLF ZYGMUNT (1897–1990)****Doktor honoris causa PW**

Prof. Wydziału Inżynierii Środowiska PW. Urodził się 16 lipca 1897 r. w Tomaszowie Mazowieckim. W latach 1928–1939 wykładowca techniki sanitarnej na Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji PW. Kierownik Katedry Techniki Sanitarnej na Wydziale Inżynierii Lądowej PW w latach 1947–1950 i Wydziale Inżynierii Sanitarnej w latach 1950–67. Od 1950 r. profesor nadzwyczajny techniki sanitarnej na Wydziale Inżynierii, Inżynierii Sanitarnej, później Inżynierii Sanitarnej i Wodnej. Od 1962 r. profesor zwyczajny. Dziekan Inżynierii Sanitarnej w latach 1953–55 i 1960–61. Doktor honoris causa PW w 1987 r. Członek m.in. Towarzystwa Urbanistów Polskich, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Budownictwa, Naczelnej Organizacji Technicznej. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł 14 sierpnia 1990 r. w Warszawie.

A36-4-24

RŻYSKO JERZY (1926–1988)

Prof. Wydziału Inżynierii Środowiska PW. Urodził się 23 maja 1926 r. w Cegłowie, powiat Mińsk Mazowiecki. Od 1952 r. pracownik w Ka-

tedrze Mechaniki Technicznej na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PW. Od 1957 r. doktor nauk technicznych, adiunkt w Katedrze i Zakładzie Mechaniki Technicznej na Wydziale Mechanicznym Technologicznym. Od 1961 r. docent, w latach 1962–1970 kierownik Katedry Mechaniki Technicznej. Od 1967 r. profesor nadzwyczajny, w latach 1970–1975 i 1984–87 dyrektor Instytutu Mechaniki Technicznej. W latach 1983–84 i 1987–88 dyrektor Instytutu Budowy Sprzętu Mechanicznego. Od 1972 r. profesor zwyczajny w Instytucie Mechaniki Technicznej. Prorektor PW w latach 1969–1970, 1978–1981. Dziekan Wydziału Mechanicznego Technologicznego w latach 1984–1988. Członek Komitetów PAN: m.in. Budowy Maszyn, Górniczego, Mechaniki i Fizyki Ośrodków Ciągłych. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem „Za zasługi dla obronności kraju”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 14 listopada 1988 r.

K-3-63

S

SELECKI ANATOL (1914–2002)

Prof. Wydziału Inżynierii Chemicznej i Procesowej PW. Urodził się 30 listopada 1914 r. w miejscowości Jeziory. Adiunkt w Katedrze Inżynierii Chemicznej Politechniki Warszawskiej w latach 1952–57. Kierownik Katedry Jądrowej Inżynierii Chemicznej w latach 1962–70. Kierownik Studium Doktoranckiego w latach 1970–75, kierownik Zakładu Procesów Podstawowych w latach 1975–85 w Instytucie Inżynierii Chemicznej. Od 1976 r. profesor nadzwyczajny w Instytucie Inżynierii Chemicznej. Profesor zwyczajny Wydziału Inżynierii Chemicznej i Procesowej. Odznaczony Krzyżem Komandorskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 24 lipca 2002 r.

B2-13-13

SMOLEŃSKI DIONIZY (1902–1984)

REKTOR PW

Doktor honoris causa PW

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 6 października 1902 r. w Łodzi. Od 1935 r. starszy asystent w Zakładzie Balistyki Politechniki Warszawskiej. Wykładowca tajnego nauczania w PW. W latach 1961–1966 kierownik Zakładu Teorii Spalania w Katedrze Silników Spalinowych, Przemysłowych i Lotniczych na Wydziale MEiL PW. Rektor PW w latach 1965/1966–1968/1969. Od 1970 r. profesor zwyczajny w Instytucie Techniki Ciepłej. Doktor honoris causa PW

w 1976 r. Członek m.in. korespondent i rzeczywisty PAN, wiceprezes PAN, członek Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Cybernetycznego, członek Rady Towarzystw Naukowych i Upowszechniania Wiedzy PAN. Odznaczony m.in. Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Srebrnym i Złotym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”. Zmarł 8 lutego 1984 r.

A32-tuje-12

STARCZEWSKI MARIAN (1924–1988)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 24 marca 1924 r. w Starym Sączu. Od 1984 r. kierownik Zakładu Ceramiki Instytutu Technologii Nieorganicznej PW. Od 1986 r. profesor zwyczajny, od 1987 r. dziekan Wydziału Chemicznego PW. Członek Komitetu Nauk Chemicznych PAN. Odznaczony m.in. Krzyżami Komandorskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 17 czerwca 1988 r. w Warszawie.

K-4-30

SYRKUS HELENA (1900–1982)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodziła się 14 maja 1900 r. w Warszawie. Od 1948 r. inżynier architekt PW. Od 1950 r. adiunkt w Katedrze Architektury i Planowania Miast na Wydziale Architektury, zastępca profesora kontraktowego w latach 1951–54, od 1954 r. zastępca profesora. Od 1955 r. profesor nadzwyczajny planowania i kompozycji architektonicznych, od 1965 r. projektowania architektonicznego zespołów mieszkalnych w Katedrze Architektury Zespołów Mieszkaniowych. Profesor zwyczajny od 1966 r. Członek SARP, Towarzystwa Urbanistów Polskich, sekretarz generalny Rady Stowarzyszeń Artystycznych, członek honorowy Rady Wydziału Architektury PW. Odznaczona Złotą Odznaką Odbudowy Warszawy, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarła 19 listopada 1982 r. w Warszawie.

C2-11-6

SYRKUS SZYMON (1893–1964)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 24 czerwca 1893 r. w Warszawie. Od 1949 r. profesor nadzwyczajny planowania i architektury miast na Wydziale Architektury PW, od 1955 r. projektowania i kompozycji architektonicznych. Kierownik Katedry i Zakładu Planowania

i Architektury Miast. Członek m.in. Komitetu Urbanistyki i Architektury przy Naczelnym Architekcie Warszawy, członek Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Odznaczony m.in. Złotą Odznaką Odbudowy Warszawy, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką „Za Zasługi dla Warszawy”. Zmarł 8 czerwca 1964 r. w Warszawie.

C2-11-6

SZEFLER STANISŁAW (1917–1987)

Prof. Instytutu Nauk Ekonomiczno-Społecznych PW. Urodził się 22 lutego 1917 r. we wsi Mierzynek powiat Lipno. Od 1953 r. organizator i kierownik Katedry Ekonomii Politycznej na Wydziale MEiL, przemianowanej w 1970 r. w Instytut Nauk Ekonomiczno-Społecznych PW. Zmarł 28 lipca 1987 r.

K-6-72

SZEWczyk KRZYSZTOF (1952–2011)

Prof. Wydziału Inżynierii Chemicznej i Procesowej PW. Urodził się 4 stycznia 1952 r. w Warszawie. W latach 1975-1981 asystent, starszy asystent w Zakładzie Procesów Podstawowych Instytutu Inżynierii Chemicznej Politechniki Warszawskiej. Od 1981 r. adiunkt. Od 1987 r. pracownik Zakładu Inżynierii Reaktorów Chemicznych i Bioprocessów w Instytucie Inżynierii Chemicznej i Procesowej, a od 1989 r. docent w tym Zakładzie. Od 2002 r. profesor nadzwyczajny PW. Współtwórca oraz organizator kierunku Biotechnologia w Politechnice Warszawskiej. Od 2006 r. profesor zwyczajny, kierownik Zakładu Biotechnologii i Inżynierii Bioprocessowej. W latach 2007–2008 dyrektor Międzywydziałowego Centrum Biotechnologii i Inżynierii Bioprocessowej Wydziału Inżynierii Chemicznej i Procesowej PW. Członek Komitetu Biotechnologii przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk, Sekretarz Sekcji Inżynierii Bioprocessowej Komitetu Inżynierii Chemicznej PAN, wiceprzewodniczący Polskiej Federacji Biotechnologii. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 20 października 2011 r. w Warszawie.

B33-1-7

SZYMANOWSKI WACŁAW (1895–1965)

Prof. Instytutu Fizyki PW. Urodził się 14 kwietnia 1895 r. w Monachium. Od 1948 r. profesor zwyczajny Fizyki na Wydziale Elektrycznym PW, od 1957 r. do 1965 r. kierownik Katedry i Zakładu Fizyki Ogólnej A na Wy-

dziale Elektrycznym PW. Specjalista w dziedzinie optyki, luminescencji i biofizyki. Poseł na Sejm Ustawodawczy, Minister Poczty i Telegrafów, a następnie Minister Łączności. Zmarł 15 stycznia 1965 r. w Warszawie.

C2-10-7

Ś

ŚWIT ALFRED (1928–1999)

Prof. Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych PW. Urodził się 1 grudnia 1928 r. w Poznaniu. Od 1952 r. asystent, następnie adiunkt w Katedrze Radiotechniki na Wydziale Łączności PW, od 1966 r. doktor habilitowany, kierownik Zakładu Przyrządów Półprzewodnikowych w Katedrze Przyrządów Elektronowych. W latach 1968–1970 kierownik Katedry Elektroniki Ciała Stałego, a do 1984 r. kierownik Zakładu Mikroelektroniki. Profesor nadzwyczajny od 1970 r., a od 1976 r. profesor zwyczajny. W latach 1970–78 i 1984–99 twórca i dyrektor Instytutu Technologii Elektronowej (później Instytutu Mikroelektroniki i Optoelektroniki. Prodziekan Wydziału Elektroniki w latach 1966–1969, dziekan w latach 1969–1970, prorektor ds. ogólnych w latach 1970–1973, prorektor ds. nauki 1978–1981, p.o. Rektora PW w 1981 r. Członek Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN, członek Komitetu Badań Kosmicznych PAN, członek Rad Naukowych Instytutów Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej oraz Podstaw Informatyki PAN. Członek korespondent i rzeczywisty PAN. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim, Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Zmarł 15 kwietnia 1999 r.

A3-tuje-3-19

T

TRACZYK TADEUSZ (1921–2013)

Prof. Wydziału Matematyki i Nauk Informacyjnych PW. Urodził się 14 listopada 1921 r. w Rozniszewie. W latach 1950–64 asystent, adiunkt. Od 1955 r. kierownik Katedry i Zakładu Matematyki na Wydziale Chemicznym PW. Docent w latach 1964–71, prodziekan Wydziału Chemicznego w latach 1964–70, od 1971 r. profesor nadzwyczajny, zastępca dyrektora Instytutu Matematycznego w latach 1970–1973. Kierownik Studium Podstawowych Problemów Techniki w latach 1973–75. Kierownik Zakładu Algebry i Zakładu Metod Algebraicznych w Instytucie Matematyki na Wydziale Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej. Członek Polskiego Towarzystwa Matematycznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 4 lutego 2013 r.

D18-L 09-8

TURSKI STANISŁAW (1906–1986)

Prof. Instytutu Matematyki PW. Urodził się 15 maja 1906 r. Od 1949 r. do 1951 r. profesor nadzwyczajny matematyki stosowanej na Wydziale Elektrycznym PW. Poseł na Sejm Ustawodawczy. Prezes Polskiego Towarzystwa Cybernetycznego. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Legii Honorowej. Zmarł 3 stycznia 1986 r.

D4-1-8

TWORKOWSKI STEFAN (1907–1995)

Prof. Wydziału Architektury PW. Urodził się 17 lipca 1907 r. Docent w Zakładzie Teorii i Krytyki Architektonicznej w Katedrze Projektowania i Kompozycji Architektonicznej. Dziekan Wydziału Architektury w latach 1964–65, kierownik Zakładu Projektowania Zespołów Turystyczno-Sportowych w Katedrze Projektowania Ogólnego i Architektury Krajobrazu, profesor nadzwyczajny, dyrektor Instytutu Architektury i Planowania Wsi w latach 1972–1975. Zmarł 3 kwietnia 1995 r.

IIC 28-3-3

W

WALDEN HENRYK (1917–2007)

Prof. Wydziału Inżynierii Środowiska PW. Urodził się 16 kwietnia 1917 r. w Przemysłu. Docent, kierownik Katedry i Zakładu Urządzeń Kotłowych i Gospodarki Ciepłej, kierownik Zakładu Mechaniki Cieczy i Gazów na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej PW. Od 1964 r. profesor nadzwyczajny hydrauliki i mechaniki cieczy i gazów na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej. Dziekan Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej w latach 1967–1969 oraz 1975–1981. Wieloletni kierownik Zakładu Hydrauliki. Członek założyciel Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 30 listopada 2007 r.

G-2A-3

WAŻYŃSKA-FIOK KRYSZYNA (1934–1994)

Prof. Wydziału Transportu PW. Urodziła się 16 marca 1934 r. w Warszawie. Od 1959 r. asystent w Katedrze Teletechniki Komunikacyjnej na Wydziale Komunikacji PW. Od 1965 r. doktor, a od 1969 r. doktor

habilitowany nauk technicznych. Od 1970 r. pracownik w Katedrze Telekomunikacji Wydziału Elektroniki, następnie w Instytucie Teleelektroniki tego Wydziału, a od 1975 r. w Instytucie Transportu PW. Od 1972 r. docent, kierownik Zespołu Telekomunikacji w Instytucie Teleelektroniki. W latach 1975–76 kierownik Studium Podyplomowego Nowych Technik Sterowania Ruchem, w latach 1981–85 kierownik Zespołu w Instytucie Transportu, w latach 1985–87 w Zakładzie Telekomunikacji w Transporcie. Od 1986 r. profesor nadzwyczajny, od 1987 r. kierownik Zakładu Telekomunikacji w Transporcie na Wydziale Transportu, wcześniej w Instytucie Transportu PW. Zmarła 27 października 1994 r.

AII-6-20

WIŚNIEWSKI WŁODZIMIERZ JÓZEF (1922–1994)

Prof. Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. Urodził się 2 stycznia 1922 r. Starszy asystent, aspirant naukowy przy Kreslarniach Technicznych i przy Zakładzie Kotłów Parowych na Wydziale Mechanicznym PW w latach 1947–54. Od 1961 r. doktor nauk technicznych PW, od 1971 r. doktor habilitowany, a od 1979 r. profesor nadzwyczajny Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa PW. W latach 1981–82 profesor nadzwyczajny specjalności z zakresu aparatury i urządzeń przemysłowych w Instytucie Mechaniki Politechniki Warszawskiej, Filia w Płocku. Odznaczony m.in. Krzyżem Walecznych, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 26 września 1994 r.

A36-1-20; B28-2-12

(pochowany w dwóch miejscach, prochy rozdzielono na dwie urny)

Z

ZMACZYŃSKI ALEKSANDER (1898–1982)

Prof. Wydziału Chemicznego PW. Urodził się 26 sierpnia 1898 r. w Gródku Ostroszyckim k. Mińska na Białorusi. W latach 1928–37 starszy asystent, adiunkt i docent w Zakładzie Chemii Fizycznej PW. Od 1931 r. doktor nauk technicznych PW, a od 1937 r. doktor habilitowany. Od 1952 r. profesor nadzwyczajny technologii chemicznej nieorganicznej na Wydziale Chemicznym PW. W latach 1952–57 wykładowca technologii procesów roztworowych na Wydziale Chemicznym PW. Przewodniczący Rady Naukowo-Technicznej przy Ministrze Przemysłu Chemicznego, przewodniczący Zespołu do Spraw Instytutów Naukowo-Badawczych przy Komitecie Nauki i Techniki, Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Chemii Ogólnej. Współzałożyciel NOT. Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim

Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi (dwukrotnie). Zmarł 5 kwietnia 1982 r. w Warszawie.

C37-9-8

Z
Ż

Ż

ŻARNECKI TADEUSZ (1907–1991)

Prof. Wydziału Elektrycznego PW. Urodził się 2 lutego 1907 r. w Krakowie. Profesor nadzwyczajny w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej od 1964 r. Od 1966 r. kierownik Katedry Elektrotechniki Przemysłowej na Wydziale Elektrycznym PW, a od 1970 r. w Instytucie Maszyn Elektrycznych. Członek założyciel NOT, członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich, organizator i prezes Polskiego Komitetu Pomiarów i Automatyki. Odznaczony m.in. Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 6 grudnia 1991 r.

A-9-1

Indeks Profesorów PW pochowanych na CMENTARZU POWĄŻKOWSKIM

A

ADAMIECKI KAROL (1866–1933)	9
ARASZKIEWICZ WŁADYSŁAW (1905–1984), REKTOR PW	9

B

BADOWSKA HALINA (1914–1995)	10
BELLERT STANISŁAW (1924–1976)	10
BELDOWSKI TADEUSZ (1929–1998)	10
BELZECKI STANISŁAW (1856–1932)	11
BENEDEK WITOLD (1931–2011)	11
BIEGAŃSKI PIOTR (1905–1986)	11
BIELECKI JAN (1869–1926)	12
BIENKUŃSKI STANISŁAW (1914–1989)	12
BIERNACKI FRANCISZEK (1897–1984)	12
BŁOCKI FELIKS (1905–1975)	13
BOCHENEK BRONISŁAW (1913–1973)	13
BOGUSKI JÓZEF JERZY (1853–1933) Doktor honoris causa PW	13
BOGUSŁAWSKI JAN (1910–1982)	14
BOJARSKA-DAHLIG HALINA (1923–2005)	14
BOJEMSKI ALEKSANDER (1885–1944)	14
BORETTI ZYGMUNT (1906–1984)	15
BOROWSKI LEON (1884–1951)	15
BRACH IGNACY (1897–1994) Doktor honoris causa PW	16
BRETSZNAJDER STANISŁAW (1907–1967)	16
BRONIKOWSKI MIECZYŚLAW (1860–1955)	17
BRYŁA STEFAN (1886–1943)	17
BRZOSKA ZBIGNIEW (1916–1987)	17
BUCHOWSKI HENRYK (1923–2013)	18
BUKOWSKI JERZY (1902–1982) REKTOR PW	18
BURACZEWSKI GERARD (1933–1999)	19

C

CHOJNACKI ADAM (1905–1983)	19
CHOLEWICKI TADEUSZ (1907–1988)	19

CHRABCZYŃSKI GRZEGORZ (1930–2015)	20
CHRZANOWSKI WIESŁAW (1880–1940) REKTOR PW	20
CIBOROWSKI JANUSZ (1918–1986)	20
CIESZYŃSKI KAZIMIERZ (1930–2015)	21
CISZEWSKI BOHDAN (1922–1998)	21
CZAJKOWSKI SŁAWOMIR (1932–2002)	21
CZAPSKA ANNA (1919–2007)	21
CZARNOTA-BOJARSKI ROMAN (1909–1978)	22
CZOPOWSKI HENRYK (1863–1935)	22
CZUDEK HENRYK (1930–2006)	23
D	
DAHLIG WŁODZIMIERZ (1916–1983)	23
DANILECKI WŁADYSŁAW (1906–1985)	23
DIETRICH MAREK (1934–2009) REKTOR PW Doktor honoris causa PW	24
DŁUGOWSKI GERARD (1883–1959)	24
DOBROWOLSKI ZYGMUNT (1891–1981)	24
DOBRZAŃSKI LESZEK (1930–2002)	25
DOMANIEWSKI CZESŁAW (1861–1936)	25
DOWKONTT JERZY (1906–1978)	25
DUBICKI BOLESŁAW (1906–1990)	26
DULĘBA LESZEK (1907–1987)	26
DYDUSZYŃSKI JAN (1898–1970)	26
DYŻEWSKI ALEKSANDER (1893–1970) REKTOR PW	27
DZIEKOŃSKI JÓZEF (1844–1927)	27
F	
FEDOROWICZ JÓZEF (1863–1943)	28
FILIPKOWSKI STANISŁAW (1896–1964)	28
FRELEK MARIAN (1901–1985)	28
G	
GARLICKI STANISŁAW (1875–1935)	29
GINTOWT MACIEJ (1927–2003)	29
GŁĘBICKI KAZIMIERZ (1906–1993)	29
GOSIEWSKI ANATOL (1928–2005)	30
GROSZKOWSKI JANUSZ (1898–1984) Doktor honoris causa PW	30
GRUNWALD ZDZISŁAW (1911–1996)	31
GUTT ROMUALD (1888–1974)	31
GWIAZDOWSKI WŁADYSŁAW (1907–1963)	31
H	
HABICH EDWARD (1905–1987)	32
HANDZELEWICZ-WACŁAWEK MAŁGORZATA (1922–1996)	32
HEMPEL STANISŁAW (1892–1954)	32
HENNEL JAN (1922–2014)	33
HERMANOWICZ WITOLD (1904–1984)	33
HILDEBRANDT EUGENIUSZ (1901–1971)	34
HOJARCZYK STEFAN (1900–1971)	34

HRYNIAK ZDZISŁAW (1930–2008)	34
HRYNIEWIECKI JERZY (1908–1988)	35

J

JABŁOŃSKI BOLESŁAW (1890–1956)	35
JAKUBOWSKI JANUSZ LECH (1905–2000)	35
JANKOWSKI KAROL (1868–1928)	36
JASIEWICZ ROMUALD (1913–1989)	36
JAŚKIEWICZ JULIUSZ (1916–1991)	37
JAWORSKI ANDRZEJ (1923–2015)	37
JEZIERSKI JÓZEF (1929–2011)	37
JĘDRZEJEWSKA-ŚCIBAK TERESA (1934–2014)	37
JUDA JAN (1918–2003)	38

K

KACZOROWSKI MICHAŁ (1897–1975)	38
KAMEŁA CZESŁAW (1910–1992)	38
KAMIŃSKI EUGENIUSZ (1923–1995)	39
KAMIŃSKI ZYGMUNT (1888–1969)	39
KAMLER WITOLD (1906–1983)	40
KARASIŃSKI LEON (1879–1945)	40
KARASZKIEWICZ ARTUR (1935–2013)	40
KARPIŃSKI ZBIGNIEW (1906–1983)	41
KĘPIŃSKI FELICJAN (1885–1966)	41
KICIŃSKI ANDRZEJ (1938–2008)	41
KIETLIŃSKA ZOFIA (1913–1989)	42
KLING KAZIMIERZ (1884–1942)	42
KLUZ TOMASZ (1897–1987)	42
KOBYLIŃSKI ANTONI (1902–1977)	43
KOLBIŃSKI KAZIMIERZ (1901–1989)	43
KOŃCZYKOWSKI STANISŁAW (1891–1985)	44
KOSIEWICZ TADEUSZ (1908–1980)	44
KOWALSKI – WIERUSZ JÓZEF (1866–1927)	44
KOZIERSKI JÓZEF (1904–1987)	45
KOZŁOWSKI HENRYK (1901–1973)	45
KRÓL STANISŁAW (1902–1984)	45
KRUSZEWSKI JERZY (1937–2005)	46
KRYŃSKI JERZY (1903–1989)	46
KRZYWDA– POLKOWSKI FRANCISZEK (1881–1949)	46
KUCHARZEWSKI FELIKS (1849–1935)	46
KUNICKI STANISŁAW (1859–1942)	47
KUNSTETTER JAN (1880–1973)	47
KUNSTETTER STANISŁAW (1912–1985)	47
KUŹNICKI FRANCISZEK (1906–1993)	48
KWIECIŃSKI MAREK (1929–2004)	48

L

LALEWICZ MARIAN (1876–1944)	48
LAMBOR JULIAN (1901–1973)	49

LANDO JERZY (1904–1966).....	49
LAZZARINI TADEUSZ (1913–1986).....	49
LENARTOWICZ JÓZEF (1870–1951).....	50
LEPPERT WŁADYSŁAW (1848–1920).....	50
LEŚKIEWICZ HENRYK (1919–2009).....	50
LEŚNIOK HENRYK (1914–2007).....	51
LITYŃSKI ADAM (1902–1973).....	51

M

MAJCHER JANUSZ (1920–1982).....	51
MAJEWSKI WITOLD (1896–1981).....	52
MAJEWSKI WŁADYSŁAW ST. (1933–2002).....	52
MAKOWSKI ANDRZEJ (1931–2013).....	52
MAKOWSKI JERZY (1925–1993).....	53
MALECKI IGNACY (1912–2004).....	53
MALICKI MAKSYMILIAN (1904–1978).....	53
MALINOWSKI STANISŁAW (1909–2001).....	54
MAMAK WIKTOR (1902–1963).....	54
MARZYŃSKI STANISŁAW (1904–1992).....	54
MATLA ROMAN (1929–1990).....	54
MATLA RYSZARD (1934–1990).....	55
MATYSIAK JAN (1904–1991).....	55
MAZUREK TADEUSZ (1903–1980).....	55
MAĆZEŃSKI ZDZISŁAW (1878–1961) Doktor honoris causa PW	56
MAĆZYŃSKI MACIEJ (1899–1987).....	56
MICHAŁSKI MIECZYŚLAW (1904–1982).....	56
MIERZEJEWSKI HENRYK (1881–1929).....	56
MIŁOBĘDZKI JERZY ADAM (1924–2003).....	57
MIŁOBĘDZKI TADEUSZ (1873–1959).....	57
MINCHEJMER ADAM (1907–1959).....	57
MINCZEWSKI JERZY (1916–1995).....	58
MISZTAŁ FRANCISZEK (1901–1981).....	58
MURZA-MUCHA PAWEŁ (1921–1991).....	59
MUSZYŃSKI JERZY (1931–2008).....	59
MUTERMILCH JERZY (1903–1990).....	59

N

NECHAY JERZY (1899–1969).....	60
NEJMAN TADEUSZ JANUSZ (1921–1996).....	60
NESTOROWICZ MELCHIOR (1880–1939).....	60
NIEMOJEWSKI LECH (1894–1952).....	61
NIEROJEWSKI MIECZYŚLAW (1899–1956).....	61
NIEWIADOMSKI STANISŁAW (1895–1966).....	61
NIEWIADOMSKI STANISŁAW (1928–2008).....	61
NOAKOWSKI STANISŁAW (1867–1928).....	62
NOWACKI WITOLD (1911–1986) Doktor honoris causa PW	62
NOWAK WACŁAW (1888–1956).....	62
NOWICKI WITOLD (1903–1994).....	63

O

OLESZYŃSKI TADEUSZ (1907–1979).....	63
OSIŃSKI ZBIGNIEW (1926–2001).....	63
OSIOWSKI JERZY (1927–2013).....	64
OSKA EDMUND (1890–1954).....	64
OWCZAREK JERZY (1926–1993).....	65

P

PARCZEWSKI WŁADYSŁAW (1907–1981).....	65
PASZKOWSKI BOHDAN (1916–2000).....	65
PASZKOWSKI WACŁAW (1881–1950).....	66
PATSCHKE STANISŁAW (1871–1917), REKTOR PW	66
PĄCZKOWSKI ZBIGNIEW (1912–1993).....	66
PEŁCZYŃSKI TADEUSZ (1906–1983).....	67
PIĄTKIEWICZ BRONISŁAW (1878–1966).....	67
PIEROŻYŃSKI TADEUSZ (1903–1983).....	67
PIĘTKOWSKI RADZIMIR (1888–1970).....	68
PIOTROWSKI IGNACY (1879–1971).....	68
PIOTROWSKI JAN (1885–1962).....	68
PLAPIS WITOLD (1905–1968).....	69
PLUŻAŃSKI STANISŁAW (1879–1951).....	69
PNIEWSKI BOHDAN (1897–1965).....	70
PODAREWSKI RYSZARD (1908–1972).....	70
PODOSKI JAN (1904–1998) Doktor honoris causa PW	71
POGONOWSKI ZDZISŁAW (1904–1981).....	71
POGORZELSKI WITOLD (1895–1963).....	71
POLACZKOWA WANDA (1901–1985).....	72
PONIKOWSKI ANTONI (1878–1949) REKTOR PW	72
PONIŻ WENCZESŁAW (1900–1967).....	72
POREJKO STANISŁAW (1911–1985).....	73
PORĘBOWICZ STEFAN (1904–1984).....	73
POŻARYSKI MIECZYŚLAW (1875–1945).....	73
PRZYBYLSKI CZESŁAW (1880–1936).....	74
PRZYŁUSKI JAN (1930–1998).....	74
PSZENICKI ANDRZEJ (1869–1941) REKTOR PW, Doktor honoris causa PW	74

R

RADZISZEWSKI IGNACY (1869–1944) REKTOR PW	75
RAJSKI CZESŁAW (1905–1992).....	75
RAKOWSKI GUSTAW (1929–2006).....	76
RODOWICZ KAZIMIERZ (1885–1951).....	76
ROGUSKI ANTONI TEOFIL (1927–2015).....	76
ROLIŃSKI JÓZEF (1889–1962).....	77
ROMAN MAREK (1931–2003) REKTOR PW	77
RYBCZYŃSKI MIECZYŚLAW (1873–1937).....	77
RYBICKI ZYGMUNT (1902–1989).....	78
RYCHTER TADEUSZ (1939–2005).....	78
RYDEL MIECZYŚLAW (1930–2005).....	79

S

SERAFIN BARBARA JADWIGA (1924–2011).....	79
SIENICKI STEFAN (1897–1970)	79
SKARBIŃSKI MICHAŁ (1903–1997).....	80
SKAWIŃSKI STANISŁAW (1880–1968).....	80
SKIBNIEWSKA HALINA (1921–2011)	80
SKIBNIEWSKI ZYGMUNT (1905–1994)	81
SKOTNICKI CZESŁAW (1871–1945) REKTOR PW	81
SŁAWIŃSKI KAZIMIERZ (1870–1941)	81
SMOLEŃSKI KAZIMIERZ (1876–1943)	82
SMOLIŃSKI ADAM KAROL (1910–1996).....	82
SOSNOWSKI OSKAR (1880–1939).....	82
STACHURSKI WIESŁAW (1926–2009)	83
STAMATELLO HENRYK (1901–1997)	83
STANIEWICZ LEON (1871–1951) REKTOR PW	83
STANIEWICZ LEON (1900–1953).....	84
STATKIEWICZ JERZY (1907–1976)	84
STEFANOWSKI BOHDAN (1883–1976) Doktor honoris causa PW	84
STETKIEWICZ WACŁAW (1904–1954)	85
STRASZEWICZ ZYGMUNT (1860–1927) REKTOR PW	85
STRUSZYŃSKI MARCELI (1880–1959).....	86
STUDZIŃSKI KAZIMIERZ (1903–1979)	86
SUDRA WIKTOR (1907–1987)	86
SUKIENNICKI ANDRZEJ (1936–2005).....	87
SZCZENIOWSKI SZCZEPAN (1898–1979)	87
SZELAĞOWSKI FRANCISZEK (1898–1973).....	87
SZPERL LUDWIK (1879–1944) REKTOR PW	88
SZPIGLER ZENON (1906–1985).....	88
SZUMILIN WŁODZIMIERZ (1901–1977)	89
SZYMAŃSKI ANDRZEJ MARIA (1934–2000)	89
SZYMAŃSKI PIOTR (1900–1965).....	89

Ś

ŚMIGIELSKI HENRYK (1911–1993)	89
ŚWIDEREK MARIAN (1897–1949)	90
ŚWIERCZYŃSKI RUDOLF (1887–1943).....	90
ŚWIĘTOŚŁAWSKI WOJCIECH (1881–1968) REKTOR PW, Doktor honoris causa PW	90

T

THIEL KAZIMIERZ (1924–2015) Doktor honoris causa PW	91
TOKARZEWSKI JERZY (1946–2014)	91
TOŁŁOCZKO BOLESŁAW (1882–1954)	91
TOŁWIŃSKI TADEUSZ (1887–1951) Doktor honoris causa PW	92
TREBERT HENRYK (1906–1990).....	92
TRECHCIŃSKI ROMAN (1882–1944)	93
TRYLIŃSKI WŁADYSŁAW (1907–2000)	93
TRZCIŃSKI GUSTAW (1876–1959)	93
TURSKI JÓZEF (1883–1955)	94

TYMOWSKI JANUSZ (1902–1992) **Doktor honoris causa PW**94

U

URBANIAK-BIERNACKA URSZULA (1932–1997)94

URBAŃSKI TADEUSZ (1901–1985) **Doktor honoris causa PW**95

UZAROWICZ LUDWIK (1886–1975)95

W

WARCHAŁOWSKI EDWARD (1885–1953) **REKTOR PW**96

WASIUTYŃSKI ALEKSANDER (1859–1944)96

WASIUTYŃSKI ZBIGNIEW (1902–1974)96

WESOŁOWSKI KORNEL (1903–1976)97

WIERZBICKI WITOLD (1890–1965) **Doktor honoris causa PW**97

WITOSZYŃSKI CZESŁAW (1875–1948)98

WOJCIECHOWSKI STEFAN MACIEJ (1925–2010)98

WOJNO TADEUSZ (1884–1971)99

WOLNIEWICZ EUGENIUSZ (1904–1991)99

WOLSKA-BOCHENEK JANINA (1921–2010)99

WOLSKI KAZIMIERZ (1887–1978)100

WÓJCIK ZDZISŁAW (1928–2006)100

WÓYCICKI KAZIMIERZ (1898–1944)100

WYRZYKOWSKI WŁADYSŁAW (1906–1983)101

WYSOCKI ODROWAŻ STANISŁAW (1876–1931)101

XIĘŻOPOLSKI ANTONI (1861–1951)101

Z

ZACHWATOWICZ JAN (1900–1983)102

ZAKASZEWSKI CZESŁAW (1886–1959)102

ZARANKIEWICZ KAZIMIERZ (1902–1959)102

ZAWADZKA ZOFIA (1950–2005)103

ZAWADZKI JÓZEF (1886–1951) **REKTOR PW, Doktor honoris causa PW**103

ZAWIDZKI JAN (1866–1928) **REKTOR PW**103

ZEMBRZUSKI KAZIMIERZ (1905–1981)104

ZIELIŃSKI JERZY LUDWIK (1921–1991)104

ZIENKOWSKI FRANCISZEK (1880–1957)105

ZMIGRODZKI ZBIGNIEW (1906–1963)105

Ż

ŻAKOWSKI WOJCIECH (1929–1993)105

ŻENCZYKOWSKI WACŁAW (1897–1957)106

ŻORAWSKI KAZIMIERZ (1866–1953)106

ŻÓŁTOWSKI WOJCIECH (1936–2015)106

ŻÓRAWSKI KONSTANTY (1874–1956)107

ŻYDANOWICZ JÓZEF (1909–2000)107

Indeks Profesorów PW pochowanych na CMENTARZU WOJSKOWYM NA POWĄŻKACH

A	
ANDRZEJEWSKI STANISŁAW (1908–1979)	109
B	
BONDER JULIAN (1900–1975)	109
BORGOŃ JAN (1935–2011)	110
C	
CHMIELEWSKI JAN (1895–1974)	110
CHODKIEWICZ LEON (1913–1988)	110
CHODKOWSKI ANTONI (1926–1997)	111
CHODOROWSKI JAN (1918–2007)	111
CIBOROWSKI ADOLF (1919–1987)	111
FIOK ADAM (1933–2000)	111
G	
GODLEWSKI MICHAŁ (1917–1995)	112
GRUBECKI JAN (1904–1987)	112
GUZICKI STANISŁAW (1892–1976)	112
H	
HACKEL JULIUSZ (1902–1974)	113
J	
JAWORSKI ZBIGNIEW (1921–1981)	113
K	
KALABIŃSKA MARIA (1925–2003)	113
KALABIŃSKI BOLESŁAW (1927–1982)	114
KANAFOJSKI CZESŁAW (1898–1981)	114
KARŁOWICZ RYSZARD (1919–2007)	114
KILIŃSKI ANTONI (1909–1989) REKTOR PW	115
KOWALCZYK EDWARD (1924–2000)	115
KOZIEJ EUGENIUSZ (1926–2015)	116

KURYŁOWICZ STEFAN (1949–2011)	116
L	
LACHERT BOHDAN (1900–1987)	116
LATEK WŁADYSŁAW (1916–1991).....	117
Ł	
ŁOPATEK ZDZISŁAW (1922–1981).....	117
M	
MEJRO CZESŁAW (1908–1986).....	117
MUSTER HENRYK (1908–1976).....	118
N	
NOWACKI PAWEŁ JAN (1905–1979).....	118
O	
OBALSKI JAN (1898–1968)	119
OLSZEWSKI EUGENIUSZ (1911–1994)	119
OSTROWSKI WACŁAW (1907–1990)	120
R	
RUDOLF ZYGMUNT (1897–1990) Doktor honoris causa PW	120
RŻYSKO JERZY (1926–1988).....	120
S	
SELECKI ANATOL (1914–2002).....	121
SMOLEŃSKI DIONIZY (1902–1984) REKTOR PW, Doktor honoris causa PW	121
STARCZEWSKI MARIAN (1924–1988).....	122
SYRKUS HELENA (1900–1982)	122
SYRKUS SZYMON (1893–1964)	122
SZEFLER STANISŁAW (1917–1987).....	123
SZEWczyk KRZYSZTOF (1952–2011).....	123
SZYMANOWSKI WACŁAW (1895–1965)	123
Ś	
ŚWIT ALFRED (1928–1999).....	124
T	
TRACZYK TADEUSZ (1921–2013)	124
TURSKI STANISŁAW (1906–1986)	125
TWORKOWSKI STEFAN (1907–1995)	125
W	
WALDEN HENRYK (1917–2007)	125
WAŻYŃSKA-FIOK KRYSZYNA (1934–1994)	125
WIŚNIEWSKI WŁODZIMIERZ JÓZEF (1922–1994)	126

Z	
ZMACZYŃSKI ALEKSANDER (1898–1982).....	126
Ż	
ŻARNECKI TADEUSZ (1907–1991)	127

Bibliografia

- Współcześni uczeni polscy*. Słownik biograficzny. Tom IV S-Ż, Ośrodek Przetwarzania Informacji, Warszawa 2002
- Współcześni uczeni polscy*. Słownik biograficzny. Suplement A-Ż, Tom V, Ośrodek Przetwarzania Informacji, Warszawa 2006
- Słownik Polskich Pionierów Techniki*. Pod red. Bolesława Orłowskiego, Wydawnictwa Śląsk, Katowice 1984
- Słownik biograficzny techników polskich*. NOT Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych. Zeszyty 1–24
- Who is Who w Polsce*. Encyklopedia biograficzna z życiorysami znanych Polek i Polaków. Cz. 1 i 2, Warszawa 2002
- Sylwetki Profesorów Politechniki Warszawskiej*. Pracownia Historyczna BG PW
- Józef Piłatowicz, *Poczet Rektorów. Tradycja i współczesność Politechniki Warszawskiej 1826–2001*, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2001
- Andrzej Śródka, *Uczeni polscy XIX–XX stulecia*. Tom I i Tom II. Agencja Wydawnicza ARIES, Warszawa 1994, 1995
- Rektorzy Politechniki 1826–1976*. Praca zbiorowa, Politechnika Warszawska, Warszawa 1976
- Wykaz zmarłych Profesorów Politechniki Warszawskiej*. BG PW Pracownia Historyczna, Warszawa 1987
- Wykaz profesorów Politechniki Warszawskiej zmarłych w latach 1988–2000*. BG PW, Muzeum, Warszawa 2000
- Wykazy zmarłych profesorów z lat 2000–2015*, Muzeum PW
- Akta osobowe profesorów PW*, Muzeum PW
- Akta osobowe Profesorów PW*, Archiwum PW
- Składy osobowe i Programy wykładów*. Wydawnictwa Politechniki Warszawskiej
- Zbiór nekrologów* – Muzeum Politechniki Warszawskiej